

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ga
85
60

9a 85.60

Harvard College Library

FROM

*Baron de Ro Ostensachen,
Heidelberg, Germany.*

31 July, 1886.

La 80. 50

DE APPIANI ELOCUTIONE

DISSERTATIO PHILOLOGA AD RITE OBTINENDOS SUMMOS
IN PHILOSOPHIA HONORES SCRIPTA,

AMPLISSIMO IN

UNIVERSITATE RUPERTO CAROLINA HEIDELBERGENSI PHILOSOPHORUM ORDINI

MENSE APRILI ANNI MDCCCLXXXV

TRADITA A

GODOFREDO KRATT,
CONSTANTIENSI.

BADEN-BADEN.

VERLAG DER EMIL SOMMERMEYERSCHEN BUCHHANDLUNG.

1886.

Ga 85. 60

1886, July 31

Göttingen

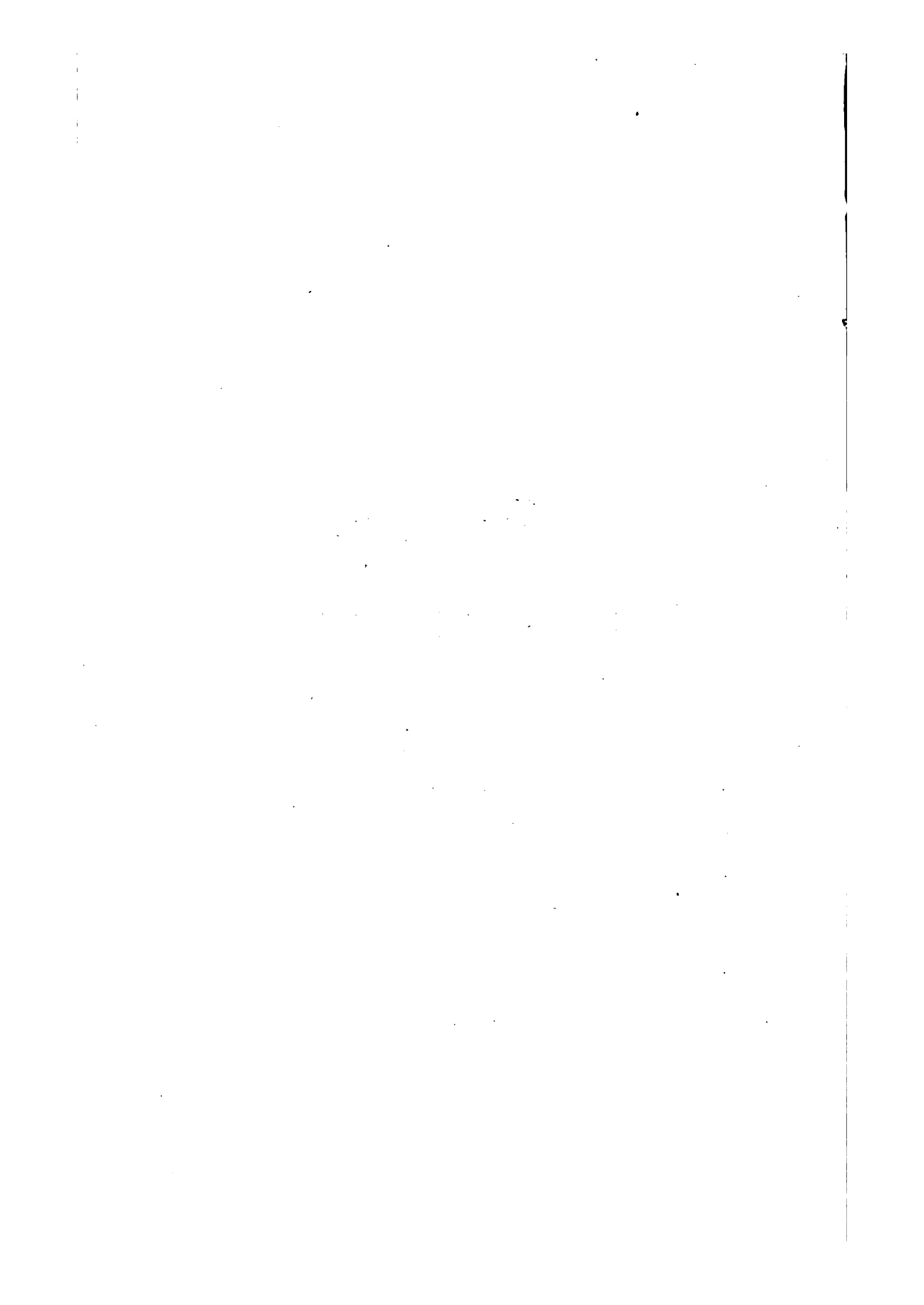
Herrn Dr. L. Lindner

Lehrstuhl

Lehrstuhl

CURTIO WACHSMUTH
FREDERICO SCHOELL

praeceptoribus dilectissimis.

Index librorum, qui in hac dissertatione notis attributis significantur.

- 1) M. = Appiani historia Romana ed. L. Mendelssohn I. II. (p. 1 —564, p. 565 — 1189) Lipsiae 1879. 1881 (cuius editionis sunt paginae, quas referam).
- 2) M.¹ = Mendelssohn in Museo Rhenano, vol. XXXVIII, p. 126 sq. (de codicis Peiresciani lectionibus).
- 3) M.² = Mendelssohn in „Actis soc. phil. Lips.“, vol. VI, p. 347 sq. (Coniecturae).
- 4) M.³ = Mendelssohn in Jahni annalium vol. 119 (a. 1879), p. 822.
- 5) Schw. = Schweighaeuser in editionis suae (a. 1785 editae) voll. I. II.
- 6) Schw.¹ = Schweighaeuser in editionis vol. III (adnotationes).
- 7) Schw.² = Schweighaeuser in indice graecitatis (vol. III. editionis).
- 8) B. = J. Bekkerus in editione sua.
- 9) Di. = Duebnerus in editione Didotiana.
- 10) N. = Nauck (cf. M. I. p. XXVI).
- 11) Ni. = Nipperdey.
- 12) Sch. = Schenkl in Bursiani annalibus, XI. (vol. 34—37) 11. 12. (a. 1884), p. 169 sqq.
- 13) C. = Candidus in versione sua, cf. M. I. p. XXVIII.
- 14) Cob. = Cobet, cf. Sch.
- 15) vH. = van Herwerden, cf. Sch.
- 16) St. = Stephanus.
- 17) Mu. = Musgravius.
- 18) R. = Reiskius.
- 19) H. B. = Henricus Berg in tirocinio philol. sodalium regii seminarii Bonnensis, Berol. 1883.
- 20) H. B.¹ = H. Berg in dissertatione Bonnensi a. 1883 „de participii temporum usu Appiano.“
- 21) Kaelker = Frid. Kaelker, quaestiones de elocutione Polybiana,

cum epimetro de hiatu in libris Diodoris Siculi, in studiis Lipsiensibus, III, 2, a. 1880., p. 217—320.

22) Stich = Jo. Stich, de Polybii dicendi genere, in actis seminarii philol. Erlangensis, II, a. 1881, p. 141—212.

23) Loesch = Loesch in censura, quam egit de editione Mendelssohniana, in indice philologorum, XIV. 10. 11., a. 1884, No. 93; p. 514.

24) Krebs = F. Krebs, de praepositionum usu Polybiano, apud Schanzium (Beiträge z. hist. Syntax der griech. Sprache, I., Würzburg 1882).

25) Krebs¹ = F. Krebs, die Praepositions-Adverbien in der spät. hist. Graecitaet, I., München 1884.

26) Hu. = Hultsch, de hiatu apud Polybium, Philol. XIV. (a. 1859), p. 288—319.

27) Stein = Henr. Stein in editione sua Herodoti, Berol. a. 1856 in lucem profecta.

28) Kr. = K. W. Krueger in gramm. Graecae suae Lips. a. 1875 quintum editae parte prima.

29) Kr.¹ = K. W. Krueger in Thucydide suo Berolini a. 1860 tertium edito.

30) K. = Raph. Kühner in gramm. Graeca sua a. 1870 iterum edita.

31) Wi. = Winer, Grammatik des neutest. Sprachidioms, Lips. 1867, edit. VII.

32) Mul. = F. W. A. Mullach, Grammatik der griech. Vulgaersprache in hist. Entwicklung, Berol. 1856.

De reliquis hominibus qui commemorabuntur, inspicias aut Sch. aut M., de codicum compendiis M. p. XXVIII. De codicum ratione egit Mendelssohn in museo Rhenano XXXI, p. 201 sqq. et in editionis praefatione.

Cetera compendia.

f. = falso

r. = recte

o. = offendit

d. = delevit

m. = mutavit

c. = coniecit

s. = servavit

v. = vertit

Mafo. = Mendelssohnii alii falso offenderunt

A. = Appianus.

Non tam de observata vel observanda quam de servanda Appiani elocutione agam hoc libello; nam cum totum Appianum ratione et grammatica et critica pertractarem, moles quaedam mihi orta est observationum non tam ad Appiani proprietatem dicendi pertinentium quam ipsam illam proprietatem ab hominum doctorum coniecturis defendentium tanta, ut mihi persuaderem, exemplis allatis non sine fructu posse demonstrari, quantum valeret ad evitandas vanas coniecturas scriptoris usus dicendi accurate observatus.

Neque tamen id neglegendum esse putavi, ut ex usu accurate observato aliquid certe redundaret ad constituendum posteriorum scriptorum Graecorum usum universum. Cuius aedificii fundamenta ut his demum diebus ponuntur, ita de Appiani elocutione perpauca constat adhuc esse animadversa (cf. Sch. p. 172); quae suo loco commemorabo; item quid quisque editorum aliorum hominum doctorum coniecerit, referam.

Sed priusquam ad singulas res tractandas transeam, hoc premendum mihi videtur, neque de Appiano Herodoti Thucydidis aliorum imitatore (cf. Sch. p. 177) — pro huius libelli spatio — me voluisse agere neque grammaticam Appianeam scribere aut valuisse aut voluisse; sed quaecumque aut Appiani propria esse aut ob ipsam proprietatem non perspectam ab hominibus doctis in suspicionem vocari intellexeram, ea sola fere persecutus comparando explicando condonando statuebam defendebam, emendando denique, si fortuna tulisset, restituebam.

Talia autem proprie dicta inveni in eis, quae pertinerent

I.

1) ad genus. 2) ad numerum. 3) ad casus. 4) ad gradus comparationis. 5) ad articulum. 6) ad pronomina. 7) ad tempora. 8) ad infinitivum. 9) ad participium.

II.

10) ad asyndeton. 11) ad anaphoram. 12) ad figuram *κατὰ σύνεσιν*. 13) ad ellipsin. 14) ad anticipationem. 15) ad attractionem. 16) ad brachylogiam. 17) ad pleonasmum. 18) ad anacoluthiam.

III.

19) ad adverbia. 20) ad negationes. 21) ad praepositiones. 22) ad coniunctiones.

IV.

23) ad verborum significationem. 24) ad verborum structuram. 25) ad verborum collocationem.

Quae, quantum de singulis animadverti, deinceps iam tractabo et ita tractabo, ut, ubicunque loco quodam quemlibet hominem doctum falso aut offendisse aut delevisse aut mutavisse aut coniecisse aliquid ex ipsis locis iuxta allatis apparebit, defensionis causam non addam.

Locorum autem, qui propria continebunt, numeros, quantum potero, enumerabo vel certe numerabo omnes; quae propria non erunt, satis habebō exemplis illustrasse.

I.

1) De genere.

Neutrius generis usum valde amavit A.; ac primum quidem salpius posuit neutra adiectivorum vel participiorum singulari numero pro substantivis abstractis (item Polybius, cf. Kaelker p. 282); legimus igitur 67, 22 ἐπὶ τῷ Καρχηδονίων κουφόνῳ, 77, 22 τῷ φιλοπόνῳ καὶ ταιλαιπόρῳ, 169, 11 τὸ δ' ἀπάνθρωπον, cf. etiam 728, 8. 843, 7. 844, 1. 873, 4. 1131, 24. 241, 3, quo loco M. τὸ σφέτερον εὐπρεπές f. m. in τὸ σφέτερον εὐπρεπῶς (sc. διατίθεσθαι); quibus locis omnibus significantur mores hominum, cf. Kaelker ibidem. — Quo accedunt loci 148, 12 (τὸ ἀσφαλές) 170, 17 (τοῦ παραδόξου τῆς προθυμίας) 196, 1 (τοῦτο τὸ σοφόν) 209, 14 (τὸ ἀδόκητον τῆς ἐφόδου) 209, 15 (τὸ παράδοξον τοῦ ἔργου) 219, 7, 10. 272, 5, 7. 404, 20. 575, 2. 670, 16. 738, 10, 813, 17 (ἡλικίας τι νεώτερον) 829, 9 (ἐς τὸ τῶν χειρῶν εὐκολον) 855, 24. 1066, 9 (δυσεργές ἦν, cf. 997, 11 τῇ ταχυεργίᾳ τῆς ἀλώσεως) 1067, 5. 1096, 11. 1136, 17. 852, 13. 843, 22. 273, 20. — τὸ συμφέρον legimus 322, 3. 825, 8, τὸ συνειδός (pro conscientia) 143, 5. 305, 16. 588, 26. 644, 22. 757, 13. 799, 19. 1070, 20. —

Deinde haud raro usu veniunt neutrius generis pronominum et adiectivorum casus obliqui, et singulari numero positi, velut 81, 10 (μέχρι τινός) 218, 17 (οὐδενὸς προκόπτοντος αὐτῷ). 288, 16 (οὐκ ὄντος αὐτοῖς ὅποι καταφεύγειν). 828, 3. 446, 17. 328, 17¹⁾. 624, 6. 589, 2. 801, 5 (οὐδενὸς καλλιερουμένου, Mfd. et Nfm., cf. etiam Xen. Hell. 3, 1, 17, ubi ἐκαλλιερεῖτο pro passivo legitur). 847, 7. 1088, 10. 1089, 12. 555, 2 (οὐκ ἀπέστη τινός, R. f. adiecit ἐγχειρήματος) 119, 11. 668, 18. 623, 14. 58, 5; et plurali, velut 158, 25 (ἐν ἀπόροις). 255, 11 (ἐπὶ κρεισσόνων) 220, 20 (τῶν πλεόνων). 235, 14 (ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων) 858, 4 (τοῖς πολλοῖς δυσχεράνας) 1015, 9 (καὶ τὸ τμήμα αὐτῷ τῶν πατέρων ἐκ τῶν κοινῶν ἔκριναν ἀποδοῦναι χρημάτων, M. r. o. in χρημάτων, cf. 947, 21 μὴ μετασχεῖν τῶν πατέρων, et 1036, 6, ubi M. post ἐπὶ τὰ τῶν πολε-

1) cf. de fig. κατὰ σύνεσιν.

μίωv f. desideravit κτήματα) 132, 21 (πᾶσιν ἔτοιμα, M. f. mutare voluit in ἐς πάντα ἔτοιμα) 715, 5 (διέλυε τὴν βουλὴν ἐπὶ ἀτελείᾳ πᾶσι, Mrs. contra Blokium, qui c. πράγμασι). 975, 16. 1059, 17 (ἵνα καὶ τῶν ἐναντίων κοινωνῶμεν ὑμῖν, Mfo. et vHfc. „κατὰ τῶν ἐναντίων“; opponuntur enim inter se ἀκλινδονον γόρον et τῶν ἐναντίων, quare Schwrv. „ut ex adversis etiam tempestatibus commune vobiscum detrimentum sentiremus“ et Sch. p. 179. 180 „ut adversarum etiam rerum vobiscum participes essemus“) 1056, 12 (ἐγίγνετο γὰρ — ἔτερα ἐμφύλια ὄμοια, στρατηγού μὲν οὐδενός ὄντος ἐπὶ πᾶσιν ὥσπερ ἐκείνοις, Mfc. ἐκείνων, Schwfc. ἐκείνοι¹⁾) 1120, 4 (ἐλπίζοντες αὐτοῖς αὐτοῖς ἀγαπήσιν, Mfd. αὐτοῖς²⁾) 1144, 7.

Tum A. neutra nonnunquam ita usurpat, ut aut ipsos significant homines aut ad homines sint referenda: 279, 7 (ὄλλγον δ' ὄσον ἐσωφρόνει, τὰς πύλας ἀπέκλειε, cf. 806, 17 τὸ καθαρόν τοῦ πλήθους et 1035, 7 πολὺ δ' ἦν ὁ καὶ τοῖς πολεμίοις ἐαυτὸ ἐπέτρεπεν) 645, 12 (ὁ πόλεμος ἔφθειρε πάντα, ὧν γε καὶ μύριοι etc., Mfc. πάντας) 715, 3 (πάντα καταλύειν pro πάντας καταλύειν, quod M. f. restituit) 1046, 19 (ὁ δὲ Ἀντώνιος πάντα ἦν, Mfc. πάντη, vHfc. πάντη, cf. 710, 11. 821, 22). 661, 6 (πολέμιον οὐδὲν ἦν ἔτι πλὴν Σερωφλον) 367, 18 (τὸ τρίτον τούτων ἔκτειναν) 1100, 5 (τὸ κεφάλαιον τοῦ πολέμου Λεῖκιον γεγονέναι) 210, 6 (Ἀσδροῦβας μὲν ἐστὶ τὸ τοῦ πολέμου κεφάλαιον) 988, 19 (ἐπώλουν αἱ ἀρχαὶ τὰ ἐλεύθερα) 930, 16, 17 (τὰ ἀγριώτερα τῶν βαρβάρων) 833, 6 (τῆς μὲν Εὐρώπης πολλὰ βάρβαρα ἐλών, Mfc. ἔθνη) 714, 14 (εἶ τι τὴν πόλιν καταβιάζοιτο, Mfo.

Aliter comparati sunt loci 31, 9 (γαῦρον ὁ νευκηκῶς) 466, 2 (τοῦτο εἶναι τὴν πυρσίον, Mfo.) 1015, 25 (τοῦτο γὰρ ἐπαναστάσις ἐστὶ, Mfo.) 944, 21. 1153, 3. 172, 22 (συνετάρασσον ἀεὶ τι καὶ κτείναντες ἐπανήεσαν³⁾, cf. 396, 15 ἀεὶ τι ἐνοχλῶν). 1053, 8 (οἱ κατὰ τὰ φροῦρια, πολλὰ ὄντα, Mfo.) 213, 17 (Schw. R. Mfo.?)

Porro saepius neutra adiectivorum invenimus, ubi exspectamus adverbia, velut 763, 1 (τῶν ἰππέων βραχὺ τὰ περὶ προλαβόντων) 75, 15 (ἐσεμνύνετο ὄμοια) 242, 17 (τὰ ἔναγχος ταῦτα) 203, 16 (τὸ πάμπαν) 1048, 22 (τὸ μέχρι πλείστον) 850, 8 (τὰ εἰκότα). 250, 18. 589, 7. 636, 9. 289, 11 (γυγνομένου δὲ τοῦδε πυκνοῦ, Mfc. πυκνῶς, cf. 693, 12 ἀπὸ τοῦ δέους, πολλοῦ σφισιν — ἐπιστάντος) 870, 10 (οὐδὲν ἐπιμέμπτων —

¹⁾ cf. de ellipsi.

²⁾ cf. de pronomine.

³⁾ cf. de ellipsi.

γενομένων). 170, 28. 579, 25¹⁾. Comparari denique inter se possunt loci 211, 9 (τὸ ἀκριβὲς τῶν γενομένων pro ἀκριβῶς τὰ γινόμενα) et 1102, 12 (τὸ τῆς ἀποκρίσεως ἀκριβὲς ἄρα οὐκ εἰδώς), qui tamen differunt a locis antecedentibus.

Saeppissime vero adiectivorum vel pronominum neutra pro substantivis coniungit cum substantivorum casu genetivo, velut 235, 8 (τὸ πολὺ τῆς ἀρχῆς) 242, 6 (ἐς τόδε τύχης) 609, 16 (τὸ λοιπὸν τῆς στρατιᾶς) 223, 7 (ἐς ἔσχατον ἀπορίας) 260, 13 (ἀπορίας ἐν τούτῳ) 294, 13 (ἐν τῷδε ἀπορίας) 855, 2. 545, 19. 586, 18. 10, 17. 279, 15. 280, 7. 294, 13. 639, 23 (ἐν τσαῦδε κινδύνου, Nfm. in κινδύνῳ) 689, 26. 659, 5. 704, 4. 999, 15. 876, 24 (οἷς τι λογισμοῦ βαθέος ἦν, Lennep f. c. βάθος) 233, 4 (τὰ ἄχρηστα τῆς λείας).

Omnino denique neutris Appianum libentissime uti quo magis confirmem, ni loco non indigni mihi videntur, quos adiciam:

88, 5 (τὰ μὲν τῶν Ἀσταπαίων ἦν ἄριστα, Mf. desideravit ἔργα ante ἦν, cf. 678, 10 καὶ τότε ἦν καὶ τοῦδε τοῦ ἔτους ἐν Ἰβητίᾳ, Mfo.).

261, 7 (ἀφράκτοις καὶ κερκούροις καὶ στρογγύλοις πολλοῖς) et 309, 6 (ἄλλοις βραγντέροις πολλοῖς²⁾) Mf. desideravit πλοίοις, cf. 406, 8 (οὐδὲν ἦν ἀχρεῖον pro οὐδὲν βέλος ἦν ἀχρεῖον, Mfo., cf. 555, 2).

284, 20 (διὰ τοῦ πεσόντος — βιάσασθαι καὶ ἐσθραμεῖν, cf. 312, 9 τὸ διαπεπτωκὸς τοῦ διατειχίσματος).

336, 2 (βουλομένους τι πρεσβεῦσαι, Mfo. in τι, cf. 172, 22. 396, 15).

276, 22 (ἐς τοῦτο δ' ἡμῖν ἀνάγκης ἀφίεται, St. f. desideravit τὰ πράγματα), 227, 18 (ἐπεὶ δὲ ἔτοιμα ἦν αὐτοῖς, Mfo., Schrs., cf. Sch. p. 174 et Kr¹. II 3, 3 et I 46, 1) 1022, 16 (καὶ πάλιν ἦν ἄπορα τοῖς ἀμφὶ τὸν Βροῦτον, Schwfm.) 1068, 24 (ἀμήχανα δ' ἦν αὐτῷ, cf. 1136, 9). —

182, 24 (τῷ παρ' ἐχθροῦ, sc. λόγῳ, St. Mfo.) 804, 1 (τῶν ὁμοσοσμένων, sc. ὄρκων, Mfo.).

172, 20 (λίθους ἐπὶ τὰς μηχανὰς ἀφιέντες πολλὰ συνέτριβον, Mfo.) 759, 26 (τὸ μεταξὺ Φαρσάλου τε πόλεως καὶ Ἐνιπέως ποταμοῦ, Mf. des. πεδίων) 182, 13 (ἠγέλρετο τὸ Ῥωμαίων) 234, 21 (τὸ πρὸς χάριν αἰεὶ επικρατεῖ) 209, 24 (τὰ τῆς γνώμης ἐρώ). 179, 19 (τὰ αὐτῶν ἐπολούν) 179, 24 (ἐν ἅπασιν τοῖς Ἀντίβου) 859, 10 (τὸ τῆς ζημίας). 586, 11. —

cf. Stich p. 161.

¹⁾ cf. de accusativo.

²⁾ cf. de fig. κατὰ σύνεσιν.

2) De numero.

Pluralis numerus nominum abstractorum frequentissime usu venit apud Appianum (cf. K. § 348b 3c, p. 15, Kr. § 44, 3. Wi. p. 166, Stich p. 151), ac primum quidem ita, ut significantur complures notionis abstractae modi, status, casus: 83, 25 (*χρεῖται*) 150, 28 (*ἐπινοίας*) 695, 21. 875, 18. 237, 1. (*τὰς εὐπραξίας*) 246, 11 (*τὰς εὐπραξίας*) 221, 19. 253, 19. 67, 20. 354, 11. 241, 26. 222, 10. 583, 6. 263, 27. 295, 5. 302, 10. 497, 4 (*ἐλευθερίας*, Mfo.) 694, 12 (*τὰς φιλοτιμίας*) 758, 10 (*χάρισιν*) 1157, 1 (*δι' ἀπειρίαν ὁδῶν καὶ ἐνέδρας*, Zippel, f. c. *φόβον ἐνέδρας*¹⁾) 817, 21 (*τοῖς φόβοις*) 1161, 11 (*φόνων*) 828, 26 (*ἔοικεν—τὰ γεγεννημένα . . . του δαιμόνων ἔργα εἶναι*, Mfo. cf. 844, 3. 1160, 15. 163, 1, quo loco Mfo. in *ὅταν αἱ φάλαγγες ἔργων ἔχωνται*) 834, 14 (*εὐπραξίας καὶ τύχαις*) 12, 15 (*χρόνους*).

Deinde plurali abstractorum exprimitur iteratio quaedam; quo pertinent loci 193, 14 (*γυναικῶν ὕβρεις καὶ παρθένων ἀπαγωγαί*, Naber r. m. *ὑβρεις* in *ὑβρεις*, cf. 859, 9. 1059, 21) 203, 20 (*ἐπὶ θήρας ἢ λεηλασίας*, cf. 201, 25) 500, 8 (*σφαγαί*) 567, 3 (cf. 939, 7, a M. recte collatum ad 830, 22) 569, 5. 576. 14. 578, 9. 580, 14. 695, 26. 936, 19. 25, 22. 217, 12 (*Schwrm. ὑποσχέσει* in *ὑποσχέσει*) 252, 22 (*ἔργα πολέμων*, B. Mfo., cf. 286, 4, ubi Mrs. *πόλεμος* contra *Musgraviū*, 817, 18 *πάντα ἐμπλῆσαι πολέμων*, 903, 24 *δύο ἦσαν οἱ πόλεμοι*, 909, 19, quo loco *πολέμῳ* Mfm. in *πολεμῶ*, cf. 1092, 5 Cf.; accedit 1116, 7, ubi Mfo. in *πολέμου*) 396, 14 (*χυρτολογίας καὶ ξυλεύει*) 641, 14 (*λίθων ἀφέσεις*) 645, 10 (*λίμας καὶ θανάτους καὶ δημεύσεις*) 686, 23. 694, 12. 695, 26. 714, 5. 719, 5. 1098, 10. 1160, 10.

Ad complures denique homines referendus est abstractorum nominum pluralis 12, 22 (*καθὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τισὶν ἐπὶ τὰ ἰνόματα ἦσαν ἐπικλήσεις*, Rfm.²⁾) 46; 11 (*τὰ μεγέθη μεζους*) 503, 18 (*ἐν ὑποψίαις ἐτίθετο*) 677, 13 (*αὐτὸν ὁ στρατὸς ἐν αἰτίαις εἶχεν*) 571, 24 (*θεραπόντων, ἀκινδύνως αὐξομένων διὰ τὰς ἀστρατείας*) 876, 2. 939, 26. 964, 12. 1087, 9 (*οὔτε τοῦ λιμοῦ τι τέλος ἦν οὔτε τῶν θανάτων*, cf. 645, 10) 391, 16. 1046, 3 (*οἱ δ' ἀνεωθοῦντο μὲν ἐπὶ πόδας*, Mfc. *πόδα*) 1092, 22 (*τοιαύδε ἀλλήλοις προσιόντες ἀπὸ τε τῆς στολῆς καὶ τῶν σχημάτων προαπεδείκνυντο*, Mfc. *τοῦ σχήματος*, cf. 217, 12) 1168, 20 (*κοινῇ δ' ἐβόων . . . ἀφεθῆναι τῶν στρατειῶν*, Mfc. *τῆς στρατείας*,

¹⁾ cf. de brachylogia.

²⁾ cf. de praepos.

cf. 571, 24) 946, 3, 4 (ὡς καὶ τῶν ὑπάτων τινὰς ἐς τὰς φυλακὰς ἐμβαλεῖν, Mfc. ἐς τὴν φυλακὴν) 308, 17 (τοσοσδε στρατοῦ, μήτε ἡμέραν ἐκλείποντος ἐπὶ τοῖς ἔργοις μήτε νύκτα, Mfc. ἐπὶ τῷ ἔργῳ). — Quae tamen divisio non ita est severa, ut singula genera locorum non possint partim inter se misceri. —

Jam adnotandi sunt loci 687, 23 (τῶν δῆμων ἀεὶ τοὺς δαυμιλεῖς ἐπαινούντων, Mfc. δημοτῶν) 841, 3 (τὰς ἀρχὰς ἐκέλευον — τὸν βωμὸν ἐκθεοῦν) 672, 5 (δῆμοι et ἀρχαί), ubi nomina extant haud abstracta¹).

ἑκάτεροι autem legimus non de factionibus sed de singulis hominibus adhibitum 1107, 19. 988, 12. 1096, 17 (quibus locis Mfo.) 1142, 24. 1161, 15, ἕκαστος plurali numero 137, 1. 26, 16. 94, 10 cet., ἅπερ pro ὅπερ (quod referatur ad totum enuntiatum) legimus 158, 24 (Mfm.), ταῦτα pro ταὐτὸ 743, 18 (Mfo.), pro τοῦτο 715, 5 (B. Mfm.), τάδε pro τόδε 882, 3 et 851, 18 (quibus locis Mfo., 336, 19 Mrm.), αὐτὰ pro αὐτὸ 811, 13 (Mfo.); verbi finiti pluralis ad ὅπλα referendus est 555, 9 (Mrm.? — cf. 404, 27 et Kr. § 44, 4 et Kaelker p. 264). — 399, 18 autem ἀφέσεις cum v. H. mutaverim in ἀφέσεως. —

Singularem vero praetuli A. in locutionibus διὰ βραχέος et δι' ὀλίγου 376, 10. 495, 21. 889, 22 (cf. 206, 7 ἐκ βραχέος) 881, 10 (quibus locis Mfo.) et ἐν ὀλίγῳ 417, 11 (Schrs. contra v. H.) et in vocabulo πολὺς 756, 21 (Mfo.), 959, 22. 963, 17. 270, 10 (cf. 178, 16. 356, 3. 693, 12) 1035, 7. Pro τῶν γιγνομένων legimus τοῦ γιγνομένου 199, 11 (cf. Stich p. 151).

Saepius denique nominum pronominumque singularis extat pro plurali: 618, 14 (μετὰ τοῦτο pro μετὰ ταῦτα) 598, 18 (νόμον ἐσηγήσειν pro νόμων ἐσηγήσειν) 686, 8 (μεθίσσαν τὸν στρατὸν pro μ. τοὺς στρατούς) 710, 10 (μετὰ τοῦτο pro μετὰ ταῦτα) 736, 11 (ὁ καὶ ἡμεῖς ἐνθυμούμενοι pro ἃ κ. ἡ. ἐνθ.) 800, 3 (ὃ ἔμαθεν pro ἃ ἔμ.) 737, 10 (ἐπὶ δὲ τούτῳ pro ἐπὶ δὲ τούτοις) 972, 12 (ἵνα μὴ γνωσθῆῃ πρὸς ἑτέρου pro ἱ. μ. γ. π. ἑτέρων) 575, 11 (ἐκ πολέμων βίᾳ κατέχοντες pro ἐκ πολέμων β. κ.) 996, 18 (ὡς ἐπὶ δοριαλώτῳ pro ὡς ἐπὶ δοριαλώτοις) 458, 13 (πολεμίου σφάλματος pro πολεμίων σφ.) 532, 12 (ἐπαιρούμενοι — ἵπὸ τοῦ κέρδους pro ἐπ. — ὑπὸ τῶν κερδῶν), quos locos a M. in dubitationem vocatos pro Appiani inconstantia mutandos esse negaverim; accedunt loci 1067, 2 et 30, 22, ubi Nfo.; retinuerim etiam 623, 3 (φρονρὰν κατὰ μέρος ἐπιστήσας pro φρονρὰς κ. μ. ἐ., Mfo.), ubi singularis explicetur attractione quadam, cum κατὰ μέρος significet singulas partes.

¹) cf. de signif. verb.

Figura κατὰ σύνεσιν saepissime utitur A. (cf. K. II p. 47—52):

Primum ita, ut verbi finiti numerus pluralis referatur ad singularem substantivi collectivi: 65, 6 (τὰ μὲν ἐς τὸν στρατὸν ἀνάλισκεν, ἵνα προθυμότερον αὐτῷ συναδικοῖεν) 67, 5 (ἡ στρατιὰ — στρατηγὸν ἀπέδειξαν αὐτόν) 290, 15 (ἡ στρατιὰ — μέγα ἠλάλαξαν) 377, 5 (si cod. V. sequimur cum M.) 410, 23 (ἡ βουλὴ τοῖς ἐγνωσμένοις συνετίθετο, Schwfc. συνετίθετο). 685, 17. 686, 14. 709, 27. 651, 16 (τὸ ἄστυ — τὰς πύλας ἀνέφραξαν, Cfv., Mfo,) 826, 14. 827, 6. 830, 26, 831, 14. 841, 18. 848, 23. 907, 9. 927, 4. 962, 21. 989, 18. 1050, 20. 1097, 11 (καὶ ὁ στρατὸς ὁ τοῦ Καίσαρος. εἴτε ἐξεπίτηδες, οἷα προδιδάσκονται πολλάκις, εἴτε etc., Mf. post πολλάκις οἱ στρατιῶται vel tale quid intercidisse suspicatur). Excipiendus est locus 587, 20 (ἡ βουλὴ ἐκέλευσε — Λισιὸν τε Δροῦσον — — ἔπεισε, Mfc. ἔπεισαν?). Nonnumquam eodem loco structura variatur: 633, 7 (ἡβουλὴ — μετέπιπτε — καὶ ἔπεμπον). 279, 8 (ὄλλγον δ' ὅσον ἐσωφρόνει τὰς πύλας ἀπέκλειε καὶ — ἐπλήρου) 206, 24 (ἡ — sc. στρατιὰ — δ' οὐχ ὑπήκουεν ὑπ' ὀργῆς ὧν ἐπεπόνθεσαν, Schwfc. οἱ δ' οὐχ ὑπήκουον, cf. 1097, 11) 839, 16. 840, 19. 842, 4. 861, 14. 864, 23. 1070, 17.

Quo accedunt loci quibus aut praeter verbi finiti pluralem aut sine verbi finiti plurali etiam participia plurali numero coniunguntur cum substantivo colectivo: 221, 4 (ὁ δῆμος — πεπονημένοι — διήρασαν) 239, 16 (τὸ πλῆθος — ἐκλογιζόμενοι — ἠπειθόν) 296, 5 (ὁ στρατὸς — καταθέοντες εὐφρήμον) 302, 3 (ὄρῶν — ἄλλο τε πλῆθος αὐτοῖς συνόντας ἀγοραῖον, οἷ etc.) 324, 12 (ἀνήρει τὴν βουλὴν — ὡς — προδόντας) 747, 6 (στρατὸν, οὕτω — περιφορον ὡς — — — μῆτε στήναι, περὶ τὰς πύλας ὄντας ἤδη, μῆτε ἐσελθεῖν) 776, 9 (ἑτέρα — sc. στάσις — δ' ἐπ' αὐτὸν ἀνίστατο τοῦ στρατοῦ, ὡς οὕτε — λαβόντες οὕτε — βραδύνοντες, Mrs. contra Mu. et Schw. collato loco 732, 17 στρατιὰ — κατεβόησεν ὡς — βραδύνοντες καὶ — οὐ λαβόντες) 804, 10 (τῆ βουλῆ θαρρόωντες — συγγενέσι οὖσι) 1067, 2. 1113, 14. 1161, 17. 852, 23. 884, 21.

Talibus quoque locis habemus variationem structurae, cf. 170, 27 (οὐδὲ τὸ λοιπὸν ἦν ἔτι τῷ Ἀννίβῳ πιστὸν, ὑποπτευόμενον τε ὑπ' ἐκείνου καὶ ὑποπτευόντες αὐτόν) 890, 15 (τὴν στρατιάν, ἵνα — κατοκνή, διεκλήρωσεν —, οὐ στασιάζαντας) 888, 9, 10 (ἡ βουλὴ — — — εἶχεν ἐν ὀργῇ, ἀναθέμενοι δὲ — ἐψηφίσαντο) 764, 17—19. 469, 12—15 (τὸ μέγα ἄστυ αἱ Θῆβαι, — — — ἐλόμενοι τὰ Μιθριδάτεια, — — — — μετετίθετο, Schw. Mfm., cf. 877, 1—3 τὸ δὲ πλεον, ὀρῶντες — ἐτίθετο Schw. Mfm.).

Pronominis pluralem ad substantivi collectivi singularem refert A. 356, 3 (στρατοῦ, οὗς) 695, 13 (φθόνῳ δ' αὐτῶν οἱ πολλοὶ post τὴν βουλὴν)

842, 13 (διὰ σφᾶς post ἡ βουλῆ) 478, 9 (αὐτοῦς post στρατοῦ, Nfm.), singularem 488, 17 (αὐτὴν spectans ad στρατιὰν quod antecedit; in αὐτὸν, nisi de πολέμου dicitur, Schwro.), adiectivi pluralem 887, 17 (ἡ βουλῆ τότε μὲν ἀγχώμαλοι — περιῆλθον).

ἐκάτερος cum verbi plurali coniunctum legimus 835, 14 (ἦσθην ἐκάτερος) 207, 9. 797, 4. 228, 16, cum pronominis plurali 539, 25 (τὸν μὲν στρατὸν αὐτῶν ὀπλιζεν ἐκάτερος, Nfo.), cum participii singulari et verbi finiti plurali 972, 24 (χωρῶν δὲ ἐκάτερος — σταθμεύουσι), cum participii singulari 686, 9 (ἐκάτερος — ποιούμενος) 1009, 11 cet., cum verbi et pronominis plurali 973, 2 (περινεύοντες — ἔδοξαν ἀλλήλους ἐκάτερος στρατὸν ἐπὶ σφᾶς ἐφιπεμφθέντα εἶναι, Schw. Mfo.¹⁾), ἕκαστος 747, 8 cum verbi plurali.

Enumerationem quadam nititur pluralis verbi finiti 637, 13 (καὶ ἡ κεφαλὴ καὶ τοῦδε καὶ Ἀντωνίου — καὶ τῶν ἄλλων — προντέθησαν) 685, 16. 803, 15. 844, 22 (ubi enumeratur non per καὶ sed per ἦ²⁾), participii 1050, 23 (οὐ γὰρ τις αὐτῶν Βροῦτον ἢ Κάσσιον οὐδὲ ἴσσωμένους ἀπέλιπεν; hic quoque, pluralem respiciens, καὶ pro ἦ exspectaveris). 849, 20 (ubi verbum singulari positum est numero! ἀγγέλλεται Κάσσιός τε καὶ Βροῦτος ἀφηρημένοι), substantivi 191, 22 (δὲ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀρίστων, Mrs. contra Wesselingium). Singularem exhibent loci 742, 22 (Θαρρεῖν ἐκέλευον οἱ θεράποντες τὸν κυβερνήτην — — τὸν μὲν δὴ ποταμὸν ὁ κυβερνήτης εἰρεσία βιαζόμενος ἔπλει; ὡς δ' ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς ἀφίκετο, Mfo. in ἀφίκετο); item in locis 750, 9. 967, 8. 394, 20. 648, 6 (ubi ἀπαθεῖς exspectaveris) 161, 8. 960, 17. 748, 11. 139, 25 pro Appiani inconstantia offendendum esse mihi non videtur. 1027, 3, 4 pluralem recte restituerunt Schw. et M.

3) De casibus.

a) De accusativo:

In accusativo usurpando propria fere non exhibet A., nisi quod saepius legimus figuram etymologicam et accusativum absolutum. Accuratius tamen ut et haec et alia quaedam proferam inducor nonnullos locos defendendi occasione.

Figuram igitur etymologicam exhibent loci, quos quidem conquisiverim, 29, ex quibus referam locos: 91, 18 (ἀρξάντων τὴν αὐτοκράτορα ἀρχήν, cf. 375, 14 τῆς ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἄρξω) 196, 26 (τρίτον πόλεμον καὶ

¹⁾ cf. de sign. verb.

²⁾ cf. de particulis.

τελευταῖον ἀλλήλους ἐπολέμησαν cf. 1050, 8 Schw. Mfm. ¹⁾ 771, 19 (μόνην ἀρχήν ἄρξαντος Mfo.) 926, 16 (τὴν ἐσθήγησιν, ἣν ἐσηγήσατο, Mfd. ἐσκήσατο) 992, 13 (ἡδικούμην, — τό μὲν πρῶτον ἀδίκημα, Mfd. ἀδίκημα). 1089, 6, 7 (τὸ μὲν δὴ τέλος — ἐς τοῦτο ἐτελεύτα), qui locus quamquam talem accusativum non praebet, tamen quodammodo huc pertinet. ²⁾

Accusativum continentiae praeterea legimus locis 18; f. offenderunt Mendelssohnium loci 403, 16 (καμήλους δευτάτας ἐπικαθήμενοι) et 1017, 2 (ἐσφορὰς προγεγραμμέναι, si Bekkerum sequimur; cf. 961, 8). Eundem accusativum neutris pronominum et adiectivorum expressum legimus 392, 18. (ἐπιτετραμμένοι τοῦτο) 846, 23 (ἀσκεῖσθαι τὰ πολέμια) 850, 8. 990, 21. 1180, 2.

Accusativus relationis ab adiectivis dependet locis 202, 17 (τὸ σῶμα καλῶ) 143, 14 (ἄκροσῶν ὀργήν) 253, 24. 27, 27. 46, 11. 347, 15. 555, 9. 291, 22. 666, 5. 554, 22. 889, 18. 1034, 22, a verbis 38, 13 (τὰς κεφαλὰς ἀπεκόπησαν) 50, 15. 669, 7. 685, 12 (τιτρώσεται τὸν μηρὸν, Mfc. ἐς τὸν μηρόν) 37, 28 (ubi codicis Peiresciani scriptura ἀλγήσαντα δ' αὐτὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς mihi videtur esse recipienda, cf. M. ¹⁾ 585, 19. 1016, 4.

Absolute denique positum legi accusativum 43 locis, inter quos Mfo. 256, 15 (μυριάδας ἀνδρῶν συνιούσας pro μυριάδων ἀνδρῶν συνιουσῶν) 669, 2 (τῶν ἐχθρῶν αὐτὸν ἀνελόντα βουλευτὰς μὲν ἐνενήκοντα) 888, 21 (ὡς τὸν Ἀντώνιον ἔργῳ διὰ τῶνδε εἶναι πολέμιον ἐψηφισμένον; v. 19 εἶναι pro εἰδέναι censeo esse scribendum cum B.. cf. 272, 13. 708, 19. 889, 9. 736, 17. 891, 5. 898, 11. 899, 22. 972, 6. 983, 12; non repugnant 891, 10. 897, 10) 1112, 11 (ὡς αἴτιον τῆ γυναικὶ θανάτου γενόμενον); Schwfo. 343, 10 (ὧν ὁ Περσεὺς αἰσθόμενος οὐκέτι τὰ λοιπὰ τῶν χρημάτων ἔπεμπε — sc. αὐτῶ — ὡς ἤδη καὶ δι' αὐτὸν Ῥωμαῖοις πεπολεμημένον) 1115, 8 (καὶ ὁ μὲν τότε ἐξεῖπεν οὐ πρὸς πάντων ἐπαινόμενον; equidem accusativo ἐπαινόμενον inducor, ut hunc locum traxisse iudicem Appianum e Latino quodam scriptore, qui scripserit „Hoc aperuit, [id] quod non omnes laudant“, cf. 1153, 3 et Kaelker p. 280, adn. 2, et Stich. p. 146), Nfo. 468, 6 (ἐς Ἀριστίωνα — εἰρημένα, αὐτὸν αἴτιον τῆς ἐκβολῆς τῶ λόγῳ γενόμενον), Stfm. 1078, 19 (ἐπισταλὲν δὲ αὐθις ἀναλαμβάνειν αἰτόν). Loco 789, 11 legimus ἐμπλακέντα τὸν πόδα, τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἔτεμε pro ἐμπλακέντος τοῦ ποδὸς τὸν τ. ἔτεμε aut ἐμπλακέντα τὸν πόδα ἐς τὸν ταρσὸν ἔτεμε ³⁾), 819, 10 ad ὡς οὐ δικαίως φυλασσόμενα

¹⁾ cf. de struct. verb.

²⁾ cf. de pleonasmō.

³⁾ cf. de collocatione verborum.

supplendum est τὰ πεπραγμένα, 923, 18 τὸν Θράμβον ad οἱ δὲ τῆς ἐς τὸν Θράμβον ἵπεροψίας, οὐκ ἄδικον ὄντα. Loco 1010, 21 Γαίφ μάλιστα Καίσαρι τοὺς πλέονας ἐστρατευμένους Cfv. „praesertim eos qui sub Caio Caesare olim militaverant.“ 1022, 8 denique (ὡς ἀχρεῖον ἐστὶ τὸ τηρεῖν) pro ἐστὶ Schwrc. ἔτι. Jam restant loci 249, 19. 610, 20. 623, 11, 16, 17. 169, 5. 645, 5. 626, 21. 299, 21. 663, 15. 695, 5. 708, 11. 799, 10. 842, 15. 278, 25. 874, 12. 882, 17. 917, 6. 998, 13. 1028, 8. 1075, 25. 1116, 22. 1116, 22. 1117, 19. 1121, 19. 1126, 9. 1129, 23. 1139, 13, 14. 1145, 16. 843, 7.

3^b) De genetivo.

Genetivi usus Appianeus patet latissime, imprimis partitivi et obiectivi.

Ac partitivum quidem nonnumquam ita usurpat, ut et contineat nomen proprium et dependeat a nomine proprio, quod maxime cadit in locum 97, 9, de quo accuratius dicam, quippe qui sit instar omnium maximeque vexatus ab hominibus doctis, quorum nemo in verbis traditis αὐτῶν Σεγηδαίων acquievit. Sed alii alia conicientes nullam tamen addiderunt suspicionem aut explicationem, nisi quod Schw. adnotavit „ab Arevacis ducem fuisse creatum ex toto conexu apparet“. Qua in re cum eo consentio. Conexus enim sententiarum est hic: „Aruaci ad tantam comitatem sunt progressi, ut Segedaeos profugos non solum reciperent, sed etiam suum ducem ex iis crearent.“

Desideraverunt autem homines docti, ni fallor, pronomem τινὰ vel participium ἔντα post Σεγηδαίων vel vocabulum ἐξ ante αὐτῶν (quod inseruit ipse Stephanus, cum scripsit vel potius scribi maluit ἐκ τῶν Σ.) vel tale quid, quo accuratius significaretur ratio partitiva, quae intercederet inter Κάρον et αὐτῶν Σεγηδαίων. Quam rationem, etiamsi 153, 26. 915, 10 aliis locis A. inseruerit τις, traditis verbis optime exprimi intellegemus, ubi comparaverimus locos 176, 13. 348, 23. 349, 5. 351, 1. 414, 6. 351, 20. 353, 3.

Quo accedunt loci, quibus genetivus partitivus dependeat a nomine proprio, nomen proprium ipse non sit: 46, 5 (οἱ Τηγύριοι δ' αὐτῶν) 229, 13 (ubi ἦσαν idem est atque „stabant“ cum 442, 4 genetivus etiamsi cum M. οὔτω in ὄτον mutemus non dependeat a Προουσίας, sed ab ἦν) 254, 19 (τῶν παιδῶν Γολόσσην) 364, 2. 477, 15. 547, 19. 681, 12 (ubi M. f. interpunctionis signum ponit ante Σπάρτακος. — Eiusdem paginae v. 16 quidni A. struxerit θεάν ἐπιδεικνύναι, qui 256, 16 scripserit θεάν ἰδεῖν? cf. 699, 10. 944, 27. 799, 9; idem vero recurrit 802, 20) 887, 21 (τῶν δημάρχων Σάλβιος Mfc. τις) 728, 2. 826, 22 (τῶν ἀνδροφόνων Δέκμος, Nfc. εἷς) 801, 12.

Jam e partitivis a substantivo dependentibus restant mentione digni hi:

275, 5 (μηδ' ὑποκρίνεσθε ἑλεῖν ἱερὰ καὶ ἐστίας καὶ ἀγορὰς καὶ τάγους ὧν τάφοι μὲν ἔστων ἀκίνητοι, cf. 1012, 12 ἀλλὰ τοῖς νόμοις καὶ τῷ κόσμῳ τῆς πολιτείας, ὧν οὐδεὶς νόμος οὔτε ἀριστοκρατικὸς κύριος οὔτε δημοτικὸς ἔτι ἦν) 402 16 (Ἰση δ' αὐτοῖς ἐν μέσῳ, διελὼν ἀνὰ χίλους καὶ ἑξακοσίους ἐς δέκα μέρη, καὶ τούτων ἐκάστου μέρους ἦσαν — ἄνδρες, Mfo. in τούτῳ) 1021, 8 (δύο δὲ ἀετοὶ καταπτάντες ἐς τῶν σημείων δύο ἀετούς) 1046, 2 (ὥσπερ τι μηγάνημα τῶν βαρυτάτων ἀνατρέποντες).

Omnino A. valde amat genitivum partitivum; quod respiciens mutandos esse negaverim, locos 735, 15 (Nfo. in ὧν οὐχ ἅπανιν) 406, 21 (Mfo. in οὐδενὸς οὐδ' ἐκείνοις ἱππέων ἠψιλοῦ παρόντος), 479, 13 (καὶ στρατηγῶν αὐτῶν ἦσαν μὲν καὶ κατὰ μέρος ἐκάστῳ, Mfo. αὐτοῖς et ἕτεροι, nam αὐτῶν dependet ab ἐκάστῳ, cf. Kr.² I. 33, 1 et Stich p. 154) 169, 14 (οἱ σὶν αὐτῷ δύο τῶν ἀλχμαλώτων, Mfo.) 607, 18 (ἔκτεινε τοῦ Παπίου περὶ ἑξακισχιλίους, τῶν ante τοῦ supplendum¹) 735, 20 (Musc., Mfo., τούτων enim pro genetivo partitivo dependet ab ἐκατόν, P. ἐπιβατῶν ab ἐκατόν τούτων pro genetivo qualitatis vel continentiae) 672, 4 (Mfo. in παρέπεμπον ἱερεῖς τε ἅμα πάντες καὶ ἱερεῖαι, κατὰ σφᾶς αὐτῶν ἐκάτεροι) 150, 24 (Schw. B. Mfm. παρὰ τοῖς ἐπέκεινα Κελτῶν) 410, 3 (ἀπέχεσθαι τῆς Εὐρώπης ὅλης καὶ Ἀσίας τῶν ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου, Mfo.²) cf. Stich p. 153) 1146, 22 (Mfo. in λυμανεῖσθαι τινα τῶν Καίσαρος) 807, 25 (Mf. interpunctionis signum ponit post δυνηθέντων; τῶν ante τότε ne desideraveris¹) 847, 11 (δέος αὐτὸν ἐπέειχε καὶ ἄγνοια, εἴτε κοινὸν εἶη τῆς βουλῆς τὸ ἔργον εἴτε καὶ τῶν ἐργασαμένων ἴδιον καὶ εἰ δίκην ἤδη τοῖς πλείοσι δεδώκοιεν, ἢ καὶ τοῦδε εἶεν, ἢ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῖς συνήδοιτο. Bfc. ἢ καὶ δώσοιεν, Musc. ἢ ἐπὶ τοῦδε εἶεν, Schwfc. ἢ καὶ τοῦδε ἐν δέει εἶεν, Mfs., equidem verba ἢ καὶ τοῦδε εἶεν post συνήδοιτο collocaverim). Pro subiecto positum legimus genitivum partitivum 421, 4, pro obiecto 524, 1 (Mfo.).

In genetivo possessivo Mfo. 1058, 25 (ἀντιληφόμενος ἐκ τῶν ὑπὸ Καληνῶ τοῦ Ἀντωνίου κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὑπολελειμμένων, cf. Kr.² I. 33, 1 et Stich p. 154) in genetivo causae Schw.³ fo. 696, 11. (ἔμισθον ἐαυτῷ τῆσδε τῆς χάριτος pro διὰ τῆσδε τ. χ., cf. cum alios locos tum 29, 4 λυσάμενοι δὴ τοῦ χρυσίου), in genetivo explicativo 356, 3 (τέλος ἐπεμψε στρατοῦ πολλοῦ) Hoesch. N. Mfo., Schwrv. „validam armatorum manum“,

¹) cf. de articulo.

²) cf. de genere.

cf. 532, 8. 1016, 22 (Schwrv. „mentem reipublicae, amantem“ γνώμη δημοκρατικῆς διανοίας) 429, 5. 829, 12. 254, 15. 645, 6 (Mfo. in πρόσχημα τῆς παιδείδος). Comparando denique inter se servandi sunt loci 1072, 24 (τότε γὰρ δὴ γυναικίως τι παθοῦσα Mufc. γυναικεῖον τι, Schwrv. „muliebri quodam adfectu commota“, cf. 1109, 5) et 648, 2 καὶ μοι δοκεῖ τότε οὐ στρατηγοῦ παθεῖν ὁ Σκιπίων, Mrs. contra Musgravium.

Sed frequentissimus idemque, ut videtur, adhuc minime observatus est genetivus obiectivus, quo ita luculente usus est A., ut, si uniuscuiusque loci structuram solveremus, praeter merum accusativum et dativum omnes fere praepositiones, quae quidem cum substantivis coniungi soleant, nobis essent ponendae; quas homines docti revera haud paucis locis falso non solum desideraverunt sed etiam restituerunt; loci autem sunt hi:

157, 16 μάχης ἓνα καιρόν. 197, 12 Καρχηδονίων ἔχθει. 267, 8 μύσος πρέσβεων Schwfm. in μ. κατὰ πρέσβεων, Mrs. collatis Kr. § 47, 7, 3 et loco 148, 1, ubi στρατηγὸς Ἰβήρων legimus pro στρ. κατ' Ἰβήρων, qua Stephani coniectura repudiata Mrs. verba tradita collato Kr. § 47, 7, 3 et loco Appiano 311, 9 (ἐπιτεῖχισμα τοῦ λιμένος) Nifd. Ἰβήρων. Eodem pertinet locus 887, 2 (ἐς ἐπιτεῖχισμα τῆς πατρίδος).

Locum 683, 27 (τῆς τῶν πολεμίων ἤτις) Mrs. collato loco 259, 1, ubi τῷ Μασσανάσσον πταίσματι rs contra Musgravii coniecturam τῷ ἐκ M. πταίσματι.

470, 4 ἔλην τῆς ἀκαδημείας. Rfc. ἕλην ἐκ τ. ἀκ. 322, 3. ἐς τὸ Ῥωμαίων συμφέρον. 870, 11 σοῦ τῶν συμφερόντων ἔνεκα. 567, 23 κακῶν ἀντίδοσις, Schwfo.

854, 12 τῆς βουλῆς αἰδώς. 635, 18 αἰδώς τε θεῶν. 624, 7. οὐδενὸς ἔτι ἐς εἰδῶ τοῖς βιαζομένοις ἐμποδῶν ὄντος ἢ νόμων ἢ πολιτείας ἢ πατρίδος, Schwfv. „et nihil porro, non pudor, non fas, non reipublicae patriaeve amor, homines violentos cohiberet a facinore“; vertendum potius est „cum nihil eos impediret, quod pertineret ad pudorem legum, reipublicae, patriae“; post ἔτι supplendum est τῶν.¹⁾

433, 6 τὴν ὑμετέραν τοῦ μέλλοντος ἀμεριμνίαν.

287, 22 φόβον ἐμπεισσομένων. (Obiectivum genetivum non habemus 449, 22 ubi γέγονος adiectivum esse apparet e locis 249, 22. 358, 22. 375, 9. 957, 25. 1175, 13, substantivam est 942, 20. 853, 1. 242, 7 cet.)

545, 3 μέγα δικαιοσύνης καὶ πίστεως κλέος, Mfc. μέγα δικ. πέρι καὶ π. κλ.

339, 3 τοῦς ἐτέρων φεύγοντας, Bfc. ἐτέρωθεν, Mfc. παρ' ἐτέρων;

¹⁾ cf. de articulo et de coll. verb. et Kr.¹ ζ I. 33, 1.

φεύγοντας enim substantivum est, a quo dependet genetiivus obiectivus ἐτέρων.

871, 1 εὐνοία τῆς ἐμῆς σωτηρίας, Mfc. προνοία, cf. 839, 18 ἐς εὐνοίαν ἑαυτοῦ μετέβαλεν (ἐς c. acc. legimus 645, 3. 883, 15, dativum 1082, 16).

864, 6 ἡ στρατιὰ — καὶ ὁ οἰκετικὸς ἄλλος ὄμιλος αὐτῆς, Mfo. cf. 670, 14 καὶ ὁ ἄλλος αὐτοῦ στασιώτης λεώς; ἄλλος, ut saepius, non verendum est.¹⁾ Ceterum ad delendum αὐτῆς non valent loci 919, 14. 930, 21. 943, 23. —

893, 21 τὰ μεταστάντα αὐτοῦ δύο τέλη, Mfc. ἀπ' αὐτοῦ; quamquam eum defendere videntur loci 901, 6, 21. 896, 23. 905, 24. 909, 25. 920, 10; sed cf. 339, 3 173, 24 (τοὺς φοιτῶντας αὐτῶν = τ. φ παρ' αὐτῶν). 940, 1 (τὰ συμβαίνοντα τοῦ πολέμου, Nfo.).

897, 13 ἡγεμονίας ἐθνῶν. 868, 15 τῶν δὲ δημάρχων τινὸς ἀποθανόντος ἐς τὴν αὐτοῦ χειροτονίαν — συνέπρασε, Mu. Mfm. αὐτοῦ in ἄλλου, Schwrs., αὐτοῦ enim legitur = pro eo, in locum eius.

929, 19 τὰ πολέμια δόγματα Ἀντωνίου τε καὶ Λεπίδου = τὰ π. δ. κατ' Ἀντ. κ. Λεπ., B. Schwfm., Mrs.

935, 22 φιλίας ἐχθρῶν ἢ φίλων ἐχθρα, cf. 197, 12. 966, 7 ἔφευγε τῆς πόλεως, Cobfc. ἐκ²⁾. 969, 25 ἀνάθρεπτος αὐτοῦ Ῥεστίανος. 970, 12 ὡς ἀνδροφόνον ὀδοπόρου (Nfd.). 285, 16 σκάφας φρυγάνων, Schwf. f. desideravit ἐμπιμπλάντες, cf. 975, 6 ναῦν χρημάτων (Schwfc. γέμουσαν, Mfo.) 994, 20 τὸ ἔργον ἦν ἰσχύος καὶ δυνάμεως 1007, 3 νῆες — ναυτικωτέρων ἀνδρῶν (Mfc. ἐόντων) 1026, 25 τὰς πηγὰς γλυκείας τε καὶ δαψιλοῦς ἴδατος ἠῦμισκεν (cf. 547, 22). —

Inter se comparandi suntetiam loci 1017, 12 ἐς τοὺς ὑμῶν πολίτας. 1055, 6 Πολῖταιί τε ὄντες ἀλλήλων πολίταις τε οὖσιν αὐτοῦ. —

1034, 17 τοξεύματα πυρός. 83, 8. κινδυνεύοντι ὑμῶν τῷ Σικίῳ, Stfc. προκινδ. vel. κινδ. ἐπέφ, Mrs. 128, 21 ἀνάξενξιν τοῦ πολέμου Stfc. ἐκ τ. π, Mrs. 410, 14 ὅσα λοιπὰ τῆς συνθήκης ἔχει, Nfm. Mfo. 1063, 10 ἐρέθισμά τι τῆς ὕψεως, Nfc. ἐκ τῆς ὕψεως. 1070, 17 αὐτοῦ τῆς βαρίτητος (nisi αὐτοῦ, ut saepissime, idem est atque αὐτοῦ³⁾) 1075, 11 μετ' ἐξαπάτης Ἀντωνίου, cf. 1082, 21 τῆς ἐξαπάτης τῆς Βαρβατίου.

1084, 22 διχονοία τῆς Ἀντωνίου γνώμης, Mfc. διχονοία δι' ἀγνοίαν τ. Ἀ. γν. vel. διχ. καὶ ἀγνοία τ. Ἀ. γν.

1) cf. de signif. verb.

2) cf. de praep.

3) cf. de pron.

1096, 6 *συνπέπλεκται γὰρ οἷς ἄξιον ὑμᾶς παθεῖν τὸ προσήκον ὧν ἐμὲ δίκαιόν ἐστι ποιεῖν*, N. Mfo., Mufd. προσήκον.

1101, 3 *ἐλπίζων δὲ ἢ φίλῳ ἔτι ὄντι φυλάξειν* — sc. στρατιὸν — ἢ *πολεμοῦντος μεγάλην ἰσχὴν προσλήψεσθαι*, Schwrv. „si in amicitia permaneret, se ei illas copias conservaturum; sin bellum agitare, magno robore contra eum se auctum iri.“

1143, 5 *χειμῶνος ἐτεθνήκεσαν* Schwfc. *ὑπὲρ χειμῶνος*, 1146, 5 *ὡς ἐπὶ Μηροδώρου Θήραν*, Mfo. ceterum versu antecedente M. falso mihi videtur scripsisse *ἐκ τῶν ὀρῶν καταθρόντων καὶ καταθορόντων* Schw. recte *ἐκ τῶν ὀρῶν καταθορόντων*; nam scripturae V. et a ex antecedente ὀρῶν librarii errore videntur esse ortae.

Artius inter se cohaerent loci 644, 14 (*νίκης ἢ πανωλεθρίας μέσον*) 741, 19 (*τοῦ Πομπηίου τὸν Ἄλωρα ποταμὸν ἐν μέσῳ θέμενος*) 759, 25 (*ἐς τὸ μεταξὺ Φαρσάλου τε πόλεως καὶ Ἐνιπέως ποταμοῦ*). — Item loci 686, 19. (*ἔτι τῶν Σύλλα καὶ Μαρίου κακῶν ἀναφέροντες*, vHfc. *τῶν ἐπὶ*) 945, 7 (*κατὰ Σύλλαν καὶ Μάριον, ὧν ὁμοίως τὰ γνωριμώτατα τῶν κακῶν*, Mfo.) 722, 1 (*τῶν Μαρίου καὶ Σύλλα κακῶν*, Mfc. *τῶν ἐπὶ*), cf. locos 567, 7, 23. 720, 19 (Mfd. *κακῶν*) 808, 3. 821, 24. —

749, 11 *τὸν φόβον τῆς ἡττης*, Mfc. *ἐκ*. 588, 3 *κατὰ δόξαν εὐκαρτίας* 670, 16 *τὸ σφέτερον ἀδεδὲς ὧν τῷ Σύλλᾳ συννεπεπράχασαν*. 555, 17. *περὶ μόνας ἡττάτο τὰς τῶν γυναικῶν ἡδονάς*. 996, 15. *ἐλέφ τῆς πύλεως καὶ προμηθεῖα τροφῶν*, Mrs. contra Schw.

780, 15 *κατὰ δόξαν τῶν ἐπιόντων τοῦ τε πλήθους καὶ ἀρετῆς μάλιστα τῶν Νομάδων ἱππέων*, Mfo. Zippel fc. *τοῦ τε πλήθους τῶν ἐπιόντων*, cf. 787, 15 *κατὰ δόξαν τῶν πολεμίων τοῦ τε πλήθους καὶ ἀσκήσεως* (Nfo.)¹⁾

794, 16 *ταύτης δὲ σκοπῶν ἡγοῦμαι τῆς προσθήκης ἀφορμὴν λαβεῖν ἐγχειρήσεως*; Schw. Mfc. sententia inest haec: „quaerenti (σκοπῶν A. V!) mihi videntur ab illo additamento (i. e. a regis nomine) occasionem (non >causam<) petiisse aggrendi operis“ (interficiendi Caesaris). *ἐς c. acc. legimus* 754, 25, ubi Mfd., v. Hfc. *ὡς προσθήκην ῥοπήν*) 607, 2 *Νουκερίας τὰ ἐν κύκλῳ*. 821, 3 *διαβαλλόντων ἡμᾶς ἐς αἰτίαν ἀπορίας εἰρήνης ἀσφαλοῦς*.

668, 3 Mfo.; *ἀφόβως ἐτέρων* = *ἀνευ φόβου ἐτέρων* = ceteros non timentes.

Extaret denique genitivus obiectivus 875, 9, nisi verba *τῆς βουλῆς e versibus* 10. 11 irrepissent, cf. 880, 8 (ubi *τῆς προφάσεως* non depen-

¹⁾ cf. de articulo.

det nisi ab *ἐπιβαίνοντες*, cf. 885, 18) 900, 14. 915, 22! 982, 28. 860, 1. Schweighaeuseri certe versio „ut specie aliqua uterer apud senatum“ caret exemplis.

Genetivo autem opus non est 411, 26 *ὡς ἐπὶ χρηστώ* (pro *χρηστῶν*, quod Mfc.) *δὴ συνειδῶσι*, cf. 301, 3 *τοῦ πλέονα* (pro *πλέονων*, quod Mfc.) *τὴν ὄψιν ἐμπτοιεῖν*.

3°) De dativo.

Dativum A. pro *ἐπό* c. gen. coniungit cum verbo passivo 166, 2 (*τοῖς ἱππεῦσι κεκυκλωμένοι*). 571, 13. 1088, 10. 606, 19. 819, 7. 284, 5 (cf. v. 6.) 907, 2. 96², 6. 1091, 6 (cf. 1090, 21. 1091, 12. 1093, 5, ubi habemus *ἠττήσθαι ὑπό*), cf. Kaelker p. 279, Stich p. 155.

Omnino dativus quoque nonnusquam merus extat, ubi Attici ponere solent praepositionem (cf. Stich p. 154):

316, 9 *ὅσα τοῖς μυχοῖς τῶν οἰκιῶν ἐκέκρυπτο*, Nfc. *ἐν*, cf. Krebs¹ p. 75, 7a.

257, 26 *ὄχλος ἀνθρώπων Λιβύῃ* (pro *ἐν Λιβύῃ*) *θέρους* R. Schwfc. 409, 25 *οὐχ ὑβρίζομεν ταῖς εὐπραξίαις*, Stfc. *ἐν*, idem exhibet Thucyd. I. 84, 2, cf. Kr. § 48, 15, 5.

468, 2 *σφίσι προφέροντες*, Mfo., *σφίσι* = contra eos. 821, 23 *πάνθ' ὁ Καῖσαρ ἦν ἅπασιν*, Schwfc. *ἐν ἅπασιν*. 942, 20 *ἐδεδοίκεσαν — χωρίων γείτονας ἐπιθυμιὰ τῶν χωρίων*, Mfo. Schwrv. „a vicinis contigua praedia adpetentibus“, cf. 598, 16 (*πόλεμος ἐπιγίγνεται — τὰς στάσεις ἐν Ρώμῃ σβέσας ὑπὸ δέους ἐπὶ πολὺ*) et 317, 10 (*ἔνθους ἅπαντας ἐποίησαν καὶ ἀμελεῖς τῶν ὀρωμένων ὑπὸ σπουδῆς*), quo loco Mfd. *ὑπὸ σπουδῆς*. 1036, 8 *τῶδε* pro *ἐν τῶδε*, quod Mfc.; *ἐν τῶδε* v. 6, si minus „interim“ significat, at certe nihil probat. 647, 19 *τῇ καταλήψει* (pro *ἐπὶ τῇ κ.*, quod Schwfc.) *ἔχοντες ἐν αἰτίαις*. 711, 20 *ὑβρίζειν βραχεὶ διαστήματι χρόνον*, Mfc. *ἐπὶ*. 342, 18 *τῶν γεγονότων Περσεῖ*, Schwfc. *ἐπὶ Περσεῖ*. 1091, 22 *εἶπεν ἅπασιν* pro *εἶπεν ἐν ἅπασιν*, Schwfo. 568, 15 *καταστήσαιο αὐτῇ τοὺς βασιλέας*, Mfc. *ἐν αὐτῇ*, cf. Sch. p. 175. — 1056, 12 *στρατηγοῦ μὲν οὐδενός ὄντος ἐπὶ πᾶσιν ὥσπερ ἐκεῖνοις* Schwfc. *ἐκεῖνοι*, Mf. *ἐκείνων*¹⁾ 393, 13 *τισιν αἰτίαις* pro *ἐπὶ τισιν αἰτίαις*, quod Mfc. 905, 15 *ἀρετῇ διαφέρει*, Mfo., cf. 862, 4 *ἀρετῇ τε οὐσαν ἀρίστην*. 584, 19 *μεῖζονι χάριτι διοισομένους* Schwfc. *ἐπὶ*. — 270, 11 *χρησιμοῖς μετὰ θεῶν συναφισμένης*, Rfc. *χρ. τε θεῶν συναφ.*, cf. 625, 15. 79, 6. 76, 1. 736, 21. 768, 15. 1008, 3. —

¹⁾ cf. de genere.

1107, 5 παντὶ δὲ ὧν ἔτι κρείσσων, Bfc. πάντως. 29, 15 καταθέσθαι Ῥωμαίους χάριν (cf. Thucyd. I. 33, 1. I. 128, 3. Herod. 6, 41. Hen. Cyr. 8, 3, 26. Dem. 59, 21.) 401, 2 τὸν — ποταμὸν ἐν προβολῇ τοῖς πολεμίοις ἐτίθετο, Mfo. — cf. etiam 1010, 17. 904, 11. 853, 25.

In dativo commodi Mufo 478, 17 (ἐξέλειπεν αὐτοῖς τὰ τεῖχη, cf. 198, 17. 236, 7 cet., in ethico 612, 9 (χρονίου δ' αὐτῆ — οὐσης πολιορκίας) et 348, 6 τὸν λοιμὸν σφίσι περιφέροντες (Mfc. ἐν σφ. π. vel σφίσι συμπεριφέροντες), cf. 614, 5. 293, 23.

A substantivis (cf. Kr. § 48, 12) dependet; 537, 20 φίλους ἢ πολεμίους Ῥωμαίους (cf. 910, 10) 556, 6 φίλον καὶ σύμμαχον Ῥωμαίους. 993, 2 φιλίαν τε Ῥωμαίους προφέροντες. 1071, 19. ἔχθραν κοινήν Ῥωμαίους. 877, 24 ἐς ἀλλοτριώσων τῶν κληρουχιῶν Καίσαρι. 1045, 16 τὰ μὲν σώματα αὐτοῖς ὑπέξεφερέτο, quibus in locis Mfo.; praeterea 854, 7 πρὸς αὐτοῦ σοι Καίσαρος (Schw. Mfo.) 854, 1 ἐς ἀκριβέστατον φίλον Καίσαρι 1050, 11 ἐς συμμαχίαν αὐτοῖς ἔπεισαν. 242, 7 τῶν γὰρ γειτόνων ἡμῖν. 989, 17 ὁ δὲ λεὼς ἐμεγαλοφρονεῖτο, ἐπεὶ οἱ καὶ παλαιῶν ἔργων πρὸς οὐχ ὁμοίους ἄνδρας ἐμνημόνευον, Schwfd. οἱ vel. σφίσι s. αὐτοῖς legebat vel ἐμνημόνευε, Mfo. Cobfc. ἐπι οἱ; equidem tradita verba retinuerim, imprimis fretus usu Herodoteo, cf. K. II § 424, 4, c., p. 375 nisi οἱ, quod utique singularis numerus est¹⁾, dependet a supplendo γενομένων, cf. 656, 16²⁾).

Ab adiectivis adverbisque dativus dependet 237, 24 (ὡμῖν ὅμοια) 605, 13. 617, 1. 915, 20. 928, 6. 933, 13. 882, 25. 905, 14. 1019, 7. 1091, 17. 1098, 8, quos locos non enumerarem, nisi eandem constructionem censerem restituendam esse loco 570, 7 (ἐπιτυχῆς ἐς πάντα καὶ φοβερὸς ὧν γένος ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ διαδοχὴν τὴν ἐπικρατοῦσαν ὁμοίως ἐπ' ἐκείνῳ κατέλειπεν, Mufc. ἐπ' ἐκείνων Mfc. ἔτι pro ἐπὶ) deleto ἐπ', quod ortum esse videtur e dittographia syllabae ἐκ (εἴνω). 922, 25 nihil probat; ceterum cf. etiam 945, 11 et 832, 1³⁾).

Dativum, qui vocatur, absolutum legimus: 249, 10 ἐγὼ μὲν γὰρ, ὡς ὑμῖν κυρίως οὐσι περὶ τῶνδε κρῖναι, τὴν γνώμην εἶπον.

812, 5 τὰ ἐξ ἀνάγκης ἐψηφισμένα ἄρχονται ἤδη, Mfc. ἄρχοντος 1039, 26 ἄλλα τέλη μετεστρατοπέδευον ὑπὲρ πέντε σταδίου ἀπιοῦσιν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, Mfo. Schw. comma ponit ante ἀπιοῦσιν, qui est datus geographicus, cf. Kr. § 48, 5, 2 et locum 4, 13 ἐς τὴν Ἰωνίαν καταβαίνοντι ἔστιν ἡ μεγάλη χειρρόνησος (cf. Stein I. 51, I. 14, 9.)

1) cf. de numero.

2) cf. de ellipsi.

3) cf. de praep.

857, 12 ἐπεὶ καὶ τῶν ἰδιωτῶν πολλοῖς ἀμφισβητοῦσί σοι καθ' ἓνα τῆς οὐσίας οὐκ ἀδήριτον αὐτὴν ἔχων γνώση, St. Mfo.

897, 18 κινδυνεύουσι τοῖς κοινοῖς (fortasse etiam 1088, 4).

Quem dativum Appiano attribuere non dubito, respiciens usum Thucydideum (cf. Kr. § 48, 5, 1. K. II. 668); quo accedit fortasse imitatio ablativi absoluti Latinorum (cf. ad 1115, 8 de accusativo et Stich p. 146).

Pro genetivo denique dativus extat 795, 20 (καὶ γὰρ αὐτῶ καὶ παῖς ἐνομιζέτο εἶναι Nfo.). 831, 17. 714, 16 (cf. 706, 17) 911, 19, quibus in locis Mfo.

3^d) De nominativo.

Nominativum tractanti mihi non est quod proferam nisi extare nonnullis Appiani locis nominativum absolutum:

29, 12 ἐς — χῶρον τούτους συγκλείσαντες οἱ Σαννίται — καὶ λιμῶν πιεζομένων Ῥωμαίων, οἱ στρατηγοὶ — παρεκάλουν τὸν Πόντιον.

1028, 6 ἐθελόντων — προεκτρέχειν τοὺς πολεμίους, αὐτοὶ μὲν ἔχοντες Ἀσίαν.

1028, 8 τοῖς δὲ πολεμίους οὐδὲν ἔν δαυιλές (ubi, ne accusativum absolutum statuam, impedit me nominativus absolutus v. 6).

478, 9 τὸ μὲν ἔργον ἦν τῶ Σύλλα διηγετικές ἐμπύπτοντι —, ὁρμηῆ δ' ἀπαύστῳ — χρώμενος, καὶ περιθέων — καὶ παρακαλῶν, Schwfo.

831, 23 νεῶς αὐτοῦ Καίσαρος, θείων τιμῶν ἀξιούμενος, Mfo. ἀξιουμένον.

576, 7 καὶ ὧν ἀεὶ παρὰ Ῥωμαίοις ὁ κολύων δυνατώτερος (Zippel f. c. καὶ οὖν), quem ad locum M. r. improbata mutatione Duebneriana adnotavit, nominativum absolutum positum esse exemplo Herodoteo (cf. Stein III. 16, 13. I. 51. 178), quod cum intellexisset, recte tradita verba retinuit 721, 7. 776, 9 (contra Mu. et Schw., collato loco Herodoteo) 903, 24. 798, 17, retinere falso dubitavit 142, 20 (ἐμοὶ — εἰπεῖν ἐπῆλθεν, ἐς τὴν ὀλιγότητα — ἀφορῶν τε καὶ cet., Stfm. in ἀφορῶντι), cum 1088, 4. (ubi Schw. ante ἀσθενεστέρων recte interpunctionis signum non posuit) nominativum absolutum coniciendo etiam Appiano attribuerit. Non magis recte scripturam traditam repudiavit 973, 15 (Οὐθεντίδιον δὲ ἀπελεύθερος εὐθύς μὲν προγραφέντα κατέδησεν ὡς παραδώσων τοῖς σφαγεῦσι, νυκτὸς δὲ τοὺς θεράποντας ἔπεισε καὶ ἐσκεύασεν ἐς ὀπλίτας, καὶ τὸν δεσπότην ὡς λοχαγὸν ἐξήγαγε· τὴν τε ἄλλην Ἰταλίαν μέχρι Σικελίας διώδενσαν, καὶ συγκατέλυσαν πολλάκις ἑτέροις λοχαγοῖς, ζητοῦντες Οὐθεντίδιον, Schwfc. ζητοῦσιν, Mufc. ὡς ζητοῦντες), ubi quomodo intellegendum sit ζητοῦντες,

apparet e comparatis ceteris locis, praeter imitationem Herodoteam — quam persequi meum esse non putavi — ad explicandum hunc usum gravissimis, quibus per attractionem quandam ita usurpaverit nominativum absolutum (sc. participii), ut is vel praecedens vel postpositus duos homines, factiones, populos aut antea postea comprehensos disiungeret (581, 21. 741, 22. 741, 24. 932, 24. 972, 24) aut antea postea disiunctos comprehenderet (199, 21 Nfm. 233, 23. 988, 26. 1009, 11) aut antea postea comprehensorum alterum seiungeret (1076, 12. 1140, 19) aut alteri antea postea seiuncto alterum, ambo comprehendens, adiceret (1004, 10. 973, 15. 62, 27 — 63. 2, ubi simul extat anticipatio quaedam).

Servata igitur scriptura *ζητούντες* locus intellegendus est, quasi legamus *ζητούντες Ουεντιδιον ἐκάτεροι*, quod deesse non mirum est respicientibus verbum *συγκατέλυσαν*; sententiam autem, cum *ζητούντες* neque ad solos Ventidianos neque ad solos centuriones referri possit, sola ea, quam modo explanavi, ratione sanari nemo non intellegit; cf. K. II 245—247. 661—664, qui hunc usum non pro constructione absoluta sed pro appositione partitiva vel distributiva vult haberi. Sed cf. Kr. § 56, 9, 1—4 et Kr.¹ I 100, 3. Quoquomodo res se habet, certe extat anacoluthia quaedam, quae mea quidem sententia, praesertim cum maximam partem usu veniat loco genetivi absoluti (cf. 988, 8. 210, 3), si minus rectissime at certe simplicissime et commodissime vocatur nominativus absolutus. cf. etiam Stein I 52, 4. Kr. § 57, 10, 11. 45, 2, 2 et 3. —

4) De gradibus comparisonis.

Gradus comparisonis A. saepius inter se permutat, quam ut librariorum negligentiae hoc attribuamus; legimus enim superlativum pro comparativo: 598, 25 (*πρώτος ὅδε ἐς τὸ φανερώτατον ἠρέθισε τοὺς Ἰταλιώτας*, Mfo.; loci 374, 4 et 1180, 26 nihil probant; cf. etiam 715, 7. 726, 16. 993, 19).

5, 16 *καὶ τούτων πέρι* — *δηλώσω τὰ ἀκριβέστατα*, Mfo.) 923, 9 (*ἢ ὅσα τιμώτατα ἄλλα*, Cfv. *preciosiora*) 930, 10 (*τέλη δέκα ὧν τέσσαρα μὲν τὰ ἐμπειροπολεμώτατα — διέψαρχτο*, Cfv. *bellicosiores*, magis Latine certe quam recte) 937, 4 (*αὐτοὺς ἐπήλυξε, περιμείναντας ἐς ἔω τὰ ἀκριβέστατα μαθεῖν*, Cfv. quoad diligentius cuncta percepissent, vHfc. *ἀκριβέστερα*), comparativum pro superlativo 13, 23 (*ἐμφύλια, φοβερώτερα σφίσι ταῦτα μάλιστα γενόμενα*, Mfo.) 286, 15 (*νέος τε ὧν ἔτι καὶ θρασύτερος ἐς μάχας*, Mfo.) 819, 5 (*σὺν ἀνατάσει τε καὶ ὄρμη ἑβαρύτερα*, Mfo.) 835, 16 (*φιλονεικότεροι δὲ τοῖς ἐξερίζουσιν ὄντες*, Mfm. in *φιλο-*

νεικότατοι contra meliorum codicum auctoritatem) 854, 1 (εἴρηται δ' ὁμως ὡς ἐς ἀκριβέστατον φιλόν Καίσαρι, St. Mfm.) 939, 2 (τὰ φοβερώτερα Ῥωμαίους καθελόντα τε ἔθνη καὶ κησάμενον, Di. Mfm.) 992, 16 (τὸ δὲ ἀναρότερον, Mfo.), positivum pro superlativo 665, 20 (τοὺς νεωτάτους τε καὶ εὐρώστους, Mfo.) 672, 13 (Nfm.) 833, 7, 8. 1099, 26 (ita ut his omnibus locis positivus per καὶ arte coniunctus sit cum superlativo quodam) 668, 15 (αὐτὸς δὲ τὴν μεγάλην ἀρχὴν οὐδενὸς ἐνοχλοῦντος ἐκὼν ἀπέθετο, Mfo.), superlativum pro positivo 366, 15 (καὶ ἦσαν οἱ μαχιμώτατοι μυρίων καὶ δισχιλίων πλείους, Mfc. μάχιμοι αὐτῶν), positivum pro comparativo 230, 7 (καρτερόν ἔτι τοῖς πολεμίοις ἐνέπεσον, nisi Schw., apographo nisus, recte coniecit καρτερώτερον ἔτι), comparativum pro positivo 521, 15 (καὶ τοπάζονσα πολλὰ ἀτοπώτερα, Mfc. πολλὰ καὶ ἄτοπα) 645, 22 (ἐπιφοβωτέρων pro ἐπιφίβων) 1050, 14. 1136, 12.

Quae permutatio an sit perturbatio necne, dubito; maximam certe partem e negligentia quadam scriptoris mihi videtur esse orta; sed cum res sit incerta, satis habeo eam statuuisse.

Eo certiore autem habemus imitationem Thucydideam 250, 3 (ἐπιφανέστατα δὴ τῶν πρὸ αὐτοῦ) 856, 13 (ἄριστον ἀνδρῶν τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ) 317, 21 (μάλιστά τῶν ἄλλων ἐπιφανές) 1136, 14 (χειμῶν τῶν πώποτε μάλιστα καινοτρόπῳ), cf. Kr.¹ I 1, 1 „πόλεμον ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων“ Kr. § 47, 28, 10. Quo accedunt, qui similem cogitandi negligentiam praebeant, loci 45, 9 (μάλιστα φοβερώτατον). 720, 8. 911, 7, 8. 817, 19. 210, 24 (Mfo.) 612, 21 (Nfd.). 661, 22. 1188, 17 (cf. Kr.¹ VII 42, 5. Kr. § 49, 10, 8. K. II p. 26), ubi superlativus augetur vocabulo μάλιστα, et loci 416, 6 (μᾶλλον — προθυμότερων) 725, 5. 856, 17. 860, 3, ubi comparativus augetur vocabulo μᾶλλον (cf. Kr. § 49, 7, 5. K. II p. 25).

Tum pro comparativo μᾶλλον cum positivo (cf. Kr. § 49, 7, 4) extat 682, 7 (ἔτι μᾶλλον πολλοὶ συνέθεον). 704, 4 (cf. 816, 14), pro superlativo μάλιστα cum positivo 711, 23 (οἱ μάλιστα ἐχθροὶ) 1136, 14. 1136, 21 (τό τε σκότος ἠνόηλει νυκτὸς μάλιστα μελαίνης), qui locus, quamquam μάλιστα significare potest „praesertim“ (cf. 1172, 23), mihi videtur interpretandus esse non „caligo turbabat, praesertim atra nocte“, sed „caligo turbabat, cum nox esset aterrima“ spectanti et verba τὸ σκότος, quae sequentibus verbis augenda sunt, non augentur illa versione, et locum 1144, 2 (καὶ νυκτὸς ἦν ἔτι τὸ δεινὸν ἀτοπώτερον). —

Elativum autem exhibent loci 195, 18 (περὶ οὕτω βραχυτάτον) 45, 8, 9. 672, 24 (ἐπεὶ Φαῦστος ὁ παῖς ὁ τοῦ Σύλλα νεώτατος ἦν ἔτι, Bfm., ceterum cf. 1180, 22).

Formula denique *ἐν τοῖς μάλιστα* (cf. Kr.¹ I 6, 2. Krebs¹ p. 75, 7) ter legitur: 643, 10 (*χρησιμώτατος ἐν τοῖς μάλιστα ὄδε ὁ ἀνὴρ ἐγένετο τῷ Σύλλῳ*). 658, 11. 887, 10.

5) De articulo.

Articuli usum Appianeum, si lex est negligentia, hac sola lege dicendum est posse circumscribi; quod, etiamsi in tanta multitudine loci nonnulli inter se similes recurrunt, apparet tamen primum e collatis inter se eis locis, quibus praeter honorum scriptorum consuetudinem articulum omisit ante ipsa substantiva vel nomina pro substantivis habenda cum attributo non coniuncta (cf. Stich p. 161. Sch. p. 174; 175); quales locos congressi 84, e quibus 81 Mafo. (cf. Loesch); cf. 104, 26. 238, 2. 296, 2. 551, 1. 73, 22 cet.; quo accedunt, ubi substantiva sint abstracta (cf. Kr. § 50, 3, 4) loci 12, e quibus 9 Mafo., cf. 409, 6. 411, 16.

In nominibus gentium propriis valde fluctuat sermo Appianeus; habent enim secum articulum 301, 5; 14. 307, 17. 518, 11. 48, 8. 58, 20. 331, 9. 415, 17. 366, 6. 418, 6 aliis, articulo carent 240, 19. 254, 11. 289, 19. 239, 25. 297, 6. 350, 17 (Mfo.). 346, 9. 351, 2. 352, 6. 19, 19. 25, 11. 42, 24. 60, 2, 16. 391, 20 (M. r. omisit) 447, 13 (Rfo. in *τῆς Μακεδόνων ἡγετον*) 171, 6 (cf. M.¹) 990, 8. 993, 2. 1142, 5 (Mrs. contra Schw.) aliis. Offendit M. in articulo 618, 18 (*ὁ τοῦ Πόντου — βασιλεύς*) nescio an non recte pro tanta et universa Appiani inconstantia et variatione.

Participium deinde pro attributo collocatum articulo caret 42 locis, e quibus 34 Mafo., cf. 25, 24 (Schwfo. in *τὴν γῆν — ἔτι οὐσαν ἀνέμητον* pro *τὴν γῆν τὴν ἔτι οὐσαν ἀνέμητον*) 622, 19 (*τούς τε ἄλλους πολίτας ἐκ τῶν οἰκιῶν ἔτι μαχομένους συνεκάλουν*, Mfo., cf. Sch.) 381, 3 (*τὴν στρατιὰν ἀπὸ τῆς Ἀσίας — κατιούσαν*, Mfo., cf. L.) 1094, 10 (*ἔλεος τῶν γεωργῶν τὰ κτήματα ἀφαιρουμένων*, Nfo., cf. Loesch, qui f. hanc coniecturam attribuit Mendelssohnio). 64, 10 *Κελτοῖς τότε μισθοφοροῦσιν οἱ — δωρεὰς ὑπέσχητο*, Mfo.; ceterum loco 198, 23 a M. ad commendandam scripturam *Κελτῶν τοῖς* adhibito tantum abest, ut quidquam probari iudicem, ut mirer, cur M. non ita sibi constiterit, ut loco 64, 10 *Λιβύων τοῖς συμμαχοῦσι* mutaret in *Λιβύσι τοῖς συμμαχοῦσι*, respiciens aut eundem locum 198, 23, ubi non legimus *Λιβύων ὄσοι* (velut *Κελτῶν ὄσοι* 49, 9) sed *Λίβνες ὄσοι*, aut locum 58, 11—15, ubi legimus *Λίβνες, ὑπήκοοι μὲν ὄντες οἶδε Καρχηδονίων*. Poterat etiam conicere, quae mutatio lenissima videtur, *Κελτοῖς τοῖς τότε μισθοφοροῦσι*; nam inter

Κελτῶν τοῖς et *Κελτοῖς τοῖς* non plus interest quam inter *Λιβύων ἔσοι* et *Λίβυες ἔσοι*, cf. etiam 1, 9. 18, 10—14. 38, 10 (*τοῖς ἔτι Ῥηγίνοις λουποῖς*, Mfc. *Ῥηγίνων*. 1080, 11 non valet ad mutandum. Appianum quoque delectat variatio!) 57, 16. 332, 18. 347, 24. 172, 11. 173, 24. 355, 23. 375, 20. 399, 14. 405, 1. 410, 5. 416, 9. 479, 16. 424, 5.

Adiectiva pro attributo posita articulo carent 93, 16 (Mfo. in *νικτὸς ὄλης*) 105, 14 (Mfo. in *ὄλην Ἰβηρίαν*) 434, 7 (Mfo. in *νεωτάτω παιδί*) 515, 14 (Rfo. in *πολλήν βασιλέως παρασκευήν*) 737, 9 (Mfo. in *ἰπὲρ πατρίων πολιτείας*) 842, 5 (Mfo. in *ἐπὶ ὄλην ἡμέραν*) 761, 4 (*τρισχίλους εὐτολμοτάτους πεζοὺς ἐνήδρευσε*, Mfo.), non carent 630, 14 (*τὰς ἐτέρας πόλεις τὰς ἔτι σφῶν κατηκόους*); item pronomina carent 187, 22 (Mfo. in *τῆσδε πείρας*) 1133, 15 (*τοῦτο μὲν δὴ συγκύρημα*, Mfo., cf. Loesch, qui confert 686, 9, ubi Nfo. in *ἐκάτερος πρόφασιν τήνδε ποιούμενος*, et 904, 12, ubi Schwfo. in *οἰκεῖον ἡγούμενοι τότε ἔργον*) 331, 1 (*περὶ τῶνδε φρουρῶν*, Schw. Mfm., cf. Loesch) 424, 2 (*πρὸς ἐτέρους Μακεδόνας*, Mfo., cf. Loesch), non carent 964, 6 (*τούσδε τοῖς — διαφυγόντας*) aliis; item genetivi carent 448. 11 (*οἱ μὲν τοῦ Πόντου κατασχεῖν*, Mufc. *τὴν τοῦ Πόντου*) 496, 24 (*ὁ καιρὸς ἐλέγχει σε τῆς ἐπιβουλῆς*, Mfc. *ὁ τῆς ἐπιβ.*) 821, 5 (*καὶ τᾶλλα δημοκρατομένων πράζομεν*, Stfc. *τὰ τῶν δημοκρ.*) 503, 1 (*σὺν δύο τέλεσι τοῖς Φιμβρίων*, Mfc. *τοῖς δύο cet.*), non carent 639, 2 (*τὸ μάντευμα τὸ τῶν — ἀετῶν*). 1136, 17 aliis; item praepositiones cum casu suo coniunctae (cf. K. § 462 m., p. 526) articulo carent 235, 5 (*ὁ δ' ἐπανίει πεφραγμένος Ἰβηροὶ καὶ Κελτοῖς ἀπὸ τοῦ λόφου*, Schwfo., noli conicere *Κελτοῖς τοῖς*) 568, 4 (*στρατοῦ περὶ τὴν Ἰταλίαν*, Mfc. *τοῦ περὶ*) 67, 20 (*ἀρχὴν ἐφ' ἑαυτὸν οὖσαν ἐπιβουλῆς*, Mfc. *τῆς ἐφ' ἑαυτόν*) 875, 25 (*τοὺς ὑπάτους μετ' ἐμέ*, B. Mfm. in *τοὺς ὑπάτους τοὺς μετ' ἐμέ*, Schwfc. *τοὺς μετ' ἐμέ ὑπάτους*) 679, 18 (Mfo.). 696, 9 (Mfo.) 847, 12 (Mufo.) 1033, 22 (Mfo.) 640, 5 (*τὰ δ' ἔναγχος ἐς Μεδριδάτην*, ubi exspectamus *τὰ ἐς M.*) 663, 1 (*καὶ τόνδε τὸν πενθήμερον ἄρχοντα ἐντέρρηγα ἐκάλουν· εἶη δ' ἂν ἐν τσοῦδε βασιλεύς*; Mfc. *ὁ ἐν τσοῦδε β.*; verba *εἶη — βασιλεύς* a Schw. vertente omissa hoc modo intellegenda sunt „significaverit autem“ — sc. verbum *interrex* — „ὁ ἐν τσοῦδε βασιλεύς“; ceterum nescio an possint esse interpolata) 1065, 1 (Mfo.) 598, 16 (Mfo.). 630, 17. 445, 29 (Mfo.). 1158, 18 (Mfo.), articulo non carent 577, 18. 6, 4. 253, 18. 838, 10. 846, 2. 1019, 10.

Infinitivus caret articulo 274, 13 (*ἐρέθισμα ἐπανελεθεῖν ἐς αὐτὰ*, Stfc. *τοῦ ἐπ.*) 963, 13 (*ἐς μηδὲν ἀποκείμεντας ἐλπίζεν περιέσεσθαι*) 1013, 16 (*καὶ τί μοι καταλέγειν τὰ πολλὰ*) 1095, 9 (*μαθόντας —*

δυσέλπιστον σώζεσθαι μὴ κατορθοῦσιν). 1119, 16. 1135, 6, quibus 5 locis Mfo.

Tum in genetivo quoquo partitivo nonnusquam articulum omittit A., non solum ubi genetivus ille continetur substantivo quodam (670, 18 *ἔπτενε τοῦ Παπίου περι ἑξακισχιλίωνς*, ubi τῶν ante τοῦ supplendum¹⁾) — 1016, 7 *λέγεται ποτε πρὸς τῶν ἀγριωτάτων βαρβάρων ἢ πόλις ἀλῶναι*, Mfc. τῶν βαρβάρων), sed etiam ubi constat e praepositione cum casu suo coniuncta ita, ut praeter sententiarum conexum ex solo articulo omnino apparere possit ratio partitiva; qui loci sunt hi: 73, 25 (*οὐδέν τι προμαθῶν ἐς τὸν ἀδελφόν*, post προμαθῶν τῶν supplendum, non coniciendum! Schw. Mfo.) 24, 14 *ἐκλειφθῆναι τινα* — sc. τῶν — *ἐς εὐσέβειαν*, Mfo.) 446, 18 (*οὐδενός* — sc. τῶν — *ἐς ἄμυναν ἐπεφροντικει*, R. Mfo.) 569, 24 (*δυνατωτάτη* — sc. τῶν — *μετ' Ἀλέξανδρον ἀρχή*, Mfo.) 609, 15 (*πολλούς* — sc. τῶν — *σὺν αὐτῇ κατέκοψαν*, Mfo.) 624, 6. (*οὐδενός ἔτι* — sc. τῶν — *ἐς αἰδῶ* — — *ἐμποδῶν ὄντος*, Schwfv.²⁾) 503, 24 (*κώμην ὑπὸ Μιθριδάτη μεγίστην*, Mfc. τῶν ὑπὸ) 677, 28 (*ἀπατηλότατον στρατηγόν* — sc. τῶν — *παρὰ σφίσις ἐδόκουν γενέσθαι*, Mfo.).

Porro saepius articulo caret substantivorum duorum per καὶ (vel τε — καὶ) inter se coniunctorum alterum (cf. Loesch), cf. 637, 11, 12 (*καὶ ἡ κεφαλὴ καὶ τοῦδε καὶ Ἀντωνίου* — καὶ τῶν ἄλλων, Mfc. ἡ Ἀντ. et καὶ αἱ τῶν ἄλλων) 640, 13 (*τὴν δὲ γυναικα καὶ τέκνα*, Mfc. τὰ τέκνα), quales locos congressi 21, e quibus 18 Maf.; primum bis: 855, 12 (*μετὰ κλήρου καὶ τῆς ἐπωνυμίας*, Mfc. μετὰ τοῦ κλ.) 969, 19 (*ἐκλύων τε δεσμώντας καὶ συνάγων τοὺς ἀποδιδράσκοντας*, Mfc. τοὺς δεσμ.).

In appositione denique articulus deest 597, 24 (cf. Kr. § 50, 3, 7) 626, 1 (*ὑπὸ Σεξτιλλου ἡγουμένου*, Mfc. τοῦ ἡγ.) 472, 27. (cf. Loesch) 993, 16 (*Γάιον Καίσαρα, τῆσδε τῆς μοναρχίας ἡγεμόνα*, Mfc. τὸν τῆσδε) aliis, adest 283, 1! (*ἡ πόλις ἡ Καρχηδονίων ἢ τότε*, Nfo.) 364, 1 (*Ἰάποδες οἱ πέραν Ἄλπεων*). 48, 11 (*οἱ πρέσβεις οἱ Φάβιοι*) 577, 19. 609, 4. 613, 20. 626, 22 (cfr. Kr. § 57, 10) 964, 16 aliis.

Pro pronomine (cf. Stich p. 161. Kaelker p. 275) articulus legitur 161, 27 (*ἐπεὶ τῆς πείρας ἐξέπιπτεν*, Mfc. τῆσδε τῆς) 412, 12 (*τῆς ἡμέρας pro τῆς αὐτῆς ἡμέρας*, Rfo.) 447, 10 (*τῶν ἐθνῶν pro τῶνδε τῶν ἐθνῶν*, Schwfo.) 665, 12 (*τὴν ἀρχὴν pro ταύτην τὴν ἀρχὴν*, Mfo.) 1017, 11 (*ἐς τοὺς ὑμῶν πόλιτας ἀποβλέποντες*, Schwfc. τοῖσδε τοὺς). 606, 10 (*καὶ τὸ μέρος τοῦ στρατοῦ Γαίῳ Μαρτίῳ προσέθηκεν pro καὶ*

¹⁾ cf. de genet. part.

²⁾ cf. de gen. obj.

τὸ ἄλλο μ. cet., Mrs.) 771, 10 (τὸ μέρος ἔχοντες pro τὸ ἐαυτῶν μέρος ἕκαστος ἔχοντες) 857, 4 (τοῦ πατρὸς pro τοῦ σοῦ πατρὸς, Nfo.) 864, 1 (τὴν κεφαλὴν pro τὴν σὴν κεφ., Nfo.).

Sed priusquam ad ipsa pronomina tractanda transeam, commemorandum mihi est, ab A. articulum contra Atticae dictionis usum non saepius omitti quam poni, ac ne hac quidem locorum e multitudine — quae est 65, e quibus 54 Mafo. — inquirenti evasit mihi lex quaedam aut regula, quam eum secutum esse possit statui, nisi quod maximam partem deictico illo, quem vocavit Krueger § 50, 2, significatu videtur esse usus; cf. 178, 17 (τὴν τῆς δυνάμεως ἐρημίαν) 217, 25 (οὐκ ἀνίει τὰ ἱερὰ τὸν ἐμπρησμὸν ὑποδεικνύοντα) 337, 9 (καὶ αὐτῷ τέσσαρες ἄνδρες ὑπὸ τὸ τεχνίον ὑποστάντες ἐπεβούλευον, Schwfc. ὑπὸ τι τεχνίον) 406, 11 (κάμνοντες ἐνεδίδοσαν, ὑπὸ τῆς ἀπορίας) 532, 8 (ἀδοξοῦντες ἦδη τὸ τῶν ληστῶν ὄνομα) 679, 21 (ὁ Περπένας αὐταῖς ἐνεγέγραπτο ἐπὶ τῷ κλήρῳ) 716, 1 (ὑπὸ τε ἔθους τῶν στρατευῶν), 816, 12 (τοῦ δὲ ἦψατο μὲν ἢ ἡδονῇ) 955, 18 (προήγαγεν ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν σφαγὴν) 1029, 6 (καὶ τὰ ἐρυμνὰ τῶν ἐντὸς κατέλαβε, Mfc. τινα) 1107, 6 (ὧν ἔτι κρείστων — κατὰ τὸ πλήθος) cet.

6) De pronomibus

cf. Kaelker p. 277. Stich p. 162. —

Primum adnotandum est, pronomina αὐτὸς et αὐτοῦ confundi 152 locis, non a librariis, sed ab ipso scriptore (cf. Sch. p. 174 et Loesch) ita ut 152 locis falso offenderint aut mutaverint M. alii; cf. 702, 15. 705, 17. 717, 25. 752, 21. 754, 24. 763, 22. 776, 5. 782, 2. 792, 7, 22, 24. 804, 19 cet.

Quod cum ita sit, mirum non est, quod dativus οἱ, qui saepissime usu venit, significat et ἐαυτῷ (velut 75, 16. 148, 12. 162, 8. cet.) et αὐτῷ (137, 7. 138, 14. 581, 5 cet., cf. K. I § 165, 2 II § 455) οὗ pro ἑαυτοῦ legimus 500, 3, οὗ αὐτοῦ 866, 1, σφεῖς, σφῶν, σφίσι pro αὐτοί etc. (cf. Loesch et Stich p. 162) 29, 14. 52, 6. 334, 2. 468, 2. 777, 16. 834, 18. 999, 23. 1070, 20 cet., pro ἐαυτῶν etc. 273, 10. 620, 22. 429, 11. 777, 14. 825, 22. 904, 3. 732, 4. 812, 2. 924, 21 cet.

Pronomen αὐτός¹⁾ pro articulo legimus 677, 2 (πόλεμοι δ' ἡκμαζον οὗτός τε — καὶ ὁ Μιθριδάτων — καὶ ὁ τῶν ληστῶν — καὶ περὶ Κρήτην πρὸς αὐτοὺς Κρήτας ἕτερος, Mfo.) 710, 1 (Μέμμιος δὲ ἀλοὺς ἐπὶ δε-

¹⁾ cf. de coll. verb.

κασμῶ, τοῦ νόμου τοῦ Πομπηίου διδόντος αὐτῶ φήναντι ἕτερον ἀφείσθαι τῆς καταδίκης, τὸν πενθερόν τοῦ Π. — προεκαλέσατο, Mfo.) 638, 17 (Mufo.) 777, 18 (Mfo.) 1006, 26 (Mfo.) 1016, 5. 1045, 23 (Nfo.), pro οὗτος 912, 16 (συννομούσαντες οὖν — μέχρι θανάτου διαγωνιείσθαι, καὶ ἐς αὐτὸ Βάσσον ἀναγκάσαντες, cf. 984, 11) 999, 24 (ὑπέμενον ἕως σφίσιν αἱ ἐπάλλξεις διένεμον· ὡς δὲ καὶ αὐταὶ κατεσῶρησαν cet., Mfm. in αὐται). 1040, 14. 1120, 4 (Mfd.) 1158, 18, pro ἐκεῖνος 1175, 16 (ὁ Πομπηῖος ἐμέμφετο εἰ πολέμιον ἡγοῦνται τὸν πρέσβεις ἐς αὐτὸν ἀπεσταλκότα καὶ τὰ παρ' ἐκείνου περιμένοντα, Schw. Mfo. — Candidi autem versio saepissime aut prava est aut liberior, cf. 581, 22. 584, 4, 6. 589, 19. 593, 6. 594, 22. 600, 9. 618, 12. 620, 8. 621, 4. 624, 25. 627, 19. 633, 21. 637, 16, 19. 638, 9. 641, 10. 642, 13. 347, 22. 443, 11. 470, 10. 528, 4. 831, 3. 794, 14. 911, 8! 1136, 11. 1173, 9. 978, 23. 697, 2. 694, 21. 1055, 26, cf. H. B. p. 22, Sch. p. 172, Loesch, H. B.¹ p. 92), αὐτὰ pro ταῦτα 1028, 16 (ὧν οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Βροῦτον ἐνθουμούμενοι μάλιστα διέτριβον. ὁ δὲ Ἀντώνιος αὐτὰ δεδιῶς ἔγνω, Mfo., cf. 131, 3, ubi Mfo.), saepissime denique idem significat atque ipse, adeo, etiam, velut 1120, 3 (καὶ τοῖς προγεγραμμένοις αὐτοῖς περὶ τούτων ἐπέστελλον) 1164, 17 (ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρετῆς τὸν Καίσαρα ἐθανύμαζον καὶ τὴν ἀργίαν συνήδεσαν Λεπίδῳ, καὶ τῆς ἀρπαγῆς αὐτὸν ἐπεμέμφοντο αὐτῆς, ἐς τὸ ἴσον τοῖς ἡσσημένοις καταστάντες, Mu. Schwfo.). 1180, 9 cet. οὗτος pro αὐτός extat 1080, 25 (ταῦτ' εἶπεν ὁ Καίσαρ. καὶ τούτων οἱ μὲν — ἐξέτρεχον, Mfo.), pro ἰ αὐτός 621, 6 (ὁ δ' εἶπεν, ἐλευθερώσω αὐτὴν ἀπὸ τῶν τυραννούντων. Καὶ τοῦτο δις καὶ τρις ἑτέροις καὶ ἑτέροις πρέσβεσιν ἐλθοῦσιν εἰπὼν ἐπήγγελλεν ὕμως, Mfo.) 594, 21 (Mfo.). 216, 13 (Mfm.) 1055, 26 (Mfo., Cfv.) 743, 18 (Mfo.) 825, 2 (Schwfo.). — ἐκεῖνος pro αὐτός legimus 920, 13 (σφῶν ἐκείνων, vHfd.) 1042, 9 (vHfd.) 1062, 20, porro 570, 7 aliis, imprimis autem usu venit κάκεινος pro „et ipse“ vel „et is quidem“; quales sunt loci 273, 12 (οὐ πρὶν ἀπέστησαν τῆς πλεονεξίας, πρὶν — ἀφαιρεθῆναι καὶ — παραδοῦναι — καὶ φρονεῖν ἐνδέξασθαι καὶ τὰ τελεῖν — καθελεῖν καὶ σχεδὸν ἡπειρωῦναι τότε κάκεινοι γενέσθαι) 1018, 16 (ἐνήν — τοὺς στρατοὺς πάντας ἀποδοῦναι τῇ πόλει, κάκεινήν ἐλέσθαι τὰ συνοίσαντα) 1072, 17. 1105, 11. 444, 11. 544, 26. 599, 7. 915, 21 (ἐκφοβῶν αὐτοὺς μὴ — καθ' ἓνα τῶν Καίσαρος ἕκαστος ὁμοίᾳ Ἀντωνίῳ πάθοι, κάκεινῳ — τάδε παθόντι, Nfd.) 910, 14. 940, 12, quibus locis respectis assentiri non dubito Schenklio, qui 178, 4 (τῶν δὲ στρατηγῶν Ἀππιος μὲν Καπίῳ παρέμενε, κάκεινος ἡγοούμενος ἐλεῖν Καπίῳ) κάκεινος, quod intellegendum esset „καὶ οὗτος“ „et is quidem“, voluit servari, repudiatis medelis cum

Mendelssohnii, qui (M.¹ p. 131 adn.) *κᾶν μόνος* vel *κᾶν εἷς* scribendum esse proposuit tum van Herwerdeni, qui coniecit *μέγα κέϊδος ἡγοίμενος* (!).

Simili ratione atque *κάκεινος* saepius usu venit *καὶ ὅδε* (616, 16. 143, 2. 875, 6 cet.). *ὄς* pro *ὄσος* legimus 137, 1 (*ἐπιγράψας ἐκάστοις οὗς ἔδει πέμπειν*, Mfo.), *ὄσος* pro *ὄς* 67, 13 (*τὰς δωρεὰς —, ὄσας μεγάλας — ἐπεπέμφεσαν*, Mfo.) 1177, 13 (Nfo.), *ταῦτα* pro *τοιαῦτα* 142, 12 (*οἷα μὲν καὶ ὄσα Ῥωμαίους ἔδρασαν, οἷας δὲ συνθήκας — ἔθεντο, οὐδέσι ταῦτα συνθέσθαι Ῥωμαίων ὑποστάντων*, Nfo.) 847, 12 (*οἱ φίλοι — ὑπετίθεντο ταῦτα, ὥστε οἱ μὲν — ἠξίουν*, Mfo.), *τοιόσδε* pro *τοσόσδε* 602, 14 (*ἦχθετο τοιῶνδε καὶ τοσάδε εἰργασμένων ἀνδρῶν ἀθροῖας ἀφαιρούμενος*, Zeissfc. *τοιῶνδε*) 170, 21 (Bfo.) 430, 22 (Mfo.) 669, 24. 687, 7 (Mfo., sed cf. 443, 3), *ὄδε* pro *τοσόσδε* 31, 4 (*περὶ δὲ τῆς ἀφείσεως οὐδ' αὐτῆ μὲν μοι δοκεῖ, Ῥωμαίων πολλὰ καὶ δεινὰ δεδρακίτων ἡμᾶς —, τοῖσδε τοὺς εἰλημμένους ἀπολύειν παντὸς ἀπαθεῖς*, Mfo.) 735, 18 (*καὶ τάδε μὲν ἦν αὐτῆ τὰ πεζά*), *ὄσος* pro *οἶος* 1160, 8 (*βέλη τὰ μὲν ἐκ μηχανῆς τὰ δ' ἀπὸ χειρῶν, ὄσα λίθοι καὶ πυρφόρα καὶ τοξεύματα*, Mfo.), *τοιάδε* pro *τάδε* 1081, 16 (*καὶ ἦν τὰ κεφάλαια τοῦ πολέμου τοιάδε*, Mfo.), quo loco referendum est ad insequentia (velut *ὄδε* 219, 17. 107, 3, 18), cum *ὄδε* ab Appiano saepissime referatur ad antecedentia (cf. Kr. § 51, 7, 3. K. p. 556, 7), qua observatione neglecta Maf. 599, 4 (*ἐσργοίμενος δὲ τὴν γνώμην καὶ ἐπιμένων αὐτῇ καρτερῶς, ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐπὶ τινὰ στρατείαν ἐξεπέμφθη διὰ τῆς*, Zippel fd.) 825, 17 (*ἔ δ' ἐν τῇ ἔργῳ μόνον ἐστὶν ἐπίμεμπτον, ἰασίμεθα ἡμεῖς, διαλλακτήριον ὑμῖν ἅμα ἐς τοὺς ὁμοεθνεῖς ἐσόμενον, καὶ ἠδιστον ἤδη πυθομένοις. οἷς τὴν τιμὴν τῆσδε τῆς γῆς τοῖς ἀφρηρημένοις ἡμεῖς ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων — ἀποδώσομεν*, Nfd. *τῆσδε*; equidem, ut *ἡμεῖς* v. 18 cum Musgr. *deleverim*, ita *οἷς* v. 17 *mutaverim* in *οἷ*) 583, 5 (*τὸν μὲν Γράκχον νόμον οὐκ ἔψεγε διὰ τὸν δῆμον σαφῶς, τὴν δὲ τοῦδε δυσχέρειαν ἐπεξῶν ἠξίου cet.*, vHfm. *τοῦδε* in *τοῦργου*) item in *τοιόσδε* Ni. Mfo. 560, 22 (*εἶποντο δὲ αὐτῶ μετὰ τὸ ἄρμα οἱ σιστρατευσάμενοι cet. cet. ἔ μὲν δὴ θράμβος ἦν τοιόσδε*); cf. 173, 1. 179, 16. 198, 15. 199, 19. 251, 20. 294, 13; 16, 17. 8, 16. 293, 22. 475, 19. 616, 16. 620, 14. 434, 5. 825, 11 (*τὴν τε γῆν τὴνδε αὐτὴν ἐσαιε βεβαιοῦμεν καὶ βεβαιώσομεν, καὶ μάρτυρα τὸν θεὸν τόνδε ποιούμεθα*, Mfm. *τόνδε* in *τῶνδε* cum C.).

Quo accedunt loci, quibus *ὄδε* si minus superflue at certe ad pre-mendum articulum vel pro Latino ille videatur esse positum: 136, 14 (*ἀνεκάλει τῇ σάλπιγγι τοὺς ἔνδον, καὶ πρὶν αὐτῆ γενέσθαι χιλίους, τοῖς ἐπτεῦσιν ἐνοχλουμένοις ἐπεροήθει. τοῦδε δὲ τοῦ στρατοῦ τοῦ πλέονος ἐκ τῆς κόμης ἐκδραμόντος, ἐτρέψατο μὲν ἐς φυγὴν τοὺς πολεμίους, οὐ*

μὴν ἐδίωκε γεύγοντας, MuSchwfm.) 449, 3 (τοῦ δ' αὐτοῦ χρόνον Μιθράας καὶ Βαγῶας Ἀριοβαρζάνη τόνδε τὸν ὑπὸ Ῥωμαίων κατηγμένον — ἐβαλόντες, Ἀριαράθην κατήγαγον, Mufo.) 654, 24 (Mrs. contra Mu.) 200, 5. 854, 10 (Nfd.) 924, 25 (Nfd.). Usitatam autem significationem (cf. K. p. 552, 1) exhibet 210, 10 (φέρει οὖν, ἡμεῖς μὲν — ἴωμεν, Μασσανάσσην δὲ τόνδε ἐπιτάξωμεν) 669, 24. 216, 1. 249, 16 aliis locis. οὗς μὲν — οὗς δὲ pro τοὺς μὲν — τοὺς δὲ semel inveni, 251, 13.

Possessivum pro personali extat 433, 7 (τοῖς ἐμοῖς φιλτάτοις, Rrm.? cf. 795, 5 τῶν δ' αὐτῶ Καίσαρι φιλτάτων) 871, 6 (τοῖς ἐμοῖς ἐπιβούλοις, Mfo.).

Interrogativa denique pronomina in participio exclamativo (cf. Kr. § 51, 16, 5) legimus 241, 23 (οἱ πόσοι καὶ πηλικά δεδνημένοι δοῦσαι) 264, 15 (ὅμοιοι δὲ — τί τῶνδε τῶν συνθηκῶν αἰτιώμενοι παραβεβῶσθαι τὸν πόλεμον ἐψηφίσασθε;).

Haec habui, quae proferrem de pronomibus, in quibus utendis et inter se confundendis A. mihi videretur ostendere neglegentiam¹⁾ quandam (cf. Kaelker p. 268 sq.), qua in universum observata singulorum locorum memoriam ab hominum doctorum offensionibus defendere non dubitabam, etiamsi me defecerant loci gemelli.

7) De temporibus.

De temporibus aut permulta mihi dicenda sunt aut perpauca; nam pro Appianei usus proprietate — id quod cadit etiam in pronomina et in praepositiones — inquisitione egent accuratissima, qualis cum abhorreat a generali huius libelli proposito, neglecta singulorum locorum ratione in universum dicam perpauca.

Summa igitur congerenti et inquirenti mihi evasit haec:

Primum libentissime uti solet A., ubi aoristum expectamus, imperfecto verborum φεῖγειν, στρατοπεδεύειν, στρατεύειν, κελεύειν, βάλλειν, ἄρχειν, γίνεσθαι, ἔχειν, ἄγειν, τιθέναι, λέγειν, πέμπειν, γράφειν, ἀναιρεῖν, verborum in — σκιν, — ἄζειν, — ἴζειν, — ἄζειν, — σκιν, — ἴπτειν, — οὖν desinentium, verborum liquidorum aliorum; quales locos congressi 168, e quibus 98 Mafo.

Deinde plusquamperfectum expectamus, legimus imperfectum 42 locis, e quibus 33 Mafo.; cf. 122, 15. 94, 25. 141, 8 (cf. Sch.) 567, 23 (Schrs.) 819, 19 (Bfm.) 916, 19 (Schwrv. „fecerat

¹⁾ cf. de grad. comp.

irrite); plusquamperfectum contra loco imperfecti extat 900, 13 (*ὁ Καῖσαρ ἕκαστα μαθῶν ἠπόρητο*, Mrs.) 74, 14 (*οὐδενὸς δὲ λαμπροῦ — γενομένου, τὰ Λιβύων ὑπερηξήτο, καὶ πᾶσαν σχεδὸν Ἰβηρίαν εἶχον*, R.Mfm.). 444, 8 (Mfo.) 879, 20. 965, 12 (M.Bfm.) 1045, 8 (Mfo.), loco aoristi 74, 7. 597, 23. 290, 4 (*τότε μάλιστα ἐπέκειντο τοῖς πολιορκουμένοις καὶ πρὸς αὐτούς ἐνεενέκασαν*, Mfc. *ἐνένευσαν*) 298, 16. 320, 2. 722, 2. 908, 3. 1173, 4.

Praesens pro imperfecto legimus e. c. 112, 3 (*καὶ μοι δοκεῖ τὸν Οὐριάτου πόλεμον — συναγαγεῖν*); quales locos inveni 9, e quibus 8 Mfo.; imperfectum pro praesenti extat 1026, 20 (*ἐδόκει γε μὴν ἐξ ἀνάγκης ἔ Αντώνιος ὄδε πράξει*, Mfo.) 1120, 20 (*συνέβησαν ἐπὶ τοῖσδε, λελύσθαι μὲν τὸν πόλεμον — καὶ τὰς ἐμπορίας ἀκωλύτους εἶναι πανταχοῦ — ἄρχειν δὲ Σαρδοῦς — καὶ ὄσων ἄλλων εἶχεν ἐς τότε νήσων*, Mfc. *ἔχει*) 996, 13 (M.Nfo.). 752, 9 (Mfo.).

Aoristum pro imperfecto legi 22 locis, quibus Mfo. (cf. 611, 15. 226, 11. 193, 8. 146, 7. 316, 19), praesens pro aoristo semel 177, 23 (*σὺν χρόνῳ δ' ἐπισύροντες ἢ διαφθείροντες, ἢ ἐς τὴν Ἀλβανῶν σύγκρισιν, Ἀλβησέας αὐτοὺς καλοῦσιν*), coniunctivum praesentis pro coniunctivo aoristi 90, 22 (*ἂν ἐς Λιβύην στρατεύῃ*, Mfo.), optativum aoristi pro optativo praesentis 8, 10 (*εἴ τις ἑμοῦ τὰ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων — — συναγάγοι*, Mfo.), item indicativum 1188, 20 (Mfo.).

Imperfectum pro futuro extat 358, 18 (Mfo.?), perfectum pro plusquamperfecto 322, 21 (Mfm.?), aoristus pro perfecto 265, 20 (Mfo.?), praesens pro plusquamperfecto 805, 13 (Mfo.?), futurum pro praesenti 799, 20 (Mfo.?) 1078, 4 (Mfo.?), praesens pro futuro 248, 8 (Nfo.? — 1166, 10 Mfo.), praesens pro imperativo 264, 3 (*κόρος ἐστὶν ἀτυχημάτων*, Mfo.) 991, 12 (Mfo., cf. 950, 20, ubi Mfo.?).

Quam locorum multitudinem quicumque spectaverit, concedet is mihi, ni fallor, ad refutandas editorum offensiones haud fere iam opus esse singulorum locorum defensione aut singularum commutationum explicatione, qualem dare magis minusve artificiose conati sunt Berg et Loesch; mihi quidem, ut tam accuratam inquisitionem meam esse iudicem, una tamen — praeter paucos librariorum errores — videtur dari explicatio, quae est Appiani negligentia, varietas, inconstantia („A. ist in der Darstellung der Zeitverhältnisse im Allgemeinen etwas lässig“ Loesch. — „Consequenz darf man von Appian nicht erwarten“ Sch. p. 172), quales virtutes unaquaque fere pagina et in toto dicendi genere apud eum deprehendimus.

Neque tamen multa quae accuratius et per se tractentur digna esse

negaverim (campus enim hic patet latissimus), praesertim si quis Bergii exemplum (H. B.¹⁾ secutus viam inierit comparativam.

Mihi autem ut in animo est servandam potissimum curare Appiani elocutionem (qua in re, ni fallor, certissima ratio est enumeratio), satis habeo, quae illuc pertinerent, enumerasse.

Quod valet etiam in infinitivo et participio iam a me tractandis.

8) De infinitivo.

Infinitivum tractanti hoc potissimum mihi est commemorandum, Appianum verba sperandi, exspectandi, minandi, iurandi, promittendi nonnusquam coniungere cum infinitivo praesentis vel aoristi, cf. 208, 14 τῷ κτείνειν Μασσανάσσην ὑπισχνομένῳ, Mfc. κτενεῖν. 498, 22 ἠπελπει κτείνειν, Mfm. 363, 11 ὑποσχόμενοι δέξασθαι, Mfm. Schrs. 1168, 3 οἱ δ' οὐκ ἔφρασαν αὐθις στρατεύεσθαι, Schw. Mfm.; quales locos congesi 39, e quibus 29 Mafo.; servandam enim censeo esse scripturam traditam, quamquam 70 fere numeravi locos contrarios.

Item μέλλειν saepissime coniunctum extat cum infinitivo futuri, cum aoristi ter (583, 22. 850, 22. 1122, 24, quibus locis Mfo.), cum praesentis decies, cf. 163, 5. 139, 3 cet. (novies Mafo, 168, 10 Schrs.). In infinitivo praesentis pro infinitivo aoristi posito septies Mafo, futuri pro aoristi quater, praesentis pro futuri bis.

Infinitivus pro imperativo legitur 184, 1, 2 σὺ δ' ὑπομένειν μοι δεῦρο, καὶ τὰ ἔνδον ἐπιτηρεῖν) 854, 11. 866, 8, 11.¹⁾ 1179, 11 (cf. 289, 22 Mfo. ? 946, 5. 600, 2). Infinitivus finalis octies caret particula ὡς (ter Mafo), cf. 177, 25 δρόμῳ διέθεον, τοῦ κινδύνου μετασχεῖν. 764, 16 τὰς σκηναὶς — διήραζον ἐς τὴν φυγὴν ὃ τι δύναιτο ἐπάγεσθαι, Mfc. ἐπειγόμενοι.

Nonnusquam deest etiam articulus, quem saepissime A. imponit infinitivo, cf. Stich p. 161 infra. — τοῦ cum infinitivo legimus vi negativa (cf. 608, 22. 805, 15 Mufo.) saepissime, rarius vi positiva, cf. 301, 3 τοῦ πλεονα τὴν ὄψιν ἐμποιεῖν τοῖς πολεμίοις.

Nominativum et infinitivum exhibent 34, 24 (οἱ δὲ Σενόνων, ὅσοι ἦσαν ἐν Τυρρηνίᾳ, πυθόμενοι ἀνηρῆσθαι, Τυρρηνοὺς ἦγον ἐπὶ Ρώμης, Mafo.²⁾) alii, genetivum et infinitivum 31, 10, 11 (τίς οὖν ἀνέξεται μου τούσδε μὴ κτείνειν), dativum et infinitivum 52, 25 ἐποιοῦντο δ' οἱ Ῥωμαῖοι ξένους, οἷς ἐδίδουσαν μὲν εἶναι φίλοις Mrs. Schwfm.³⁾

¹⁾ cf. de anacol.

²⁾ cf. de verb. sign.

³⁾ cf. de attractione.

Infinitivus activi denique pro passivi extat 832, 7 (*οἱ πρότερον οὐδὲ περιόντας αὐτοὺς ἔφερον καλεῖν βασιλέας*) 858, 24. 244, 1. 246, 8, quibus locis Mfo.

9) De participio.

Saepe participium praesentis legimus pro aoristi, imprimis verbum γίνεσθαι, πυνθάνεσθαι, αἰσθάνεσθαι, τυγχάνεσθαι, θύειν, ἀνύειν, κρύπτειν, γινώσκειν, σώζειν, χωρεῖν, ἀφικνεῖσθαι, κρατεῖν, ἄγειν, ἀκμάζειν, quales locos congeSSI 79, e quibus 65 Mafo. Contrarium exhibent 20 loci, quibus Mafo, cf. 116, 20 ὁ δὲ Οὐρίατθος — θαμινὰ ἐπιὰν καὶ οὐ τινα καιρὸν ἀδόκητον ἐκλιπῶν — ἠνώχλει.

Participium praesentis pro futuri legitur 36 locis (cf. H. B.), e quibus 26 Mafo., cf. 131, 1 ἦν ἔτι νεώτερος τῆς νενομισμένης τοῖς ὑπατεῦουσι ἡλικίας.

Participium praesentis pro perfecti inveni 12 locis, e quibus 9 Mafo., cf. 584, 3 (τῷ Σικπῖωνι γαμονυμένη pro τ Σ. γεγαμημένη Mfo.) 371, 6 (καὶ ἕτερα ἔθνη ἀριστάμενα ἔτι πρὸ αὐτοῦ, Schwfo., Pletho fm., cf. M. I. p. XXI), 1089, 9 τὴν στρατιάν, ἔση τοῖς γιγνομένοις ἐφήδρευε, Cfv. „exercitum omnem qui gestis rebus interfuerat“, cf. ea, quae supra dixi de Candidi versione, quam nihil probare iudicant etiam Loesch, Berg, Schenkl. —

Haec habui, quae proferrem de participii temporum commutatione.

Jam restant pauca de usu: utitur enim A. participio pro enuntiato non solum ad significandam causam adfectuum — 573, 20. 574, 12 225, 26. 623, 9. 721, 15. 864, 24. 1158, 22. 226, 12, quo loco verba οἷς δὴ καὶ μάλιστα, ὡς πλέον δεδιόσιν, ἐθάρρει Schrs. contra vH. qui fc. πλέοντα εἰδόσιν. — cf. 817, 17 ὑποστήσεσθαι ἀφαιρονμένους — aut rationes irream (874, 11 οὔτε ἀφείλοντο ἂν — μὴ — ἀντιλαβόντες, 1061, 8 cet.), temporalem alias — quae non sunt nova, sed etiam in verbis dicendi et sentiendi, et in eis ita, ut modum usitatum longe transeat: nam pro ipso infinitivo aut accusativo et infinitivo eum ponere participium nemo negabit, quicumque inspexerit locos 225, 27 (ἑώρα δὲ ὡς — κακοπαθήσων) 262, 9 (ὑπώπτευνον οὐκ ἐπὶ συνθήκῃ βεβαία τὰ ὕμνηρα παρέχοντες) 376, 10 (τῆς πρεσβείας συνιέντες ἀφιγμένης) 847, 5. 849, 20. 1061, 8. 1107, 20. 1118, 6. 1138, 18, ac non solum post verba sentiendi et dicendi hoc usu venire docent loci 374, 11 ἔφασκον εἶναι δύσερὶν τε καὶ φιλοπόλεμον καὶ οὔποτε εἰρηνεύειν δυνάμενον. 511, 27 ἔμελλον... Μιθριδάτην... ἀποκλείσειν — ... οὔτε ἐξόδους... ἔτι ἔχοντα οὔτε βιάζεσθαι δυνάμενον

ἔτι Λεύκολλον ὑπὸ τῆς δυσχωρίας, ἧς κρατῶν κατεφρόνησεν, Mufc. κρατεῖν. 886, 10 πλάσσειται γράμματα — sc. ὡς¹⁾ — τῆς βουλής καλούσης αὐτὸν. 649, 4 ἡμέλει ἀγείρων, ubi tamen ellipsin potius statuerim vocabuli οὐδέν post ἡγείρει. 1066, 9 καταλέγοντι — καὶ ἐπινέμοντι δυσεργές ἦν. 1061, 8. 1131, 1. 1147, 7 (Mfo.) Saepius etiam praepositionem cum substantivo abstracto aut cum articulo et infinitivo coniunctam exspectamus, legimus praepositionem cum participio, quod nescio an depromptum sit e sermone Latino:

846, 7 μετὰ Συρίαν δοθεῖσαν = post datam Syriam.

573, 21 διὰ τοὺς διαιροῦντας = διὰ τὴν διαίρεσιν, Mfo.

1116, 7 ἐς ἐπίκτητον ἀρχὴν = ἐς ἐπίκτησιν ἀρχῆς, Mfo.

622, 18 ἐπὶ τοῖς περιοδεύουσι = ob viarum transitus, Schwfo.

308, 20 ὑπὸ βάρους τε καὶ πνευμάτων ἀγριωτέρων sc. ὄντων, Nfc. ἀγριότητος.

Accedunt loci 900, 20. 1062, 19. 1115, 16. 584, 10.

ὡς semper fere coniunctum legitur cum participio futuri, neque tamen hoc nonnusquam non caret particula ὡς (233, 9 ἔπεμπε — λαίλιον ἐξαγγελοῦντα. 259, 4. 354, 6, cet.); idem cadit in locum 863, 4 (Γάιον — τὸ δόγμα φέροντα τῷ στρατῷ διεπέμπετο, Mfo.), ubi participium praesentis extat pro futuro.

Extant porro loci, ubi duo participia sine ulla coniunctione²⁾ inter se sequantur, ita ut alterum ab altero dependeat: 100, 2 Νεργόβριγες — πνθόμενοι, πέμπαντες ἠρώτων. 752, 4, 5 οἱ δὲ καὶ κάμνοντες ὅλως τῷ πολέμῳ τὴν κρίσιν ταχύτεραν μᾶλλον ἢ πρόπουσαν ἐπειγόμενοι γενέσθαι, πάντες ἐξώτρυνον αὐτόν cet.

Conatum denique significat participium praesentis loco 617, 17: ἐπεὶ διαλύων αὐτοὺς οὐκ ἔπειθεν.

1) cf. de ellipsi.

2) cf. de asyndeto.

Π.

10) De asyndeto.

Asyndeta haud crebra sunt neque tamen rariora quam ut coniecturis mutandique studio non abstinerint homines docti.

Extat igitur haec figura inter substantiva¹⁾ 856, 17 (πάντα λαμπρὰ τῶν Καίσαρος ἔχεις, γένος, ὄνομα, ἀξίωμα, περιουσίαν), inter adiectiva vel inter adiectiva et participia²⁾ 268, 8 (ἡ μὲν πόλις ἐστὶν ἄνοπλος, ἔρημος, οὐ ναῦν, οὐ καταπέλτην, οὐ βέλος, οὐ ξίφος ἔχουσα) 527, 2 (καὶ πλοῦτος διηρητάζετο πολὺς. οἶα πόλειως νεοκατασκευόν, φιλοτίμως συνηκισμένης, Nfo.) 687, 19 (ἔ δὲ Καῖσαρ ἦν ἔτι νέος, δεινὸς εἰπεῖν τε καὶ πράξει, Mfo.) 793, 7 διαθέων τότε γυμνὸς ἀλημιμμένος, cf. M.) 806, 21 (Δολοβέλλας, νέος ἀνὴρ καὶ περιώνυμος, ὑπατεύειν — ἡρημένος Mfo.) 895, 22 (ἀνόπλους, ἀσυντάκτους, ἐς μόνας — διαλλαγὰς συνελθόντας), inter participia³⁾ 100, 2 (Schwfo. ⁴⁾) 442, 13 (εἶμα — ἀμπεχόμενος — καὶ ὑποδήματα ἔχων Ἰταλικά, τὴν κεφαλὴν ἐξηρημένος καὶ πῖλον ἐπικείμενος, Nfo.) 544, 25 (πλησιάζαντος δὲ τοῦ Πομπηίου κοινωσάμενος Φραάτη, συγχωροῦντός τι κάκεινον καὶ — μνωμένον, κατέφηνγεν, R. Mufm. τι in τε) 964, 19 (ᾧθεν οὐδὲ εἰρήνης ὕστερον γενομένης καλούμενος ἐπανελθεῖν ἠξίωσεν, Mfo.) 830, 15 (αἰχμαλώτους — γενομένους, ἀντὶ κολάσεων ἐπ' ἀρχὰς — προαχθέντας, Schwfo.) 465, 10 (Mrs. contra Schw.) 1060, 14 (Mfo.) 1174, 17 (Stfo.), inter verba totave enuntiatia⁵⁾ 247, 4, 6 (οὔτοι Ζακανθαίους . . . ἔκτειναν οὐδὲν ἀδικοῦντας. οὔτοι Νονκερίαν λαβόντες cet.) 786, 11 (ἐπέδωκε δὲ καὶ θέας ἑκατέρωθεν. ἀνέστησε καὶ τῇ γενετείρᾳ τὸν νεῶν, Mfo.) 30, 11 (ἀλλὰ . . . διαγωνοῦνται σοι περὶ τῆσδε τῆς χάριτος. ἔχεις ἐνέχυρον, Nfc. οὐν).

41, 6 (χρήματά τε αὐτὸν λαβεῖν ἐντεῦθεν ἤδη παρεκάλει, πρόφασιν ὡς δάσονται τοῖς τὴν εἰρήνην ἐργασαμένοις. ἐπιγελάσας ὁ Φαβρίκιος . . .

1) cf. Kr. § 59, 1, 1 3. K. § 546. Stich p. 208.

2) cf. Kr. § 57, 2, 4.

3) cf. Kr. § 56, 15, 1. K. § 492.

4) cf. de particip.

5) cf. Kr. § 59, 1, 5.

ἔφη, Schwfm.) 278, 6 (καὶ ἀπὸ τοῦδε ἦν οἷστρος ἄλογος..., οἷον... φασὶ τὰς μαινάδας ἀλλόκοτα καινουργεῖν. οἱ μὲν τῶν βουλευτῶν... ἠκίζοντο, Bfm.) 293, 23 (Schw. Mu. Mfo.)¹⁾ 450, 14 (Nfo.) 875, 25 (Schwfo.) 247, 4, 6. 889, 23—890, 9! 890, 13. 950, 7, 13. 1033, 24. 1037, 22 (Gelen St. Mfm.), cf. etiam 818, 16 (Mfo.). — De locis 1029, 22 et 1131, 21 agam, cum tractabo particulam καί.²⁾

11) De anaphora.

Anaphoram, partim coniunctam cum asyndeto,³⁾ exhibent loci 242, 10 (οὐ) 247, 4, 6 (οἷτοι) 261, 18 (οὐ) 268, 8 (οὐ) 269, 7 (οὐ) 338, 7, 8 (οὐ). 670, 17, 18 (κόρον τε καὶ κόρον... καὶ κόρον) 825, 13 (οὐ) 1013, 18 (οὐ), 21 (οὐ); qui tamen quidquam novi non magis praebent quam ei, quibus anaphora continetur particulis μὲν et δέ:

259, 15, 16 (κατηγόρου μὲν — κατηγόρου δέ) 319, 17, 18 (ἔπαθε) 823, 15 (ἐπήγαγε) 1063, 8, 9 (λεγόμενος) 1096, 3 (ἀφαιρῆ) 990, 10 (δώσουσι), cf. 1017, 12, 14. μὲν deest 667, 3 (προύβη... προύβη δέ) 493, 26 (παραδῶ —... ἀποδῶ δέ) 977, 6 (ἔδωκε) 750, 22—24 (ὁ μὲν δὴ τοῖσδε προσθήμενος αἰδοῖ μάλιστα τῶν ἐφῶν ἐθνῶν ἐς αὐτὸν ἀφορώντων, καὶ φειδοῖ Λευκίου Σκιπίωνος, Mfc. μὲν pro μάλιστα) 845, 6, 7 (αἰτεῖν).

12) De figura κατὰ σύνεσιν.

Quod supra numerum tractans egi de figura κατὰ σύνεσιν, iam agam de eius figurae genere, quod minus arte cohaereat cum numero.

Ac primum quidem A. saepissime structura aut collocatione commutat terras, urbes, oppida cum incolis:⁴⁾

247, 4 οἷτοι Ζακανθαίους, πόλιν Ἰρηρίας ἐπιφανῆ, σφίσι τε αὐτοῖς ἔνσπονδον καὶ φίλην ἡμῖν, ἠβηδὸν ἔκτειναν.

156, 15 πολιορκεῖν δ' οὐδένα εἷα, παραφυλάσσω καὶ ἐπικείμενος (Schwfc. οὐδεμίαν πόλιν, Mfo. cf. 653, 1 τὸν ἀντιστρατηγοῦντα... ἐπολιόρκουν. 1111, 6 πολιορκοῦντα δ' ἔτι τὸν Ἴόνιον, Mfc. πορθοῦντα. 891, 1 πολιορκοῦσι στρατὸν ὑμέτερον. 83, 24 πολιορκεῖν αὐτούς ἔδει. 83, 26. 84, 1. 979, 23. 984, 16. 1006, 6. 913, 7 1143, 14. 299, 25 ἐπολιόρκει τὰ μεσόγεια, Mfc. ἐπόρθει; 395, 2. 562, 18. 360, 14).

¹⁾ cf. de praep.

²⁾ cf. de coniunctionibus.

³⁾ cf. Kr. § 59, 1, 3.

⁴⁾ cf. Kaelker § 265.

5, 8 αὐτῆ τε Ἰταλία μακροτάτη δὴ πάντων ἐθνῶν οὐσα, M²ta. collatis locis 1005, 13 (τὴν Ἰβηρίαν, εὐρυτάτην ἐθνῶν οὐσαν) 1020, 4 (Μακεδονίας, ἔθνος ὀρείου), quibus addo 618, 18 ἑ τοῦ Πόντου καὶ ἄλλων ἐθνῶν βασιλεῖς) 639, 11 Ἀσίαν καὶ ἄλλα ἔθνη πολλά 687, 17 Πόντου βασιλεία, καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, καὶ ἕσα ἄλλα ἔθνη προσέλαβεν. 773, 3 καὶ καλοῦσιν αὐτὰ — sc. τὰ ἔθνη — ἐνὶ ὀνόματι Ἀσίαν τὴν κάτω. 756, 23 Πισίδαι καὶ Παφλαγῶνες καὶ Κιλικία καὶ Συρία καὶ Φοινίκη καὶ τὸ Ἑβραίων γένος cet. 833, 7 τὴν Ἑλλάδα —, δυναρκετότατον ἔθνος καὶ φιλελεύθερον.¹⁾ 988, 1 Συρίαν τε καὶ πολλὰ τῶν ἐγγύς ἐθνῶν. 1062, 7 τὴν Ἰουδαίαν καὶ ὅσα ἄλλα γένη Σύρων (cf. 1123, 18) 500, 1 Ἀνκίους καὶ Ῥοδίους καὶ Μαγνησίαν καὶ τινὰς ἄλλους, Mfc. Μάγνητας. 561, 4 τῷ δὲ αὐτῷ πολέμῳ καὶ Κιλικίας τὰ μήπω σφίσι κατήκοα καὶ Συρίας τὴν τε Φοινίκην καὶ κοίλην καὶ Παλαιστίνην καὶ τὴν ἐς τὸ μεσόγειον ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην, οὐδὲν ἔτι τῷ Μιθριδάτῃ προσήκοντα . . . προσέλαβον, Mfc. τάδε pro ἔτι, post προσήκοντα supplendum est ἔθνη. — 1064, 5 ἐπεμπε τοὺς ἱππέας Πάλμυρα πόλιν . . . διαρπάσαι, μικρὰ μὲν ἐπικαλῶν αὐτοῖς. 1064, 17 καὶ δοκεῖ τόδε τὸ ἔργον Ἀντωνίου τὸν μετ' οὐ πολὺ Παρθικὸν πόλεμον ἐξάψαι, πολλῶν ἐκ Συρίας τυράνων ἐς αὐτοὺς συμφυγόντων, ubi αὐτοὺς intellegendum est Πάρθους! — 581, 21 ἡ δὲ πόλις . . . διήρητο ἐς λύπην καὶ ἡδονήν, οἳ μὲν οἰκτεῖροντες cet.

1099, 8 τὴν δὲ Περυσίαν αὐτὴν ἐγνώκει μὲν ὁ Καῖσαρ ἐς διαρπαγὴν ἐπιτρέψαι τῷ σιρατῷ, Κέστιος δὲ τις αὐτῶν . . . ἐπέπρησε, M. ad αὐτῶν r. adnotavit „noli ἀστῶν conicere.“ — 351, 19—20 οἳ δὲ ἀπεκρίναντο Κίρκυραν μὲν καὶ Φάρον καὶ Ἴσσαν καὶ Ἐπίδαμνον καὶ Ἰλλυριῶν τοὺς Ἀντιγανούς ἤδη Ῥωμαίων ὑπηκόους εἶναι. —

1182, 10 καὶ μοι ἔδοξε τὰ Ἰλλυρικά, οὔτε ἀκριβῶς γενομένα μοι γνώριμα, οὔτε συντελοῦντα μῆκος ἰδίας συγγραφῆς, οὔτε χάραν ἔχοντα ἐτέρωθι λεχθῆναι, τοῦ χρόνου κατ' ὃν ἐλήφθησαν συνάγοντος αὐτὰ ἐς τέλος προαναγράψαι, καὶ ὑποθεῖναι αὐτὰ τῇ ὁμοίῳ Μακεδονικῇ. Ad ἐλήφθησαν non τὰ Ἰλλυρικά supplendum, quod supplet Schw. vertens „quo primum susceptae sunt“ sed οἱ Ἰλλυριοί, cf. 359, 16. Genetivus τοῦ χρόνου dependet a προαναγράψαι. Sententia inest haec: „visum mihi est, iam ante describendam (Octaviani) aetatem, qua capti sunt, Illyricorum res usque ad finem conscribenti enarrare.“

562, 6 οἳ πάντα ἄμικτα καὶ ἄπλωτα ταῖς πόλεσιν ἐς ἀλλήλους ἐποιοῦν, Stfc. ἀλλήλας, Mrs.

469, 13 αἱ Θῆβαι . . . ἐλόμενοι!

167, 25 ἡ δὲ πόλις, ἀπαγγελθείσης τῆς συμφορᾶς, οἳ μὲν . . . ἐθρήνον.

¹⁾ cf. de grad. comp.

Restat locus 997, 13, 14 *ἐπέτατιεν ὅμως καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι τῆς Ἀσίας φόρους ἐτῶν δέκα συμφέρειν. καὶ οἱ μὲν ἐπράσσοντο...*, quem locum haud plane gemellum brevitatis causa huc adicio, nam vocabulo *ἔθνος* apud Appianum saepissime ipsam terram significari ut Mendelssohnio (M³) concedam, tantum abest, ut figura illa, quam statui, *κατὰ σύρσεω* rem facillime et simplicissime censeam expediri.

Qua figura quam vario modo A usus sit, haec denique doceant exempla¹⁾:

672, 5 *αἱ ἀρχαὶ... ἐπικείμενοι*, cf. 664, 4, ubi Mfm. 267, 23 *ὡς ἐς ἄνθρωπον ἀκούουσαν post πατρίδα*.

149, 2¹⁾ *ὁδοποιῶν ἢ = ὁδόνποιῶν ἢ* Mu. Schw. Mfo., ceterum cf. 333, 24.

740, 1 *διασπώμενος = διασπώμενου τοῦ πλήθους αὐτοῦ*²⁾.

599, 6 *γενέσθαι post δημαρχεῖν = δήμαρχος γενέσθαι*.

971, 5 *ἐν λάρνακι ἃς ἀπὸ σιδήρου ἐς χρημάτων ἢ βιβλίων ἔχουσι φυλακὴν*.

94⁶⁾, 15 *ἀτρεμεῖν ὡς ἔχουσι = ἀτρέμα μεῖναι ὡς ἔχουσι*.

1012, 12 *τοῖς νόμοις καὶ τῷ κόσμῳ τῆς πολιτείας, ὧν οὐδεὶς νόμος κέρμιος ἐτι ἦν*, Mfo., cf. etiam 275, 5.³⁾

1013, 24 *δημάρχους, ἦν τινα ἀρχὴν*.

663, 14 *τὴν ἀρχὴν, οὗς ἐκάλουν*, cf. 567, 9.

1050, 23 *οὔτις αὐτῶν ἀπέλιπεν, οἱ... ἀπολιπόντες = nulli ἀπέλιπον. οἱ ἀπολιπόντες*, Mrs. contra Schw., cf. 776, 7—9. 732, 17.⁴⁾ —

1016, 8 *οὐδενὸς ἀπέτεμον κεφαλὰς*, Mfo., cf. 1050, 23.

1168, 4 *τῶν προτέρων post στρατεύσεσθαι = τῶν προτέρων στρατειῶν*.⁵⁾

1069, 5 *ἀθνημοτέρων δὲ ἐς τὰ ἐσόμενα ὄντων*, Mu. Schw. Mfo., vHfc. *ἐσόμενα ἂν ὄντων τῶν στρατιωτῶν*, equidem *τῶν στρατιωτῶν* verbis non expressum solo ex intellectu suppleverim.

334, 2 *παρὰ σφίσι post ἢ μὲν βουλή = παρὰ Ῥωμαίοις*.

1062, 16 *καὶ ἐν Κιλικίᾳ πρὸς αὐτὸν ἐλθούσης Κλεοπάτρας ἐμέμψατο μὲν ὡς οὐ μετασφύσης τῶν ἐπὶ Καίσαρι πόνων, τῆς δὲ οὐκ ἀπολογουμένης μᾶλλον ἢ καταλογιζομένης αὐτοῖς ὅτι καὶ τὰ παρὰ οἱ τέσσαρα τέλη πρὸς Δολοβέλλαν αὐτίκα πέμψει, καὶ στόλον ἄλλον ἔτοιμον ἔχουσα κωλυθείη...*, Mfo., *αὐτοῖς = τοῖς περὶ Ἀντώνιον*, Schw. „*ultra illis imputavit*“; *an αὐτοῖς pro neutro referendum est ad verba Antonii, ita*

1) cf. Kaelker p. 264 et 269.

2) cf. de brachyl.

3) cf. de genetivo partitivo.

4) cf. K. II. p. 1071 m.

5) cf. K. § 597, g.

ut idem sit atque πρὸς ἀντά?¹) Mihi quidem illud veri videtur esse similius.

884, 25 Mfo. — 944, 17 προυτίθεντο sc. αἱ κεφαλαὶ post ὅτε προ- κέοιτο ἢ κεφαλῇ, Schw. Mfo. 596, 15 ἐπὶ τὴν ἑτέραν sc. ἀρχὴν post περι- τὴν χειροτοτονίαν, Mfo.

328, 17 ὡς οὐδενὸς τῶνδε Ῥωμαίους προσηκόντων, Mfm. in οὐδέν cum Schw.², qui frustra confert 409, 11; utilius conferuntur 1134, 8 ubi Nfc., et 1050, 23.

1098, 11, 12 οἱ ἀριστοὶ τῶν ἐφεδρειῶν. cf. 613, 7 (Mfo.)²)

13) De ellipsi.

Appiani negligentia scribendi cum ex aliis rebus apparet tum ex ellipseos usu frequentissimo.

Ac primum quidem saepissime solet omittere accusativum pro obiecto positum, etiamsi haut facile ex intellectu possit suppleri; quales locos congressi 96; e quibus 35 Mfo; cf. 65, 8—10 μέχρι Ἰβήρων αὐτῶν οἷ τε βασιλεῖς συστάντες οἱ κατὰ μέρος καὶ ἔσοι ἄλλοι δυνατοί, κτείνουσιν ἄδε; Mfm. αὐτῶν in αὐτόν, quod post κτείνουσιν supplendum sit.

172, 22 ἐκθέοντες ἀφνω συνετάρασσον αἰεὶ τι καὶ κτείναντες ἐπα- νήεσαν, Mfc. πολλοὺς vel τινὰς.

294, 4 ὁ δ' ἐπήνεσε μὲν ὡς ἀξιопιστότατον ἐκ πάντων „κρινῶ“ δ' ἔφη, Mfc. αὐτόν.

497, 26 καὶ ἡμῶν ἀμυναμένων ἤδη, Mfc. σε ἤδη.

621, 4 πρέσβεις δ' ἐν ὁδῷ καταλαβόντες ἠρώτων, τί μεθ' ὄπλων ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐλαίνοι, Mfc. Σύλλαν αὐτὸν.

810, 14 ἐθάρρει... στρατιὰν ἐσαγαγῶν ἐς τὴν πόλιν διαταράξαι, Nfc. τὴν pro ἐς τὴν.

1086, 24 ἐνυκτομάχησεν... περὶ ἅπαν τὸ περιτείχισμα. καὶ οὐ δυνήθεις ἀνέθορεν, Schw. Mfc. οὐδέν.

1179, 16 κεκέλευσται δ' ὑπ' Ἀντωνίου πολεμοῦντα μὲν σε κατακανεῖν, ἐγχειρίζοντα δὲ πέμπειν ἐς αὐτόν ἐντίμως, Mfc. ἐγχειρίζοντα δὲ ἑαυτόν.

Deinde 25 locis (e quibus 3 Mfo.) desideramus genetivum pro obiecto positum, imprimis in verbo δεῖσθαι, cf. 90, 18 χιλίους καὶ διακοσίους Ῥωμαίων διέφθειρεν, ἀπολομένων δ' αὐτῷ δισμυρίων ἐδεῖτο προσπέμψας. 269, 9 μηδέ τῃ παραστῇ καταγινώσκειν, εἰ ταῦτα καὶ πρῶν εἴπομεν, ὅτε τὰ ὄπλα ἤτειτε. 578, 18 καὶ περιῶν κατὰ μέρος

¹) cf. de dativo.

²) cf. de brachyl.

ἕκαστον ἐδεῖτο δήμαρχον αὐτὸν... ἐλέσθαι, Mfm. ἕκαστον in ἐκάστῳ, ἕκαστον pertinet ad περιούϊον (cf. 114, 15 Schw. Mfm. 166, 5 Mrs. contra Schw. 228, 20. 747, 9. 640, 25. 846, 25, 26. 865, 26. 906, 9. 937, 3, ubi comma ante μετὰ deleverim. 1001, 1. 1133, 21. 478, 9. 831, 2. 623, 5) 806, 12 τὴν τε ἐσθῆτα τὴν στρατηγικὴν ἀπεδύσατο ὡς παρὰ τυράνον δεδομένης ὑπερορῶν, Mfc. δεδομένην, deleto ὑπερορῶν. — 283, 8 ἄμφω δ' ἄς ἀνόπλων κατεφρόνου, Mfc. τῶν πολεμίων. Genetivus pro attributo positus deest: 523, 6 οὐδὲν δ' ὁ Λεύκολλος εἰδώς οὐδὲ προμαθῶν, Mfc. τούτων. 961, 24 οὐ χεῖρους ἐς σωτηρίαν ἐσόμεθα τῶν μητέρων, Mfc. ἐς σωτηρίαν τῆς πατρίδος. 414, 20 (Mfo.). 469, 6 (Schwfo.) 1096, 11 (Mfo.).

Tum dativus pro obiecto positus requiritur (praecipue pronomen *οἷ*) 48 locis, e quibus 37 Mfo. semel Schwfo. (538, 14), cf. 733, 11 οἱ μὲν ἄρχοντες αὐτοῦ προσπεσόντες ἰκέτευον. 642, 9 ἦται δ' αὐτοὺς τὴν τε ἀξίωσιν καὶ περιουσίαν καὶ ἱερωσύνην..... ἐντελῆ πάντα ἀποδοθῆναι, sc. αὐτῶ. 579, 9 ἐν ἀγορᾷ τὸν υἱὸν ἐπάγων ἐκάστοις συνίστη καὶ παρετίθετο ὡς — ἀπολούμενος (ἐκάστοις dependet ab ἐπάγων) 84, 20 δωρεὰς τε φέροντα καὶ τῶν Σκιπιώνων ὑπόμνησιν τῆς ἐς αὐτὸν Σύφακα φιλίας, καὶ δέησιν Ῥωμαίων, ἃν ἐπίωσι, συλλαμβάνειν (M. St. Mfm. in Ῥωμαίοις).

Substantivum cum praepositione coniunctum deest 995, 23 δύο δὲ καὶ τότε ναῦς ἀποβαλόντες — sc. ἐς τὴν πόλιν — συνεκλείσθησαν, Mfo. 291, 5 εἰσοῦσι δὲ — sc. ἐς τὸ στρατόπεδον — οἱ Καρχηδόνοι τῆς πίλειως ἐκδραμόντες ὑπήντων, Mfo. (v. 8 fd. verba ἐς τὸ στρατόπεδον, ceterum cf. 634, 13 — 19. 765, 8 — 14. 879, 1, 3. 880, 3. 882, 15, 26. 673, 18. 927, 22. 937, 10. 995, 23. 1032, 5); item Mfo. 899, 9 et 1048, 22, cf. 58, 24 et 618, 5 qui locus (ἐσέδραμον ἐνθα μὴ θέμις ἦν ἀνδράσιν) apte comparatur cum loco 1033, 11 (παραδοὺς δὲ τὸ σῶμα τοῖς φίλοις, ἐνθα λαθραίως θάψειαν).

Saepe deest etiam participium ὦν, cf. 606, 5 Ουέναφρον ἐλὼν ἐκ προδοσίας ἔκτεινε δύο Ῥωμαίων σπείρας — sc. οὔσας — ἐν αὐτῇ, Mfo. 887, 13 καλεῖν αὐτὸν ἐς κρίσιν ἤξιον, ὡς οὐ πάτριον σφίσι ἀκρίτον καταδικάζειν, vHfc. ὡς οὐ πάτριον ὄν.

789, 26 ὁ δὲ Καῖσαρ ἐς Ῥώμην ἠπειλέγετο... ἐπὶ φόβον καὶ δόξης — sc. ὦν — οἷας οὐ τις πρὸ τοῦ, Mrs. collato loco 640, 1; quales locos congressi 46, e quibus 24 Mfo.

Participium γεγόμενος deest 16 locis, e quibus 13 Mfo.; cf. 321, 1 πόλεμον... ἐπιφοβὸν ἤδεσαν, διὰ τε ἀνδρείαν καὶ φρόνημα καὶ τόλμαν ἐχθρῶν καὶ ἀπιστίαν ἐν σφίσι ἐπικίνδυνον γεγόμενον, post σφίσι sup-

plendum est *γενομένην*, Mr. *σφίσιν* refert ad Romanos.¹⁾ 422, 9 Ἀλέξανδρος μὲν δὴ βασιλεὺς ἦν ἐπὶ Πέρσiais Σύρων, ὁ καὶ πάντων βασιλεὺς — sc. *γενόμενος* — ὅσων εἶδεν, Nfc. *βασιλεύσας*, cf. H. B. p. 34, qui ellipsin statuendam esse non perspexit.

Post ὡς nonnusquam desideramus participium, cf. 150, 26 ὁ δέ, ὡς — sc. ὧν — ἐν βαρβάροις τε καὶ τεθηπόσιν αὐτόν, . . . τὴν κόμην ἐνήλλασε. 62, 16. 593, 17 cet., post ἄτε 152, 18 ἀπώλλιντο ἐπὶ τῶν ἱππέων ἄτε καταλαμβανόντων ἄτε πεζούς; contra 11 (e quibus 10 Maf.) inveni locos, quibus deesset ὡς ante participia seu tradita seu supplenda, cf. 713, 23 ἐρέθισμα κατὰ τοῦ Καίσαρος — sc. ὡς — οὐκ ἀποδιδόντος, Mfo. 42, 3 ὁ Πύρρος . . . τὴν νῆσον — sc. ὡς — οἰκείαν — sc. οὔσαν — ἀντὶ τῆς Ἰταλίας περιεβλέπετο, Mfo.; item ἄτε deest, 1001, 3 οὔτε κλιμάκων ἢ πύργων ἐμπεπρησμένων εὐποροῦντες, Nfc. ἄτε ἐμι.

ὡς deest ante substantivum cum praepositione coniunctum 568, 9 ἐκ Γαλατίας ἤλυνεν ἐπὶ τὸν Πομπήιον — sc. ὡς — ἐπὶ τὴν πατριδα, Mfo. 810, 5 τὰ ὑπομνήματα . . . μετεκομίζετο, εἴτε τῆς γυναικὸς αὐτὰ τῆς Καίσαρος — sc. ὡς — ἐξ ἐπικινδύνου τότε οἰκίας . . . μεταφερούσης, Mfo. 858, 4 τούτων τοῖς πολλοῖς δυσχεράνας ὁ Καῖσαρ — sc. ὡς — ἐς ὕβριν εἰρημένοις ἀπεχώρει, Mfo., cf. 852, 21 (Mfo.)

Verbum ἔφη (ἔφασαν, φασίν) omittit A. 50, 18 οὖς γυμνοὺς ἐπεδείκνυε Ῥωμαίοις „οὗτοι οἱ τὴν βοήν τὴν βαρείαν ἰέντες cet., Bernh. f. o. 447, 12 Ἰεράννυμος δὲ οὐδ' ἐπιψαῦσαι τῶν ἐθνῶν ὅλως, ἀλλ' ἀνὰ τὴν παραλίον τῆς Παμφυλίας καὶ Κιλικίας εἰτέραν ὁδὸν ἐπὶ τὸν Δαρεῖον τραπέσθαι sc. ἔφη, quod f. c. Rühl in Jahni annal. vol. 127, p. 739. 319, 20 Mrs. contra R. et Schw. collato loco 293, 23 (Schwfo.) 854, 5 St. Schw. Nfo., 990, 2 non repugnat quominus teneamus. 347, 23 Schw. Mfo., cf. 427, 15. 1033, 10.

Post ὅσος verbum desideramus 737, 13 ὅσα γὰρ εἰπεῖν ἐπὶ τὴν ἔω . . . ἔθνη, πάντα . . . ἡμῖν σύνεσσι, Mu. St. Mfo.; cf. 165, 27. 297, 21; omnino verba finita quae ex intellectu possint suppleri, nonnusquam desunt, cf. 60, 12 (sc. λέγεται; ceterum nescio an deleto ἔδοξε v. 7 punctoque posito post Ῥωμαίοις ἐλέγετο trahendum sit ad insequentia; sed cf. 928, 22. 929, 6! 519, 22. 523, 9 Bfm.?) 854, 9 εἰ μὲν τι καὶ τῶν γεγονότων μεταθέσθαι θέλεις (δύνασαι γὰρ εἰ θέλεις)· εἰ δὲ μή, τὰ γε λοιπὰ cet., post θέλεις supplendum μεταθοῦ vel potius μεταθέσθαι σε κελεύω, cf. 275, 6 καὶ ἐναγίζετε αὐτοῖς ἐπερχόμενοι καὶ τοῖς ἱεροῦς θύειν εἰ θέλετε ἐπιόντες — sc. θύετε — , τὰ δὲ λοιπὰ καθέλωμεν,

¹⁾ cf. de signif. verb.

cf. 861, 1 *καὶ ἐς τὰ πωλητήρια περιῶν κηρύσσειν ἔλεγεν ὅσον δύνανται πάντα τοὺς πιπράσκοντας ὀλιγίστου sc. πιπράσκειν, Nfd., Mfm.¹⁾*

ἦν mente supplendum est 1015, 5 (Mfo.) 627, 19. 566, 14. 764, 4. 822, 11 (Mfo.), *ἔστω* 951, 22 (Mfo.), *alia verba* 379, 10 (Schw. Mfo.). 1139, 24 (sc. *εἶπεν*). 1035, 24 (Mfo.). 1180, 8 (Mfo.). 147, 19 (sc. *ἐνεγένετο*, M. Schwfo.).

Latius patet ellipsis qualem exhibent loci 1075, 7 *τὸν μὲν Ἀντώνιον οὐδὲν ἀλλ' ἢ χρήματα μίνα ἀγείρειν*. 1178, 17 *καὶ οὐδὲν ἐπ' ἔργῳ τοιῷδε πλέον ἢ αὐθις ἐς τὸ μεσόγειον ἐχώρει*, cf. 1107, 7. 764, 9. *Infinitivus facile suppletur* 812, 17 *τοῖς αἰτοῦσι περὶ Καίσαρος ψῆφον — sc. ἀναδοθῆναι — ἀνάγκη τάδε προειδέναι*, Mfo. 996, 3 *ἐλπίζων γάρ τι τοιοῦτο — sc. ἔσεσθαι — ἐπεφέρετο πύργους*. 1001, 5 *κεραίας τοῖς τεύχεσι προστιθέντες ὡς διὰ κλιμάκων — sc. ἀναβαίνειν — ἐπεχείρουν*, cf. 1094, 17. 76, 22. 1131, 1. 121, 22. 196, 28. 337, 2. 413, 23, *quibus locis omnibus Mafo.*

Subiectum quoque nonnusquam deest; et in genetivo absoluto (228, 9 *τὸν δὲ κίνδυνον . . . ἐκάτερος ὑπερεπηῆρεν, Ἀντίβας μὲν ὅτι Καρχηδόνα καὶ Λιβύην ἅπασαν ὕδα ὁ ἀγὼν κρινεῖ, ἢ δούλην εὐθὺς ἡσσωμένων εἶναι ἢ ἐς τὸ ἔπειτα ἄρχειν*, Mrs. contra R. *Item* 954, 24. 417, 11. 747, 11. 1062, 14 *Mafo.*, cf. 593, 10. 643, 12. 1117, 11) *et in accusativo et infinitivo*: 767, 7 *ἡ στρατιὰ δ' ἐμαρτύρει, καθάπερ ἔνθον ἐς ἐκάστην τάξιν μεταθέοντα πολλὰ καὶ λαμπρὰ δρᾶσαι*, Mu. *Mfo.* 794, 16 *ταύτης δὲ σκοπῶν ἡγοῦμαι τῆς προσθήκης ἀφομῆν λαβεῖν sc. αὐτοῦς*, Mfo. 883, 15 *συνώμνον ἐκόντες οὐκ ἐκλείψειν τὴν ἐς Ἀντώνιον εἵνοιάν τε καὶ πίστιν, ὡς ἀπορῆσαι — sc. τινα — τίνες ἦσαν οὐκ ἐπὶ ὀλίγον . . . ἐβλασφήμουν*, Schwfn. „*ut dubitari posset*, cf. 593, 10 *et* 884, 10. — *Similiter comparati sunt loci* 876, 14. 889, 9. 998, 6. 1094, 4, *quibus Mfo.*

Pronomina quoque desideramus aliis locis alia, imprimis τις, αὐτὸς, οὗτος, cf. 842, 6 *οὐ γὰρ τις αὐτοῖς ἐδόκει Μάγνον γενέσθαι δημοκρατικώτερος, ὅθεν οὐδὲ περιποθητότερος — sc. τις — ἦν*, Mfo. 954, 21²⁾ *φιλοδέσποτος δὲ οὐδέτις τὸν κεκτημένον ἐπὶ λόφον ἐκάθισε*, Mfo. *δέ τις οἰκ.* (cf. 954, 18. 955, 4. 952, 20. 950, 13. 955, 11. 18. 971, 10) 305, 25 *εἰ φοβερός αὐτοῖς εἶη καὶ δι' αὐτὸ καὶ δυσεπιχειρήτος*, Nfc. *αὐτὸ τοῦτο* 1113, 11 *ὁ Ἀντώνιος ἐνεδίδον καὶ τὸν Πομπήιον ἀναχωρεῖν ἐκέλευεν ἐς Σικελίαν ὡς ἐπιμελησόμενος — sc. αὐτὸς — τῶν συγκε-*

1) cf. de coll. verb.

2) cf. de genet. part.

μένων, Mfo.; accedunt loci 352, 19. 685, 2. 80, 12. 637, 21. 759, 23. 849, 9, quibus Mafō.; μόνος omittitur 548, 23, πρῶτος 444, 21.

Adverbia et particulas, praesertim ubi extant participia, desideramus 36 locis (e quibus 35 Mafō.), imprimis μόνον, τότε, ἄρα, αἰ, ὅμως, ἔτι, ὡς, ἅμα, μάλιστα, cf. 992, 3 αἰ καὶ παρὰ πολεμίοις ἰσχύουσιν, οὐ παρὰ φίλοις καὶ τροφεῦσιν. 722, 4 καὶ ὁ δῆμος . . . ἐκεκράγει Καίσαρα καὶ Πομπήιον ἀποθέσθαι τὰς δυναστείας Κικέρων δὲ καὶ — sc. τότε — πέμπειν ἐς Καίσαρα διαλλακτῆς. 566, 9 ἐγχειρίδιον πολλάκις φερόντων, κινυμένης τέ — sc. αἰ — τινος ἀρχῆς ἐκ διαστήματος ἐν ἱεροῖς ἢ ἐκκλησίαις. 980, 25 εὐνοῦς δὲ ὦν τοῖς Πομπηιανοῖς διὰ τὰδε κατεγίνωσκεν — sc. ὅμως — αἰ τῆς μοίρας ὡς ἀτηχούσης ἀμειλίκτως. 1140, 3 κατὰ δαίμονα δ' ἀμφοτέρων — sc. ἅμα — προσιόντων τῷ ρεύματι, Ἀντώνιος . . . ἐσῆλατο. 1034, 2 καὶ τὸ διώνυμον ἦν αὐτῶν τὸ Ἄρειον, ὃ ἐπὶ τιμῇ τῆς ἀλκῆς — sc. ὡς — ὀνόμαζον.

Praepositiones denique ab A. post καί, ἢ, ὡς, ὥστερ, οἷα non iterari nihil est proprii¹⁾, nihilominus e 18 locis undecies Mafō.; cf. 945, 6. 988, 18. 624, 2. 949, 3.

14) De anticipatione.

Anticipationis usus Appianeus satis frequens est, imprimis in verbis cognoscendi, rogandi, dicendi²⁾; quales locos habemus hos:

165, 21 οὐδὲ τοὺς πεντακοσίους εἰδότες ὅτι ἦσαν πεντακόσιοι. 222, 6 πυθομένῳ περὶ αὐτῶν ὅτι δέοι ποιεῖν. 235, 4 ἐπίδεσθε τὴν ἀνάγκην ἢ γέγονεν. 273, 6 ἴστε αὐτοὺς ὅτι ἀπέστησαν. 253, 23, 24 εἶδον τὴν πόλιν ὄση ἦν. 570, 9 ταῦτα δ' ἔπως ἐγένετο, συνέγραψα. 648, 20 οὐκ ἔχω τὴν αἰτίαν συμβαλεῖν δέ ἦν ἐγένετο. 794, 14 ἦδεσαν αὐτὸν μί³⁾. 838, 6 προειπόντος τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς, ὅτι μὴ περιόσει τὰς εἰδούς, Mfd. τ. ἦ. τ. τ. 904, 5 συνειδότες τὸ κράτιστον ὡς εἶη. 938, 26 ἐς ἡμᾶς, οἷα πεπόνθαμεν, ὀρῶν. 1185, 7 μαθὼν περὶ τῆς μητρὸς ὡς εἶη καθειργμένη.

Quibus locis simillime comparati sunt 981, 16 δεῖσαι περὶ τῆς ἀναχωρήσεως μὴ ἀποκλεισθῆν⁴⁾ et 941, 26 ἐς δυσελπιστίαν, μηδένα ῥύσεσθαι τινα προσδοκῶν.

Id autem anticipationis genus, quod ubi extat, notio anticipata

¹⁾ cf. Loesch et Krebs p. 10, § 3, 1.

²⁾ cf. Kr. § 61, 6, 2. K. II p. 1082, 4.

³⁾ cf. de brachyl.

⁴⁾ cf. Kr. § 61, 6, 5.

seu mutata seu non mutata structura repetitur in ipso enuntiato, exhibent loci hi:

62, 27—63, 2 *δοκοῖσι δέ μοι Φοίνικες οἰκῆσαι . . . Ἑλληνές τε ὁμοίως πλεόντες, ἐμμεῖναι καὶ τῶνδέ τινες.* 153, 10 *τὰ δὲ ἐπὶ θάτερα . . . νῦν μὲν ἔστι καὶ ταῦτα.* 167, 25 *ἢ δὲ πόλις . . . οἱ μὲν ἐθρήνον¹⁾* 197, 26 *ἀπὸ γὰρ τρισμυρίων ἀνδρῶν . . . ὀλίγοι μόλις αὐτῶν διέδρασαν,* Mfo. 158, 7 *βοῦς δὲ ὅσας εἶχεν, . . . τοῖς κέρασιν αὐτῶν δῆδας περιέθηκεν,* Schw. Mfo. 270, 24 *περὶ δὲ τῆς ἀνοικλίσεως, εἴ τῃ δοκεῖ τοῦτο . . . προτίθεσθαι.* 358, 12 *ἐν τοῖς ὑπομνήμασι . . . ἐν τοῖσδε.* 429, 8 *φασὶ . . . τοὺς μάγους κελευομένους . . . ψεῖσασθαι τοὺς μάγους,* Mfo. 827, 15 *οὐκ ἄξιον . . . τοσοῦδε ἀνδρὸς ἐπιτάφιον . . . αὐτῷ γενέσθαι,* N. Mfd. αὐτῷ. 47, 24 *τῆς γῆς τῶν Κελτῶν οὐκ ἀρκούσης αὐτοῖς.* 835, 8 *συνέβη δ' αὐτοῖς καὶ τὰ στρατόπεδα ὁμοίως πρόθημα μὲν ἐς ἄμφω . . . γενέσθαι.* 840, 6 *Κάσιος καὶ Βροῦτος . . . ἤρηγτο καὶ οὔδε.* 1141, 3 *ὁ χρόνος αὐτοῖς ἔληγε τῆς ἀρχῆς, ἢ τοῖς τρισὶν ἐψηφιστο ἀνδράσιν,* Mfo. 1168, 18 *ὁ δὲ στρατὸς οὐκέτι μὲν οὐδεὶς ἐφθέγγετο.* 1013. 17 *ἀλλ' οὐκ, ἀφ' οὗ Καῖσαρ ἐδυνάστευσεν, οὐκ ἀρχὴν τινα — ἐχειροτονήσατε,* Mfo.

15) De attractione.

Attractionem saepius admittit A. in pronomibus relativis, et ubi referuntur casuque attrahuntur ad substantivum²⁾, quod aut praecedat, veluti 567, 23 (*κακῶν ἀντίδοσις ἦν ὧν ὁ Σύλλας εἰργάζετο,* Mfo., cf. Sch.) 334, 3 (*τῶν χρημάτων ἀφήκεν ὧν ἔτι ὤφειλεν,* Mfo. ᾱ vel ὅσα) 734, 10 (*τιμητὰς δὲ τῶν ὀνίων ἀπέφηγεν ὧν ἔδει τοὺς χρηστὰς τοῖς δανείσασιν ἀντὶ τῶν χρημάτων δίδοναι,* Schw. Mfm. οἷς in ὧν) 422, 9. 444, 22. 234, 15. 664, 9. 631, 22. 736, 24. 832, 9 (*ἐν ἡμέραις αἷς καλοῦσιν εἰδοῖς Μαρτίαις.*) 832, 15. 880, 6, 7. 914, 8. 966, 10. 1003, 13. 1026, 17. 1145, 11. 1170, 5, aut insequatur, velut 118, 1 (*καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῷ πάντας ἧς ἔχουσι γῆς ἄρχειν,* Schwfo.; 567, 23. 409, 8, 9 nihil probant) 372, 3 (*ταμειὸν εὐκαιρον ἐς τὰ λοιπὰ ὧν ἐπενόει πάντων ἔσεσθαι,* Mfo.). 1145, 15, et ubi supplendum est pronomem demonstrativum³⁾, velut 581, 2 (*θεοὺς ἐγκαλυπτόμενος ὧν ἔμελλε δράσειν*) 584, 6 (*δυνατὸς κατασχεῖν ὧν ὑπόσχοιτο*) 121, 22 (ubi accedit praepositio⁴⁾); quales loci extant multi.

¹⁾ cf. de fig. κατὰ σύνεσιν.

²⁾ cf. Kr. § 51, 10.

³⁾ cf. Kr. § 51, 10, 1.

⁴⁾ cf. K. p. 913.

In infinitivo quoque saepius invenitur attractio¹⁾ ita ut participii cuiusdam cum eo coniungatur aut genetivus, veluti 918, 7 (*Λεπίδον δὲ τὴν μὲν βουλὴν δεδιότος . . . , ὑπισχνουμένον δ' ὅμως οὐ πολεμήσειν ἐκόντος*, Mrs. *ἐκόντος* contra Musgr.), aut dativus (52, 25 *οἷς ἐδίδουσαν μὲν εἶναι φίλοις*. 620, 20. 270, 26 aliis).

Numeri attractio nem exhibent loci 904, 6 (*συνειδότες τε ἀλλήλοις τὸ κράτιστον ὡς εἶη τῆς ἐκατέρου στρατιᾶς*, Schwfc. *εἶεν*, Nfc. *οὔσι*, Mfo.) et 657, 7 (*τά τε αἰχμάλωτα . . . Σύλλας, ὅτι Σαννίται τὸ πλεόν ἦν, κατηκόντισεν*), generis 892, 9 *καὶ γέρας τοῖς μηνύουσι δεκάτην ὑπεσχημένων, ἦν διπλασιάσομεν ἡμεῖς*, Nfc. ὄ.

16) De brachylogia.

Brachylogiae exempla apud A. haud rara sunt.

Ac primum quidem haec figura usu venit in genetivo comparativo²⁾ his 5 locis: 177, 3 *ἐλπίζων δὲ τοὺς στρατηγούς αὐτῶν ἀπὸ Καπύης ἀναστήσειν ἢ αὐτίς τι Καπύης μείζον ἐργάσασθαι*. 940, 16 *καὶ τότε δι' ὑμᾶς οὐχ ἦσσαν ἡμῶν (= οὐχ ἦσσαν ἢ δι' ἡμᾶς)*. 428, 3 *τῷδε γὰρ ἀρέσκομαι μᾶλλον τοῦ Νικάνορα κτείνειν*. 30, 18 *μείζον δ' οὐκ ἂν εὔροις βλάβος νέων ὁμοῦ πέντε μυριάδων*, Nfc. *ἐλλυμένων*. 273, 16 *καὶ σμικρότερα μὲν ἴσως τὰ κέρδη, βεβαιότερα δὲ καὶ ἀκινδυνότερα καθάπαξ τὰ τῆς γεωργίας τῶν ἐμπορέων*, Schwfc. *τῶν ἐμπορικῶν*, Mfc. *τῶν τῶν ἐμπορέων*; deinde saepius *ἀντί* cum genetivo extat, ubi expectamus totum enuntiatum, quo distinguatur per *οἷα* — *ἀλλὰ*³⁾: 239, 19 *καὶ ἡγανάκτου, εἰ ἐν λιμῷ τὸν σῖτον οἱ ἄρχοντες αἰροῦνται Ῥωμαίοις ἀντι τῶν πολιτῶν ἐς τὰς ἀνοχὰς παρασχεῖν*. 873, 23 *ἐς ἡμᾶς ἀντ' ἐκεῖνῶν τὰ ὄπλα μετενεγκεῖν*, Mfo., cf. 881, 14 *ἀντι τῆς Ἀντωνίου μικρολογίας . . . ἐς τὴν Καίσιρος μνήμην μετατίθεσθαι* (874, 16 nihil probat). 893, 18 *φόνου κατηγορῶν πολέμιον κοινὸν ἀντι τῶν ὠρισμένων ἐπιτιμίων τοῖς φονεῦσι τίθεται*, Schwfv. „non contentus poenis“; quales locos inveni 20.

Nonnusquam etiam expectamus enuntiatum a *πρὶν* incipiens, cum legamus *πρὸ* cum genetivo: 623, 15 *οὔτε νόμον οὐδένα πρὸ τῆς βουλῆς ἐς τὸ πλῆθος ἐσπερόμενον*. 1024, 14 *οἱ δὲ Φίλιπποι πόλις ἐστὶν ἢ Δάτος ὠνομάζετο πάλαι καὶ Κρηίδες ἔτι πρὸ Δάτου*, Nfc. *πρὸ τοῦ*. 1034, 22 *ἀγανακτοῦντες δὲ οἱ ἄνδρες . . . ὅτι κρείττους ὄντες ἀλκίην*

1) cf. K. § 475.

2) cf. Kaelker p. 270.

3) cf. Kr. § 68, 14, 1.

δι' ἀπραξίας ἀπώλλυντο, οἱ μὲν πρὸ τοῦ πυρὸς ἑαυτοὺς ἀνήρουν, Schwrv. „non exspectato incendio“; cf. 782, 1. 861, 24. 862, 16, 1. 987, 17. 870, 11.

Similem brachylogiam invenimus in μετὰ cum accusativo coniuncto 743, 19 ἂν δ' ἀπειθῆ, ταῦτα προστάσσειν Ἀντωνίῳ, καὶ τρίτῳ μετὰ τὸν Ἀντωνίον Καληνῷ. 955, 2 κτείνει τὸν λοχαγὸν . . . μετὰ δὲ ἐκεῖνον ἑαυτὸν ἐπαναιρῶν εἶπε (Mfc. ἐκεῖνῳ) 964, 18 ἐπὶ ἀδείας ἐξέπλευσεν ἐς Βροῦτον καὶ ἐς Μίλητον μετὰ Βροῦτον (Mfc. μ. Β. ἀλοθάνοντα) 1056, 10 ἐγένετο γὰρ δὴ καὶ μετὰ Κάσσιόν τε καὶ Βροῦτον ἕτερα ἐμφύλια ὅμοια (= μετὰ τὰ Κ. καὶ Β. ἐμφύλια) 1062, 2 Ἀθηναίοις δ' ἐς αὐτὸν ἐλθοῦσι μετὰ Τήνον Αἴγιναν ἔδωκε („pro Teno Aeginam dedit“ Schwrv., modo adiecisset „pro Teno iam antea data“, Mfm.; ceterum in rem non inquisivi) 215, 21 ψεύσασθαι μὲν θεοὺς, ψεύσασθαι δὲ μετὰ τοὺς θεοὺς Ῥωμαίους, Mfm. μετὰ τῶν θεῶν¹⁾, cf. 1111, 5. 874 5; in ἐπὶ cum dativo coniuncto 422, 8 Ἀλέξανδρος μὲν δὴ βασιλεὺς ἦν ἐπὶ Πέρσαις Σίρων. 1021, 14 ἐς Αἴνον ἀφικόντο καὶ ἐπὶ Αἴνῳ Δόρισκον, Mfc. ἐς Α., in πρὸς cum accusativo coniuncto 1128, 18 ὁ δὲ Πομπήιος τῆς μὲν αὐτομολίας τοῦ Μηνοδώρου, ἐπιπλέοντος ἤδη Καίσαρος, ἤσθετο, «ρὸς δὲ τὸν ἐκατέρωθεν ἐπίπλουν αὐτὸς μὲν ὑπέμεινεν ἐν Μεσσηνίᾳ τὸν Καίσαρα, in ἐκ 1041, 4 ἀνδράσιν ἐπειγομένοις ὑπὸ λιμοῦ καὶ ἀπογινώσκουσιν ἐκ τῶν ἄλλων ἑαυτοὺς (= postquam de omnibus aliis rebus desperaverunt), in πρὸς 1016, 5 καὶ τῶνδε τοῖς πονηροῖς ἡγεμόνες εἰσὶν οἱ τρεῖς ἄνδρες, αὐτοὶ πρὸς τῶν ἄλλων ἀδελφοὺς καὶ θεῖους καὶ ἐπιτρόπους προγράψαντες.

Zeugma²⁾ legimus 221, 22 οἱ δὲ λοιποὶ τιτρωσκόμενοι καὶ ἐρέσσοντες ἔφθασαν ἐς τὸν λιμένα, cf. 682, 13 καὶ δύο μέρη τοῦ στρατοῦ καὶ αὐτὸς συναπώλετο αὐτοῖς et 246, 6 πάντων ἀσθενεῖς καὶ ἄποροι, St. Rfo., et 1094, 25 καὶ πρότερον καὶ νῦν ἐφρόνησα pro καὶ πρότερον ἐφρόνησα καὶ νῦν φρονῶ, quod premitur iterato φρονῶν ἔτι, quare Nfm.

Cum anticipationem quadam coniuncta est brachylogia 857, 2 περὶ δὲ τῶν σῶν χρειῶν, ἐθέλοντα μὲν σε . . . δανείσασθαι ἡγοῦμην ἂν εἰρωνεῖαν λέγειν. 922, 10 τά τε ἐναγχος ταῦτα καὶ Πομπήιον Μάγνον αὐτοῖς καὶ Δολοβέλλαν προύφερον (cf. 640, 5) 991, 11 πρὸς σὲ δὲ ὡς Κάσσιε καὶ αἰδῶς τις ἔστιν ἐξάιρετος ἐξ τε τὴν πόλιν . . . Schwfc. πρὸς σοῦ, Mfo. 1052, 14 (Mu. B. Schw. Mfo., cf. etiam 1055, 26). 454, 16. 242, 17. 726, 19. 1181, 4.

Jam restant brachylogiae tam variae, ut certa lege circumscribi non possint, exempla haec:

¹⁾ cf. de pleon. ad 825, 15.

²⁾ cf. K. § 597 s.

570, 7 ὁμοίως ἐκείνῳ pro ὁμοίως τῇ ἐκείνου δυνάμει¹⁾. 579, 1 ἐκέλευεν ἐναντῶ τὴν ἐκκλησίαν ἐπιτρέψαι, Mfc. ἐπιστάσιαν vel ἐπιστατείαν (cf. 547, 24). 902, 17 οὐκ ἤνεγκε τὴν βαρῦτητα τοῦ Κικέρωνος, ἀλλ' ἐς τὰς Καίσαρος ἀποικίας ἐκδραμῶν ὡς γνώριμος δύο ἐς τὸν Ἀντώνιον ἀνεστράτευσε τέλη, Schwrv. „revocatis ad Antonii militiam“, Mfo., ἐς ter recurrens me non offendit).

594, 9 ὁ δὲ πολιτικὸς ὄχλος ἐβόα ὡς γενομένης ἐν ἐκκλησίᾳ βροντῆς, ὅθεν οὐ θέμις ἐσὶ Ῥωμαίοις οὐδὲν ἔτι κυροῦν.

627, 8 χαλεπαίνων pro χαλεπαίνειν ὑποκρινόμενος, Mfo. 302, 25 ἐξ ἀέλπτου καὶ βραχέος, nequaquam accurate dictum pro ἐξ ἀέλπτου ἐκ βραχέος, St. Mfo., Schwfv. „praeter spem, brevi, quo abfui, tempore, in tantum auctae sunt“, βραχύς enim, ut saepius apud A., hic intellegendum est non brevis sed exiguus (cf. 177, 27. 983, 7. 402, 7 alios) et οὗ per attractionem positum est pro ἐν ᾧ. Sed quoquo modo res se habet, brachylogiam adesse nemo potest negare.

562, 12 τοσόσδε εἰς οὗτος πόλεμος καὶ ποικίλος ἐγένετο, Rfc. ὡδε ποικ. vel οὕτω ποικ.

953, 3 ἡ δ' ὑποκρινάμενη μὲν ἐλθεῖν ἐπείγεσθαι, δεδιέναι δ' ὡς ἐν νυκτὶ καὶ θεραπεύειναι τὸ ὑποπτον, N. Mfo.

1040, 9 καὶ λιμὸς ἦν ἤδη σαφής, ἔς τε μέγεθος καὶ δέος ἐκάστης ἡμέρας ἐπεγίγνετο, Mfo.; qui quattuor loci miram quandam exhibent duarum notionum contractionem.

376, 8 ἄπερ οὐ τοῖς φίλοις ἀλλὰ τοῖς ἡττημένοις τοὺς κεκρατηκότας ἐπικελεύειν, Schwfc. ἄπερ οὐ φίλους τοῖς φίλοις cet.

627, 17 τοὺς νεοπολίτας ἠρέθιζον ἐς τὸ ἐνθύμημα τοῦ Μαρτίου, ταῖς φύλαις, — sc. πάσαις — ἀναμιχθῆναι, Mfo.

741, 19 ὁ δὲ Καῖσαρ τοῦ Πομπηίου τὸν Ἄλωρα ποταμὸν ἐν μέσῳ θέμενος ἐστρατοπέδευσεν, Schw. Mfo.; 644, 14. 759, 25 alii non valent ad mutandum; ceterum cf. etiam 297, 1 (Schwfv.?).

379, 10 τὰ Ἄλπεια ὄρη . . . ὑπερῆλθον ἔς τε τὴν Ἰταλίαν, ὑμῶν οὐδενός πω θαρροῦντος, ἐμβαλῶν, ἀνέστησα, Schw. Mfo.

467, 23 ὥστε καὶ περὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων ἄπορον ποιῆσαι καὶ ὑποπτον, εἴτε δι' ἀρετῆν, εἴτε πενίας καὶ ἀπραξίας τὴν σοφίαν ἔθεντο παραμύθιον, Nfc. ἐξήλωσαν post ἀρετῆν.

496, 2 Φρυγίαν δὲ σοὶ Μάνιος ἔδωκεν ἐπὶ δωροδοκίᾳ . . . καὶ τῷ δε μάλιστα αὐτὴν ὁμολογεῖς οὐ δικαίως λαβεῖν, ἐκ δωροδοκίας, Schwfc. ἐκ δ. λαβῶν, Mfo.

1) cf. de dat.

501, 16 *καὶ γῆς ἀναδασμοὺς ἐργασαμένῃ καὶ χρῆσιν ἀποκοπᾶς καὶ δούλων ἐλευθερώσεις, καὶ τυράννους ἐπ' ἐνίοις, καὶ ληστήρια πολλὰ, Mfc. τυρ. ἐπιστήσαντι ἐνίοις.*

644, 18 *στρατιὰν καὶ τροφὰς καὶ χρήματα συνῆγον, οὐδέν, ὡς περὶ ἐσχάτων, σφίσι ἀπολείποντες, Mfc. ὡς τῶν ἐσχάτων σφίσι περιεστώτων, Nfc. περὶ ἐσχάτων κινδυνεύοντες.*

658, 16 *οἱ μὲν ἑαυτοὺς ἀνῆρουν, οἱ δ' ἀλλήλους ἐκόντες, οἱ δὲ καὶ βράχοις συνεπλέκοντο, Mfc. ἐκόντες ἐφόνεον.*

658, 17 *καὶ τὰς θύρας ἐνέφραττον ἕτεροι, καὶ ἐνεπίμπρασαν, Schwfc. καὶ τὴν πόλιν ἐνεπ.*

169, 3 *οἱ μὲν οὐκ ἤξιον . . . βλαβῆναι τὴν πόλιν οὐδὲ δούλους μὲν ἐλευθεροῦν, τοὺς δὲ ἐλευθέρους ὑπερορᾶν, Stfc. τοὺς δὲ ἐλευθέρους δουλεύοντας, Mfo. cf. 376, 8.*

660, 10 *ἐγκλήματα δ' ἦν καὶ ξενία καὶ φιλία καὶ δάνεισμα, λαβόντος ἢ δόντος.*

689, 11—13 *ἡς ἐρῶν Κόιντος Κούριος, ἀνὴρ δὲ ἐνείδῃ πολλὰ τῆς βουλῆς ἀπεωσμένος καὶ τῆσδε τῆς Κατιλίνα συνθήκης ἠξιωμένος, κοίφως μάλα καὶ φιλοτιμῶς ἐξέφερεν οἶα πρὸς ἐρωμένην, ὡς αὐτίκα δυναστεύσων, Mfc. ἐξέφερέ τε πάντα πρὸς αὐτὴν καὶ ἐμεγαλαυχεῖτο οἶα . . .*

697, 21 *ἐνισταμένων δὲ πολλῶν — sc. τε ἄλλων — καὶ Κάτωνος, Mfo., cf. 698, 19. Mfo. 543, 20. Nfm. 253, 13. Schw. Mfm.¹⁾*

877, 24 *ἐς ἀλλοτριῶσιν τῶν κληρουχιῶν Καίσαρι,²⁾ Mfo.*

928, 12 *νόμῳ δ' ἐτέρῳ ἀπέλυε μὴ εἶναι πολέμιον Δολοβέλλαν, καὶ εἶναι φόνον δίκας ἐπὶ Καίσαρι, Schwfc. καὶ ἔθετο εἶναι, Mfc. καὶ τρίτῳ εἶναι.*

949, 15 *καὶ πλείους ἐψόμενοι συνέθεον ἢ ἀκροάμενοι M. r. adnotavit „expectabas ἢ προτοῦ ἀκροασόμενοι“, sed nihil mutandum.*

993, 26 *τὰ δ' αὐτὰ καὶ Βροῦτος ὑμῖν προτείνει ψηφίσματα καὶ Πομπήιος . . ., τὰς δ' ἰκετείας ἐπὶ τοῖς ψηφίσμασι καὶ οἷδε πάντες, ὅσοι φεύγουσιν ἀπὸ τῆς βουλῆς, οἱ μὲν ἐς ἐμὲ καὶ Βροῦτον, οἱ δ' ἐς Πομπήιον, Mr. adnotavit ad καὶ „expectabas ποιοῦνται“, sed nihil mutandum.*

1114, 22 *ἃ μὲν δὴ Λαβηνός τε καὶ Παρθναῖοι δράσαντες ἔπαθον, ἢ Παρθική δηλώσει γραφή, Mfc. ἔδρασάν τε καὶ ἔπαθον.*

886, 16 *ὑποζύγια . . . κατέδυε καὶ ἐταρίχευε, μὴ χρόνιος ἢ πολιορκία γένοιτο, Nfc. δεῖ μὴ; similiter comparati sunt loci 794, 14. (Schw. Mfo.) 1039, 16 (Nfo.; ceterum cf. 897, 24) 1136, 12. —*

1) cf. de particula τε.

2) cf. de dativo.

1081, 4 ἐπιστολὴν ἐδείκνυ... πολεμῶν, C. liberius vertit „hac sententia“.

1157, 1 οὔτε νυκτὸς ἐθάρρουν... ἔναι δὲ ἀπειρίαν ἐδῶν καὶ ἐνέδρας, Zippel fc. φόβον ἐνέδρας, δὲ ἐνέδρας = διὰ φόβον ἐνεδρῶν.¹⁾

1053, 2 περιέβαλε τε τῇ ἀρίστη φοινικίδι, Mfc. τ. ἀ. τῶν ἐαυτοῦ φων., eodem pertinent loci 1005, 13. 604, 21. 613, 7²⁾ 1016, 7,³⁾ quibus Mfo.

1131, 1 τὰς ἐμπιπραμένας ἐκώλυσεν = τὰς ἐμπ. ἐμπιπραμένας⁴⁾ ἐκώλυσεν aut = τὰς ἐμπ. ἐμπιπράναι ἐκώλυσεν.⁵⁾

Jam reliquos locos verbis non expressos liceat adiungere:

1115, 15. 943, 22. 713, 1. 892, 13. 894, 19. 1033, 12. 1050, 10. 1089, 20. 107, 24, quibus locis Mafo. (129, 2 Mrs. contra St.); quo accedunt 660, 10. 853, 3. 852, 4. 855, 3. 878, 18. 970, 6. 1153, 3.

17) De pleonasmō.

Ad pleonasmum ex eis, quae supra tractavi, pertinent: primum figura etymologica accusativi, deinde μᾶλλον cum comparativo, tum μάλιστα cum superlativo coniunctum.

Quo accedit superflua quaedam structura particulae πλὴν⁶⁾: 834, 1 πλὴν εἰ μὴ. 1020, 3 πλὴν ἐκ μόνης Μακεδονίας. 1080, 9 πλὴν τῆς γνώμης μόνης. 43, 10 πλὴν δώδεκα μόνων.

Omnino μόνος vocabulo similem in modum solet uti, cf. 1099, 1 ἄνευ τῆς βουλῆς μόνης. 1099, 13 χωρὶς τοῦ Ἡφαιστείου μόνου. 830, 13 χωρὶς μόνου Λέκμου. 835, 19 οὐδὲν ἢ κρατῆσαι μόνον. 1127, 4 ἄνευ τοῦ προσώπου μόνον (798, 16 Mfo.).

Item pronomen αὐτός satis moleste nobis videtur positum esse 178, 24 οὐ γὰρ ὃ γε σὺν Φουλίῳ στρατὸς ἦν αὐτῷ πάμπαν ἀξιόμαχος. 539, 22 τῇ δ' ἐπιούσῃ χωρίον κατέλαβε περικρημμον, οὐ μίᾳ ἐς αὐτὸ ἄνοδος ἦν, Mfo. 1175, 19 Ἀηνόβαρβον.. ἐπενίει συλλαβεῖν ἐκ προδοσίας Κοιρίου τινὸς τῶν ἀμφὶ τὸν Ἀηνόβαρβον, ἐλπίζων ἐς ἀντίδοσιν αὐτοῦ μεγάλης ἔξεν μοῖραν Ἀηνόβαρβον Mfd. αὐτοῦ.⁷⁾

Valde vero amasse videtur A. nimium usum pronominis τις, cf.

1) cf. de numero plurali.

2) cf. de fig. κατὰ σύνθεσιν.

3) cf. de articulo.

4) cf. de participio.

5) cf. de ellipsi infinitivi.

6) cf. K. II. p. 988, 8.

7) cf. de pron. et de praep.

580, 2 οἱ μὲν αὐτὸν ἐφύλαττον οἳά τινες δορυφόροι. 603, 13 πεσόντων δὲ τῶνδε οὐδὲ τῶν ἄλλων Ῥωμαίων ἦν τις φειδῶ, Nfd. ἔτι. 793, 18 εἴτε ἀπογνοῖς, εἴτε κάμνων . . . εἴτε τισὶν ἐχθροῖς τῆς πόλεως ἀφιστάμενος, Mfo. τοῖς. 900, 9 τοῖς τε ἄλλοις ὅσοι τινὲς ἔθνοντες ἢ στρατοῦ Ῥωμαίων ἀρχουσιν, Nrs. τινὲς, B. Mfm. in τινός. 73, 25 οὐδέν τι προμαθών. 744, 4 τῶν τις Καίσαρος εἰς ἐπιδραμῶν τοὺς δύο ἀνεῖλεν, Nfd. τις¹⁾ 8, 13 οἱ δὲ τινες αὐτῶν ἐς Σικελίαν πλεύσαντες . . . προσέπταισαν. 551, 7 ὡς τῶν μὲν ἔτι συγγνωσόμενον τι Ῥωμαίων, (Nfd. τι, cf. 172, 23. 396, 15. 555, 2), quales locos congressi 50.

Porro abundantiam quandam elocutionis²⁾ ostendunt loci hi:

524, 18 ἦν τινα πόλιν ἐπὶ τιμῇ τῇ ἑαυτοῦ βασιλεὺς ἐν ἐκείνῃ γενέσθαι τῷ χωρίῳ συνόκηζε, Schwfv. „condiderat“, cf. 506, 24 R. Mfo.³⁾

576, 11 ὡς καὶ ἄκοντα βιασόμενος, cf. 856, 11.

580, 20 πρῶτος ἐξῆρχε τῆς ὁδοῦ.

598, 7 ἀεὶ τι μύσος ἐκάστων ἔτους ἐγγυετο.

614, 7 μεγέθει μέγας, M. confert Stein I., 51.

46, 11 τὰ μεγέθη μείζους τῶν μεγίστων!

623, 3 ἐν μέσῳ πάντων ἐφορώντων, cf. 207, 2. 594, 19. 618, 16.

669, 15! 298, 11. —

800, 6 οὐκ ἐς τέλος τὰ γινόμενα πάντα πεπνυμένως.

834, 13 ἀκμαζόντων μάλιστα, Mfo.

1013, 17 ἀλλ' οὐκ ἀφ' οὗ Καῖσαρ ἐδυναστεύσεν, οὐκ ἀρχὴν τινα, οὐ στρατηγόν, οὐχ ὑπάτον, οὐ δήμαρχον ἐχειροτονήσατε ἔτι.⁴⁾

267, 20 ἀγανακτεῖν ἔτι ἐπαύσαντο, vHfd. Mrs., nisi ἔτι post μάλλον suum locum habet.

905, 3 μάλλον ἐκράτουν.

625, 15 ἐνθονν κατὰ δαίμονα, ubi pleonasmus non est nisi in verborum forma, cf. locos 201, 7. 75, 7. 317, 9. 767, 7. 829, 8 cum locis 79, 6. 76, 1. 200, 6. 270, 11 (Rfm.) 736, 21. 768, 15. 1008, 3. —

172, 14 ὀργάνων πολλῶν ἠνθόρονν, Mfm.

1116, 22 καὶ οὐ πειθόμενοι, τότε ἔβαλλον, cf.

1) εἰς idem est atque μόνος 62, 16 Nifo et 157, 16; aliis locis ita premitur, ut notionem μόνος aequiperet, velut 196, 2. 212, 8, 17. 391, 13, 17. 562, 11. 585, 12; aliis ita non premitur, ut commutari possit cum τις, velut 343, 4 Nfo. 567, 6. 786, 12 Mfo., cf. 820, 4 Mfd. ἔνα, cui opponatur sequens τοσοῖδε (cf. 352, 22. 353, 2. 354, 4, 20. 355, 24.)

2) cf. Kaelker p. 272. K. § 601.

3) cf. de inf. et de coll. verb.

4) cf. de anticipationem et de anaphora.

1047, 15 *τοὺς δὲ ἀπατήσας ᾧδὲ σοι πάρειμι*, Cobfc. ὅδε, cf. 692, 4¹)
(Mrs. contra Schw.)²)

601, 13 *οὐ θαμινὰ προΐάν; ἀλλ' ἔνδον ἐν περιπάτῳ . . . χρηματίζων*,
Nfd. ἔνδον.

140, 26 *κακοπαθοῦντες ἐς τοσόνδε κακοῦ*, Mrs. contra R.

805, 15 *δέει τοῦ μὴ . . . πεπολεμηκέναί.*

1082, 9 *νομιμωτέραν ἀρχὴν παρανόμου*, Mfd. ?

488, 4 *τέλεον τὸ ἔργον ἐξετελέσθη*. Mfo., cf.

1089, 6, 7 *τὸ τέλος ἐτελεύτα*³) et 530, 27 *ἐς οὐδὲν βέβαιον . . .*
τέλος ἔληξεν, Mfo.

948, 11 *ἐγείροντες ἀπὸ τοῦ ὕπνου*, Mfo.

152, 18 *οἱ δ' ἐν ἄστει Ῥωμαῖοι*, Nfd.

Jam restat locus 172, 1, de quo paullo dicam accuratius:

Schw.¹ igitur in verbis *ὡς ἂν ἐς κνηγέτας* offendit, quod, quamquam verbum *σκευάζειν* perapte coniungeretur cum praepositione *ἐς* (velut 972, 10, 19. 967, 12, cf. etiam 61, 16 et 201, 18) *ὡς ἂν ἐς* vereretur ut ferri posset; proposuitque comparato loco 973, 12, ubi *σκευάζειν* coniunctum legitur cum *ὡς* (cf. 860, 1. 330, 2) sequente accusativo — ceterum miror quod eodem loco idem Schw., II. p. 591, v. 26 adn., amplexus est *ἐς* (quod recepit M.) — scribendum esse *ὡσανεὶ κνηγέτας*; qua tamen coniectura, quamvis lenem statueret corruptelam, veram corruptelam editor ille mihi non videtur investigasse. M. autem cum delet *ὡς ἂν*, violentius mihi videtur procedere. Corruptelam igitur latere ne ego quidem negaverim; neque enim facere possum, quin tal, quali turbetur sententia, hunc locum laborare iudicem pleonasmō; praesertim cum ipsum *ἂν* sit pleonasmus quamvis tolerabilis. Nam recte ea quae traduntur interpretato alia mihi non videtur evadere sententia nisi haec: „induti erant veste tali, ut venatores videri viderentur“. Puto autem, Appianum, si *σκευάζειν* vocabulum constructione ab ipso usitata hoc quoque loco ita voluisset usurpare, ut cum personae quam dicimus accusativo coniunctum significaret „veste induta se in aliquem mutare“ vel „veste mutata speciem alicuius praebere“, dicturum fuisse aut *ἐς κνηγέτας ἐσχ.* aut *ὡς κνηγέτας ἐσχ.*, quae cum dixisset, etiamsi omisisset vocabulum *ἂν*, nescio an fallendi notionem, quae hic requiritur, satis expressisset. Neutrum

¹) cf. de particula *ᾧδε* ad 14, 9 „de coniunctionibus.“

²) Ceterum nescio an locus 1069, 21 (*καὶ τὸ μὲν ἐν τῷ θεάτρῳ γερόμενοι τοιόνδε γῆν, κεκλημένοι δ' ἐπὶ νέμῃσιν τότε γῆς ἐς τὸ πεδίον τὸ Ἄρσιον ὑπὸ Ἰσπουδῆς ἔτι νυκτός ἀφίκοντο*) sanari possit collocato *τότε* post *γῆς*, praesertim cum sequantur verba *ὑπὸ σπουδῆς ἔτι νυκτός*, quae premuntur.

³) cf. de fig. etymol.

autem quod scripsit, equidem suspicor, hoc loco omnino non agi de persona quadam sed de re. Puto enim in archetypo fuisse verba *ὡς ἂν ἐς κνηγεσία ἐσκευασμένους* (i. e. vestitos, quasi essent venaturi). Qua scriptura sententiam sanari nemo non intellegit; ipsam autem quin tribuam Appiano, eo minus dubito, cum legamus 281, 11 *ἐς μάχην ἐσκευασμένοι*. 394, 25 *ἐς ναυμαχίαν ἐσκευασμένοι*, cf. 731, 1. 744, 2. 525, 21. 521, 1. 1147, 17.

Hiatus¹⁾ autem si quem offenderit, sciat, hiatus ab Appiano per negligentiam nullo fere modo vitari nisi per inconstantiam (quod centum paginas in solos hiatus observandos intento perlegenti mihi evasit); quod si verum non est, scribat *κνηγεσίαν* (*κνηγεσία* legimus 67, 1. 544, 17, 20. 699, 10. 147, 27 et alia significatione 524, 23, *κνηγεσία* uno, ni fallor, loco, quem tamen memoria non teneo).

18) De anacoluthia.

Anacoluthiam A. quoque²⁾ nonnumquam admisit; primum ita, ut ex obliqua oratione desiliret in orationem rectam, cf. 259, 21 *ὡς δέ τις τῶν βουλευτῶν τοὺς πρέσβεις ἤρετο, ὅπως οὐκ ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἦσαν ἐξεκήρυξαν, καὶ πρὸς ἡμᾶς οὐ πρότερον ἀλλὰ νῦν πρεσβεύεσθε, οἱ μὲν ἀποκρίσεως ἠπόρουν*.

452, 20 *οὐ λόγων ἔφη χρῆζειν οὐδὲ κρίσεως „ἀλλ’ αὐθις ὑμᾶς παρακαλοῦμεν“*, Stfc. *χρῆζει*, Mrs.

1112, 12 *ἐκποδῶν δὲ κἀκείνης γενομένης, οὐδενὸς ὑμῖν ἐνδεῖν ἔτι ἔφη „πρὸς ἀλλήλους πλὴν ἀληθεῦσαι περὶ ὧν ὑπενοήσατε“* Mrs. contra B., qui c. *ἐνδεῖ*; accedunt loci 379, 23. 392, 24. 885, 3. 965, 6. 1033, 10. 1111, 3. 1070, 21.

Contrarium praebet locus 1073, 11 *ἔ δὲ ἀντεδίδασκεν αὐτοὺς ὅτι αὐτῷ μὲν καὶ Ἀντωνίῳ πάντα εἶναι φίλια, cum 866, 13 miram inveniamus orationum obliquae et rectae confusionem³⁾: Ἀντωνίου . . . κατεβόα· „Καίσαρι μὲν δι’ ἐμὲ μῆτε ὀργίζεσθαι μῆτε ἐνυβρίζειν, εὐεργέτη . . . γεγεννημένῳ· ἐμοὶ δὲ τῶν μὲν ὕβρεων, ἐς ὅσον θέλεις, ἐμφορεῖσθαι, τὴν δὲ τῆς οὐσίας ἀρπαγὴν ἐπισχεῖν, μέχρι τοὺς πολίτας . . . ἔχειν· ἀρκέσειν γὰρ ἐμοὶ πενομένῳ τὴν τε τοῦ πατρὸς δόξαν, ἂν διαμένη, καὶ τὴν τοῦ δήμου διανέμησιν, εἴαν ἐάσης δοθῆναι.“*

Deinde haud raro una cum subiecti mutatione hypotaxis interrumpit vel continuat parataxi: cf. 592, 10 *καθεῖλε τὸ θέατρον, οὗ Λεύκιος Κίσσιος ἤρκετο καὶ ἤδη πον τέλος ἐλάμβανεν, ὡς καὶ τότε στάσεων*

¹⁾ cf. Kaelker et Hu.

²⁾ de Polybio cf. Kaelker p. 272.

³⁾ cf. de inf.

αρχανέτ έρων. 440, 12—16 *ὃν ἐπιβονλευόμενον ἵπῳ Σελεύκου τοῦ ἀνεψιοῦ οἱ μὲν Σύροι νομίζουσι περιωθῆναι δι' εὐσέβειαν, καὶ διὰ τοῦτο εὐσεβῆ παρωνόμασαν (ἑταίρα δ' αὐτὸν ἔσωσεν, ἐρασθεῖσα τοῖ κάλλους) ἐμοὶ δὲ δοκοῦσιν ἐπὶ γέλῳτι αὐτῷ ποιήσασθαι τὸ ὄνομα οἱ Σύροι.*

274, 9 *Ἦταν... ἀναμνησκησθε τοῦ πλήθους ὃν εἴχετε νεῶν καὶ λαγύρων ὄσων ἐφέρετε καὶ ἐς οἴους γε τοὺς λιμένας κατήγεσθε σοβαροὶ καὶ τὰ νεώρια καὶ τὰ τῶν σκευῶν ταμεῖα ἐνεπίμπλατε, Rfc. ἃ vel οἶα ἐνεπ., quales loci extant 15, e quibus 6 Mafo.*

Locus 837, 22 — 838, 2 exhibet contrarium: *ἰσελθῶν... καὶ πλέων... ἐπινοοῦντα δὴ τοῦτον διατειχίσαι τὸν ποταμὸν καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐκπλέοντά φασιν ἐπιτωθάσαι.*

Meram autem parenthesis praebent loci 22, 15. 250, 20. 1061, 2.

Tum extant loci, quibus mirum in modum casuum mutet relationem:

643, 12 *ὄθεν αὐτὸν ὁ Σύλλας ἔτι νεώτατον ὄντα ἤγεν ἐν τιμῇ, καὶ ἐπιόντος, φασίν, ὑπανίστατο μόνῳ, ubi exspectamus ἐπιόντι, et 751, 6 προδιώκηντο καὶ ὁδοὶ καὶ λιμένες καὶ φρούρια ὡς ἕκ τε γῆς αἰεὶ φέρεσθαι καὶ διὰ θαλάσσης πάντα ἄνεμον αὐτῷ φέρειν, ubi idem vocabulum πάντα pro subiecto pertinet ad φέρεσθαι, ad φέρειν pro obiecto. Nfd. ἄνεμον et φέρειν.*

Jam attractione¹⁾ quadam nititur anacoluthia 111, 11 *τοὺς μὲν ἄλλους ἐκέλευσεν... διαμεθέντας.. φεύγειν... ἐς Τριβόλαν πόλιν, ἔνθα αὐτὸν περιμένειν, χιλλοὺς δὲ μόνους ἐπιλεξάμενος ἐκέλευσεν αὐτῷ συνίστασθαι; ubi ne conieceris καὶ ἐνταῦθα aut simile quidquam; ἔνθα αὐτὸν περιμένειν enim attractione quadam dependet, iam non a priore ἐκέλευσε, sed ab insequente. — Item 907, 12 *ἄλλα δὲ Ἀντωνίου τέλη καλοῦντος ἐκ τῶν ἄλλων στρατοπέδων ὃν βραδέως ὡς ἐν αἰφνιδίῳ τε μετακλήσει καὶ μακρόθεν ἰόντων ἐκράτουν οἱ τοῦ Καίσαρος τῇ μάχῃ, ubi ὃν post στρατοπέδων noli delere aut mutare in καὶ τούτων. — Eodem pertinet 983, 21 *καὶ δώδεκα τέλη στρατοῦ Γαῖῳ Καίσαρι ἐκ πολλοῦ στρατευόμενα καὶ γεγυμνασμένα προσέλαβεν ἀθρόως· οἷ τὸ μὲν ἐν αὐτῶν ὁ Καῖσαρ ἐν Συρίᾳ κατελελοίπει, ubi Mf. probat Schw. coniecturam οἷ mutantis in καί; quibus tribus locis relativum habemus pro demonstrativo, quae structura nescio an sit deprompta e sermone Latino.²⁾***

Anacoluthiam vero satis duram exhibet locus 319, 13—21 *λέγεται μὲν δακρυῶσαι... ὑπὲρ πολεμίων... καὶ συνιδῶν ὅτι καὶ πόλεις....*

¹⁾ cf. K. § 602, 7.

²⁾ cf. de acc. absol.

δεῖ μεταβαλεῖν ὥσπερ ἀνθρώπους δαίμονα, καὶ τοῦτ' ἔπαθε ἡ Μακεδόνων, εἴτε ἐκὼν εἴτε προφνηγόντος αὐτὸν τοῦδε τοῦ ἔπου, „ἔσεται ἡμαρ Πριάμοιο,“ Rfc. ἐκὼν ἔφη, Mrs.¹⁾

Quo accedunt loci 906, 21 — 907, 2 γνώμη δὲ ἦν Ἀντωνίῳ . . . μὴ ἐπιχειρεῖν . . μὴδ' ἀμύνεσθαι, διὰ δὲ τῶν ἱππέων . . . ἐνοχλεῖν, μέχρι παραδοῆ . . . , Ἰρτίῳ δὲ καὶ Καίσαρι διὰ τοῦτο μάλιστα τὴν μάχην ἐπείγεσθαι, ubi γνώμη significat et consilium et sententiam.

434, 24 Ἄργος τὸ ἐν Ὀρεστεία . . . καὶ τὸ ἐν Ἰονίῳ λεγόμενον οἰκίαι Διομήδην ἀλώμενον, ubi. exspectamus ἀκίσθαι ὑπὸ Διομήδους ἀλωμένον, Schwfc. ὃ λέγουσιν.

1116, 9 εἰ . . . ἐς ἰδίους ἐχθροὺς ὑπὲρ οἰκείας δυναστείας, ὑπὲρ ἧς δὴ καὶ προγραφὰς καὶ σφαγὰς καὶ λιμὸν ἐκ τῶνδε (= καὶ ἐξ ὧν) πανώδυνον γεγονέναι, ἔτι καὶ τὰ λοιπὰ περιδύοιεν αὐτούς, Mfo.

1181, 17 εἰσὶ δ' οἱ Πλάγκον, οὐκ Ἀντώνιον λέγοντες ἐπιστεῖλαι καὶ νομίζουσιν ἄρχοντα Συρίας καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς ἐπιτετραμμένον ἐς τα ἐπείγοντα ἐπιγράφειν τὸν Ἀντώνιον καὶ τῇ σφραγίδι χρῆσθαι, ubi M. Bfd. καὶ νομίζουσιν; post Συρίας supplendum est ἦντα et καὶ ante ταῖς intelligendum est „etiam“. ἐπιτετραμμένον autem dependet a νομίζουσι, quare Schwrv. „cui nimirum, Syriae praefecto, commissum putant ab Antonio ut“

cf. 398, 5—12. 205, 9. 239, 21.

Ceterum anacoluthiam exhibent nonnulla quoque exempla ex eis, quae protuli cum egi de figura κατὰ σύνεσιν et de nominativo.

¹⁾ cf. de ellipsi.

III.

19) De adverbiiis.

Adverbia nonnusquam extant pro adiectivis et vice versa adiectiva pro adverbiiis; alterum inveni 8 locis, quibus Mafo., alterum 15, e quibus 8 Mafo.; exscribendo inter se comparasse satis habeo locos 693, 19 *οὐ δυσχερῶς ἐκράτησεν ἀνδρὸς ἐμπλήκτως ἀλλόκοτον ἔργον ἐπὶ νοῦν λαβόντος τε καὶ ἐς πείραν ἔτι ἐμπληκτικότερον ἀπαρασκευῶς προαγαγόνιος* et 1073, 14 *οἱ στρατευόμενοι τὰς ἀποικίας ἔχουσι βεβαίους*.

Imprimis *πρότερος* modo pro adiectivo legimus (700, 14. 600, 11 cet.), modo pro adverbio (82, 4 et 879, 6 Mfo. 234, 19 Mrs. contra St.); item *μόνος*, in quo adiectivo Mfo. 772, 19, Nfo. 1017, 19, adverbio 454, 17 Schw. Nfo.; in *πρῶτος* denique adiectivo Mfo. 831, 22, adverbio 436, 26.

Jam hoc commemorem, non deesse locos, ubi adverbia, in quibus insit notio motionis, coniuncta sint cum verbis, quae significant statum quietis¹⁾, cf. 110, 6 *συνέωσε τοῖς λοιποῖς ἔς τι χωρίον, οἷ κινδυνεύειν . . ἐχρῆν*. 966, 20 *ἦ δ' ὅποι γῆς ἐστὶν ὁ ἀνὴρ ἐπιγνοῦσα²⁾*; quales loci extant 11, e quibus 7 Mafo.

Sed usu venit etiam contrarium, quod legi 10 locis, e quibus 7 Mafo.; cf. 382, 23 *μηδαμοῦ προΐωσιν*. 32, 8 *ἡμεῖς ἀεὶ Ῥωμαίους ἐσπενδόμεθα φιλίαν*.

Quam confusionem respiciens ne loco quidem 521, 18 (*καὶ διέφερον ὡς ἐκ πεδίου πάντοθεν ἀκόσμως*) dubitaverim, *πάντοθεν*, quod traditum est, defendere a M., qui conicit *πάντοσε* (cf. 712, 24); idem cadit in locum 313, 4 (*περιπέμψας οὖν ἐτέρωθεν ἐτέρονος*, R. Mfm.).

De singulis adverbiiis haec observavi: *ἐνθα* semper ubi significat (etiam 111, 11³⁾) ibi nusquam nisi forte ab initio enuntiationum (73, 20.

¹⁾ cf. de praep.

²⁾ cf. K. p. 384, 3.

³⁾ cf. de anacol.

432, 15. 481, 19. 559, 14. 887, 19 cet.) cum *ἐνταῦθα* saepissime usu veniat; causalem notionem exhibet *ἐνθα* 1131, 24 *οὐκ εὐβουλον εἶναι τὸ ῥιψοκίνδονον, ἐνθα σιμμαχίαν ἄλλην προσδοκῆ;* quae saepius inest etiam in *ὄθεν*, velut 594, 9 *γενομένης ἐν ἐκκλησίᾳ βροντῆς, ὄθεν οὐ θέμις ἐστὶ Ῥωμαίοις οὐδὲν ἔτι κυροῦν.* 930, 17 *μακροτέραν ὁδὸν . . . ἐπενόει τὸν τε Ῥῆνον περᾶσαι καὶ τὰ ἀγριώτερα τῶν βαρβάρων ὑπερελθεῖν. ὄθεν αὐτὸν ὑπὸ τε τῆς ἀπορίας καὶ τοῦ καμάτου πρῶτοι μὲν οἱ νεοστράτεντοι καταλιπόντες ἐς Καίσαρα ἐχώρουν,* quales locos numeravi 11 (bis Mfo.); et in *ὄπου* 597, 19 *οὐδένα ἔτι ὠφελούσης οὔτε ἐλευθερίας οὔτε . . . ἀρχῆς, ὄπου καὶ ἡ τῶν δημάρχων . . . τοιαῦδε ἕβριζε¹⁾.* *ὄπου μὲν — ὄπου δὲ extat* 193, 12, 13, *ὅτε μὲν — ἔτε δὲ* 166, 6, 7 (cf. 251, 13).

ἐς τὰ μάλιστα pro *ἐς τὰ μέγιστα* legimus 866, 9 (Mfo.) 869, 26 (cf. 949, 20. 866, 21), *ἐν κινδύνῳ μάλιστα ὦν* pro *ἐν κινδύνῳ μεγίστῳ ὦν* 1154, 7 Mfo.²⁾. Saepissime autem *μάλιστα* significat fere, circiter (906, 4. 990, 3 cet.), praecipue in numeris (560, 26 cet.).

20) De negationibus.

E negationum quoque usu Appiano apparet sermonis posterioris negligentia et libertas, imprimis e particularum *μη* et *οὐ* commutatione, quam non tam hiatus vitandi studio attribuerim quam negligentiae³⁾.

Legimus igitur *μη* pro *οὐ* 208, 15 (*ὁ μὲν δὴ μη πείθων ἔδωκε τινι τὸ χρυσίον*) septem aliis locis, *οὐ* pro *μη* 393, 23 (*οὐκ ἐλπίσας ἄν τινα περὶ προδοσίας ἐπιστολὴν αὐτόγραφον οὐκ ἀληθεύοντα πέμψαι*, Nfc. *μη ἀληθ.*), *οὐδεις* pro *μηδεις* 961, 4, *μηδεις* pro *οὐδεις* 176, 24, 25. 331, 23. 1060, 23, *μηδὲ* pro *οὐδὲ* 686, 2.

μηδὲ pro *μη* legimus 1066, 23 et 1070, 9 (quibus locis Mfo.), *οὐδὲ* pro *οὐκ* 796, 8. 758, 2. 811, 12 (quibus Mafo.)⁴⁾, *μη* pro *μη οὐ* 183, 21.

Non minore libertate utitur A. in abundantia illa negationum, quam modo admittit (242, 3 *ἐγὼ δ' οὐκ ἐρῶ μὲν οὐδέν.* 29, 16 *μη δεῖν μηδὲ πρᾶσβεύειν* 659, 21 *οὐδὲ φωνῆν ἔτι οὐδενός . . . ἔχοντος* 1013, 17⁵⁾) multis aliis modo non admittit (246, 8 *οὐ μέντοι καὶ τὸν τοῦ δικαίου*

1) cf. K. p. 963.

2) De *ἐν τοῖς μάλιστα* cf. de grad. comp.

3) cf. K. § 513, p. 747.

4) cf. de particulis.

5) cf. de anticipationem et K. II. p. 760, 2.

λογισμὸν ἂν περιφύγοιμι, Mfc., οὐδὲ τὸν. 364, 6 οὔτε ὄμηρον οὔτε ἄλλο
τι εἰλήφεσαν, Schwfc. ἄλλο οὐδὲν εἰλ., 541, 10 ἔθος γὰρ οὐδὲν ἦν
ὁμοιον, ἢ γλῶσσα, Nfc. οὐδὲ ἢ γλῶσσα¹⁾, cf. 393, 22. 454, 16. 855, 27.
661, 20. 102, 15. 620, 8. 619, 5. 893, 14. 555, 2²⁾. 812, 3. 848, 2.
855, 27).

Mentione denique dignus est locus 499, 27 τῇ τε βουλῇ περὶ
πάντων ἐπέστελλεν, οὐχ ὑποκρινόμενος ἐψηφίσθαι πολέμιος (cf. 489, 22
et p. 640), ubi ὑποκρινόμενος non dissimulans, quod aliquis putaverit,
significat, sed simulans, ut omnino apud A.³⁾; negatio enim οὐχ perti-
net ad ἐψηφίσθαι, cf. 595, 21 οὐκ ἔφασκον αἰ τοῖς ἔσσεσθαι τὴν γῆν.
596, 5 οὐκ ἔφη δι' ἐαντὸν ἑάσειν . . . alios locos⁴⁾).

Neque tamen cum M. mutaverim locum 1071, 16, ubi extant verba
νομίζοντες οὐκ εἶναι pro οὐ νομίζοντες εἶναι.

21) De praepositionibus.

De singulis praepositionibus agere ut mihi in animo non est, ita
adnotanda mihi sunt duo potissimum, quae spectent ad usum universum.

Primum igitur idem, quod in adverbiiis, hic invenitur: ut prae-
positiones, quae significant motionem, a verbis, quae quietem
significant, dependeant; quod partim cadit in temporis notiones⁵⁾,
cf. 576, 21 ἔφη διαψήφισεν προθήσειν ἐς τὴν ἐπιούσαν⁶⁾ περὶ τε τοῦ

1) cf. de particulis.

2) cf. de genere.

3) cf. de particula καί.

4) cf. Kr. § 67, 1, 2.

5) cf. Kr. § 50, 8, 14. Stich p. 157. 160. Wi. § 50, 4, p. 386. Mul. 47, 6, p. 380.
Krebs¹ p. 108, 2.

6) Loco 576, 22 recte mihi videor delere ἀγοράν, respiciens et locum paulo ante-
cedentem 576, 9, ubi fieri non potest, quin suppleto post ἐπιούσαν vocabulo ἡμέραν
ἀγοράν coniungamus cum ἀνέθετο (cf. 579, 17. 887, 21), etiamsi lacunam cum N. sta-
tuamus (Schwrv. „comitia in sequentem diem distulit“), et usum vocabuli ἡμέραν, quod
A. in locutionibus quibusdam modo ponit (887, 15. 1044, 1. 1180, 5. 1085, 20. 76, 22.
167, 20. 210, 2 cet.) modo omittit (594, 5. 831, 11. 825, 25. 887, 21. 888, 22. 406, 20.
1099, 19. 1168, 17. 80, 22. 205, 19. 222, 26 cet.). Neque vero bene procedit narratio,
si ἀγοράν v. 21 significat locum comitiorum (cf. ἐς τὸ βουλευτήριον v. 19), v. 22, mole-
ste repetitum, ipsa comitia. Irrepsit autem e v. 21, male iteratum. — Ceterum vocabulum
γῆ vel γῆρα A. omittere solet non solum in universum, velut 68, 11 (Mrd.). 181, 14. 185, 25.
185, 19. 539, 5 (Mfo.) 575, 12 (Mrd., iure enim postularem γῆν, si quid omnino
addendum esset post πλείστης γῆς et τὴν λοιπὴν τῆς οἰκουμένης) 934, 12 (Mfo.), sed
etiam ubi intellegatur certa quaedam terra vel urbs: 58, 23 sc. Αιβύην, Schwfo. 184, 22
sc. πόλιν St. Schwfo. 400, 5 sc. Ἀσίας Mfo. I. p. XXVII. 658, 18 sc. τὴν πόλιν, Schwfo.,
ad v. 17 cf. de brachyl.

νόμου και τῆς ἀρχῆς; explicatur partim attractione quadam, maximam partem scriptoris negligentia, quod concedet, quicumque consideraverit, usu venire etiam contrarium, ut in adverbiiis. Loci autem illuc pertinent 37, e quibus 14 Mafo.; cf. etiam 937, 4 *εἰ μὴ Πέδιος αὐτοῦς . . . ἐπήλπιζε, περιμείναντας, ἐς ἔω τὰ ἀκριβέστατα μαθεῖν*, ubi *ἐς ἔω* pertinet ad *μαθεῖν*. 827, 7 *καὶ μετὰ βοῆς καὶ πομπῆς ἐπὶ τὰ ἔμβολα προυτέθη*, Mr. confert 671, 11. — Loco 617, 13, ubi legimus *ἔθους δὲ χρονίου τοὺς τόκους βεβαιούντος, οἱ μὲν κατὰ τὸ ἔθος ἦτουν, οἱ δὲ οἶον ἐκ πολέμων τε καὶ στάσεων ἀνεβάλλοντο τὰς ἀποδόσεις*, post *στάσεων* equidem suppleverim *ὄντες*. —

Idemprehendimus in attributo tribus locis: 483, 14 *στρατιῶν δ' ὁμως ἄλλην ἀπὸ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐθνῶν ἀπάντων . . . συνέλεγεν* (cf. 173, 15) 607, 1 *καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν* — sc. *τῶν πόλεων* — *αἰχμαλιώτους τε καὶ δούλους ἐστράτευσεν*. 232, 5¹⁾.

Contrarium exhibent loci 33, 19 *δυσὶ δόρασιν ἐς τὴν γῆν ἐμπειηγόσιν ἐπικάρσιν ἄλλο ἐπιθεῖς, ἐξέπεμπε Ῥωμαίων ἕκαστον ὑπὸ τοῦτο* Mfc. *τοῦτο*. 5²⁾, 23 *ἐπὶ τὴν ἐς Ῥώμην στάσιν ἐπειγόμενος*. 680, 22. 933, 5 (quibus Mfo.). 846, 3.

Altero loco mihi est commemorandum, valde amare Appianum verba simplicia²⁾, cf. 258, 15 *ἔπεμψεν* pro *ἐπέπεμψεν*, 555, 13 *χίλια στάδια τῆς ἡμέρας . . . δραμεῖν*, Mfc. *διαδραμεῖν*, quales locos inveni 87, e quibus 83 Mafo. Neque tamen non extant loci, quibus composita legamus, expectemus simplicia 29, e quibus 20 Mafo., cf. 542, 18 *ἐνηγγία* pro *ἡγγία*. 772, 1 *συγγνώμην ἐπεδίδον* pro *σ. ἐδίδον*. 936, 22. 1003, 11. 353, 24. 593, 19 (cf. 697, 21). 338, 2 cet.

Qualis inconstantia apparet etiam e locis 27, 11 (cf. 1072, 8), ubi extet *αἰτίαν φέρειν*, et 413, 15 (cf. 302, 8). 1115, 20, ubi extet *αἰτίαν ἀναφέρειν* (cum 1094, 14 legamus *αἰτίαν μεταφέρειν*) inter se comparatis.

Quod cum ita sit, ne in eis quidem offendendum est locis, quibus praeter praepositionem cum nomine coniunctam seu eandem seu aliam praepositionem inusitatius et abundantius cum verbo invenimus compositam, quod 27 locis observavi, e quibus 14 Mafo.; cf. 232, 15 *δυνηθέντων σὺν αὐτῇ συνανῶσαι τὸν δρόμον*. 465, 9 *πνεῦμα Καυνηκὸν ἐμπεσὸν ἐς αὐτὰς* — sc. *τὰς ὀλκάδας* — *ἐς Ῥόδον παρήνεγκε*³⁾. 584, 14 *καὶ τότε, ὃν τηλιοῦτον, οἷα πάρεργον ἐπὶ τῇ Γράκχου στάσει συνέπεσεν*, ubi verba

1) cf. de articulo.

2) cf. Sch. p. 174.

3) cf. de ellipsi.

ἐπὶ τῇ στάσει non pertinent ad *συνέπεσεν*, quod idem est atque „accidit“¹⁾, sed ad *πάρεργον*) cet., quos locos cum respicio, nescio an falso 570, 7 deleverim ἐπ’²⁾).

Eadem cum varietate, inconstantia, negligentia A. utitur singulis praepositionibus; quas cum hic mihi tractandas esse non proposuerim, hoc tamen commemorem, saepissime extare commutationem praepositionum et per se positarum et in verbis compositis sive Appiano sive librariis attribuendam; nam pro locorum numero et ratione et pro voluminum Appianeorum amplitudine utrumque vereor ne possit statui.

22) De coniunctionibus.

De coniunctionibus particulisque quae proferrem, digna mihi visa sunt haec:

In usu particulae *καὶ* abundantiam quandam ostendit A., quae quod homines doctos videtur fugisse, eo magis miror, cum hoc omnibus fere recentioribus Graecis sit commune; loci autem huc pertinent permulti.

Ac primum quidem *καὶ* nonnusquam bis ponit ita ut alterum altero augeatur, cf. 109, 3 *καὶ τινῶν πρεσβενομένων ἐς αὐτὸν καὶ θελότων βεβαιοῦν καὶ ὅσα Ἀτιλίφ . . . συνθέμενοι παρεβεβήκεσαν*, Mfd.; 396, 15 *ἐνεδρεῦν καὶ ἀεὶ τι καὶ ἐνοχλῶν*, Schwrm.; 25, 11 *καὶ ἀπήνησεν αὐτῷ καὶ τότε οὐ πολὺ ὕστερον*, Mfd., Hilberg fc. *καὶ αὐτῷ*; quales loci extant 29, e quibus 8 Mafo., cum r. addiderit locum 972, 1, *καὶ* desiderans post *εἰρήνης*; quo, si recte conicio, accedit locus 205, 1, ubi verba *ὑποκρίνασθαι τε Μασσανάσιην καὶ ἐς φίλιαν ὑπαγαγέσθαι* ferri non possunt; significant enim, quod recte animadvertit Schw.²⁾ „Massinissae personam induere“, quae vis ut semel, 956, 21, inest in vocabulo *ὑποκρίνασθαι*, ita hoc loco non quadrat. Ceterum tribus praeterea significationibus A. utitur verbo *ὑποκρίνεσθαι*: prima respondendi 48, 8 (Schwrm.?) 340, 17 (Mrm.?), altera causandi 922, 6. 344, 14; tertia et ea creberrima simulandi³⁾ (47 locis, e quibus 5 absolute, 3 cum accusativo); quae significatio loco 205, 1 quoque sine dubio requiritur. Schw. autem et eum secutus

1) cf. de verb. signif.

2) cf. de dat.

3) Loco 465, 4, quocum rem spectanti comparandi sunt loci 484, 25 et 485, 6, nisus lectione Candidi — qui tum addidit e Latino sermone — inter *οὐδὲν* et *ὑποκρινάμενος* inseruerim *ιδεῖν*, quod pro scripturae similitudine post *οὐδὲν* facile potuit intercidere, facilius certe quam, quo Mu. explevit lacunam, *φροντίζειν*. Nauckii vero mutatio a traditis verbis longius recedit.

M. quod scripserunt *ὑποκρίνασθαι τε καὶ Μ. ἐς φιλίαν ὑπαγαγέσθαι*, sanarunt illi quidem locum, sed ita, ut equidem desiderem aliquid, et elegantiae et sententiae. Multum enim interest inter Carthaginiensium illam simulationem et Massinissae amicitiam. Ego certe, si verba scriptoris non legissem nisi ad vocabula *ὑποκρίνασθαι τε* (quae idem sunt atque *ὑποκρινάμενους*), non tam amicitiam (*φιλίαν*) futuram esse exspectarem quam ipsam pacem (*ἡσυχίαν* vel *εἰρήνην*). Quo cum accedat quod facilius, ni fallor, ante *Μασσ.* potuit intercidere vocabulum *καὶ*, quam ut commutarentur inter se *καὶ* et *Μασσανάσσην*, equidem inter *τε* et *Μασσ.* inseruerim alterum vocabulum *καὶ*, respiciens cumulationem illam supra exemplis firmatam (quae ipsā pagina 205 recurrit v. 16).

Deinde etiam non admissa cumulatione A. *καὶ* particula saepius ita usus est, ut prorsus superflua videatur esse, nisi quod nonnunquam verti potest per „ipse“ aut commutari cum *δή* vel *περ*, cf. 242, 25 *δὲ αὐτὸ μέντοι καὶ τοῦτο μᾶλλον ἔτι φειδοῦς ἀξία*. 621, 10 *καὶ τοῦτο . . . εἰπὼν ἐπήγγελλεν ὄμως, εἰ θέλοιεν . . . συναγαγεῖν, καὶ πράξειν ὃ, τι ἂν βουλευομένους δοκῇ*. 369, 5 *ὄμηρά τε δόντες ἑπτακοσίους παῖδας, οὓς καὶ ὁ Καῖσαρ ἦται*; quales locos legi 23, e quibus 15 Maf.

Ne videtur quidem superflua esse 884, 23 *τῷ Καίσαρι δ' ὁ στρατὸς πελέκεας . . . προσυγαγόντες, ἠξίουν ἑαυτὸν ἀνιστράτηγον ἀποφῆναι πολέμου τε ἡγεμονεύοντα καὶ σφῶν ἀεὶ ὑπ' ἄρχουσι ταχθέντων*, ubi Mfd. *καὶ*, Schw. commate posito post *ἀποφῆναι*, non posito post *ἡγεμονεύοντα*, vertit „ut propraetorem se ipse renunciaret atque eo titulo et bellum administraret et ipsos duceret, adsuetos parere magistratibus“. 963, 18 *ὁ δὲ πολὺς ἐς Σικελίαν ἦει, γειτονεύουσαν τῆς Ἰταλίας, καὶ Πομπηίου σφᾶς προθύμως ὑποδεχομένον*, Mfo. in *καὶ*, participia causam continent, cf. 1006, 11. — 1029, 22 *ἦγεν . . . σιδήρια φέρων καὶ κλίμακας, ὡς ἐξελὼν αὐτὸ — sc. τὸ διατείχισμα — καὶ παροδείσων ἐς τὸ τοῦ Κασσίου στρατόπεδον*, Mfd. *καὶ*, Cv. Latine magis quam verbo tenus „quasi effracto vallo in castra eius irrupturus“, cf. 1131, 23 *ὁ δ' οὐκ ἐπέθετο, Καλαίσιον περιμένων, καὶ λέγων οὐκ εἴβουλον εἶναι τὸ ῥήσιν κίνδυνον*, Mfd. *καὶ*.

Saepe porro *καὶ* significat etiam vel adeo¹⁾, cf. 336, 5 *Ἀρθεταρον δ' ἐν Ἰλλυριοῖς δυνάστην καὶ ἔκτειεν ἐπιβουλεύσας*, Schw. Mfm. Nfd.) 494, 5 *ἐσενέγκη δὲ καὶ τὴν δαπάνην τοῦδε τοῦ πολέμου*. 747, 11 *Καῖσαρος δ' αὐτοὺς περιθέοντος τε καὶ σὺν ἐνείδει μακρὰν ἔτι τὸν Πομπηίου ὄντα ἐπίδεικνόντος, καὶ ἐφορῶντος τὰ σημεῖα ἀπερρίπτουν*,

1) cf. Kaelker p. 286, b.

Schwfm.¹⁾. Mu. Roscher fc., Sch. f. probat Roscheri coniecturam; *καί* enim significat vel, quod recte statuit M.³; idem recte dixit, *αὐτοῦ* non in-
serendo, sed intellegendo esse supplendum; cf. 367, 14. — 767, 17 *Κερκίρας*
μὲν καὶ τότε καὶ Λιβύης ὑπερεΐδεν, Mufd. 824, 2 et 1073, 22 Nfo ;
cf. etiam 1094, 6.

Καὶ cum *ἴσος, ὁμοῖος* etc. coniunctum invenimus 586, 15 (*τοὺς δὲ*
βουλευτὰς ἴσα καὶ ὑπηκόους ἐποίει) 665, 10. 600, 4 (cf. Soph. O. R.
1187); pro *καίπερ* cum participiis 676, 3 (*ἐβαρυσθῆμει τε καὶ ἐπ' ἀργίας*
ἦν, καὶ ταῦτ' ἐπιτωθαζόμενος ἐς τὴν ἔλαφον ὑπὸ τῶν πολεμίων,
Schwv. „neque ipsorum hostium — — cavillationes curabat“) 875, 7 (*ὄν*
ἐγὼ καὶ θρασύτερον εἰδὼς τὴν Κελτικὴν ἀφηροῦμην, Schwfv. „audaciorem
reliquis“; post *θρασύτερον* equidem suppleverim non *ὄντα*, sed *ὄν*, cf. 875, 13)
699, 19. 718, 22. 883, 22. 948, 26. 1161, 18, pro *ἦ* 46, 17. 521, 19. 936, 5.

Πολὺς denique cum adiectivo, quo pertinet, modo coniungitur par-
ticula *καί*, modo non coniungitur, cf. 267, 23 *λέγοντες οἰκτρὰ καὶ πολλὰ*,
Schrs. contra vH. 371, 7 *πολλὰ καὶ μεγάλα δράσας*. 978, 22 *πολλὰ καὶ*
ἄλλα παραλιπόντι. 1181, 7 *ἀρίστους τε καὶ πολλοὺς*. 767, 8 *πολλὰ καὶ*
λαμπρὰ (cf. 183, 8 *ἀπίστω καὶ κατηγορῶ*. 945, 3 *τὴν δυνατωτάτην καὶ*
τοσοῦτων ἐθνῶν . . . ἡγεμονίδα, Mfo. 965, 9 *Μεσσήλας δὲ ἐπιφανῆς καὶ*
νέος ἐς Βροῦτον ἔφυγε, Cob. Mfo.); non coniungitur 206, 20 *καὶ πολλὰ*
δευὰ πάσχουσιν, Mrs. contra Schw. 521, 15 *τοπάζουσα πολλὰ ἀτοπώ-*
τερα, Mfo.

In *τε* quoque particula utenda negligentiam quandam et incon-
stantiam prodit A.; modo enim prorsus superflue eam videtur ponere,
cf. 391, 13 *αἶ δ' ὡς μῆ, σὺν καταφρονήσει χεῖράς τε σιδηρᾶς ἐπέβαλον*,
καὶ συννεστηκῶτων τῶν σκαφῶν ὁ ἀγὼν ἦν ὥσπερ ἐν γῆ. 957, 4 *ἦ τε*
κόμη τοῦ δόνακος σαλευθεῖσα ἐνέφηγε τὸν Οὐᾶρον, καὶ ληφθεὶς ἔλεγεν
εἶναι ληστής, quales loci extant 13, e quibus 11 Maf., modo ita omittit,²⁾
ut eam desideremus, quod inveni 22 locis, e quibus 18 Maf.; cf. 644, 7
βαρυντάτη καὶ ἀφανεῖ ἔχθρα. 810, 19 *Θεασάμενοι δ' αὐτὶν τινες τῶν*
ἀδεκάστων καὶ τῶν ἐστρατευμένων . . . ἔβαλλον. 234, 6 *οἱ τὸ κρηκεῖον*
ὑψηλὸν ἔστησαν ἐπὶ τῆς πύρας καὶ τὰς χεῖρας ὄρεγον, cet.

Neque tamen utrumque rarius usu venit, quam ut tradita verba
singulis locis liceat retinere. Falso certe *τε* desideravit Mu. 708, 19, ubi
νοσεῖν non ab *ἐδόκει* dependeat, sed ab *ἀρξάμενα* (cf. 12, 21). Magnopere
vero primo obtutu offendit *τε καὶ* 1030, 16 (*βαλλόμενός τε καὶ χαλεπῶς*)
quod tamen recurrit 1156, 15.

¹⁾ cf. de ellipsi.

²⁾ cf. Kaelker p. 287.

Non magis mutandi sunt loci, quibus τε, ab initio positum, usum non respicienti videatur esse mutandum in δέ, cf. 172, 2 *κάπρον τε αὐτοῖς ἐπὶ ξύλων ἐπιθεῖς ἦκε νυκτὸς ἐπὶ τὰς πύλας.*

137, 22 οὕτω μὲν ὁ Σκιπίων ὄδε πρῶτος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, περιτείχισε πόλιν οὐ φνγομαχοῦσαν. τὸν τε Λόριον ποταμὸν , ξεῦξαι μὲν οὐκ ἐδύνατο, Mrs. contra Schw., cf. Schw.¹ p. 321. — 453, 20 ἃ μὲν . . . ἔφερε, ἠκούσατε. ἃ δὲ . . . ἔβλαπτεν, ὀρῶντες ὑπερβίθετε. φιλίαν τε καὶ συμμαχίαν ἡμῖν προσφέρουσιν ἀπεκρίνασθε, Nfc. δὲ, cet. cet.

Omnino cum multas tum has particulas videtur inter se confundere A., quare ne locis quidem 1, 12 et 1171, 23 δὲ cum M. mutandum esse in τε pro certo affirmaverim.

Locis denique 829, 10 (*τοιῶδε εἰπὼν τὴν ἐσθῆτα . . ἀνεσύρατο, καὶ περιζωσάμενος . . . τὸ λέχος . . περιέστη, κατακύνπτων τε ἐς αὐτὸ καὶ ἀνίσχων . . . ὕμνει, Mfc. καὶ κατακύνπτων γε*) 77, 16. 560, 24. 1040, 8 aliis καὶ exspectamus, legimus τε (cf. 671, 17 Mrc.?)

Haec habui quae proferrem de particulis καὶ et τε²⁾. Sed priusquam pergam, hoc adiungam, loco 646, 9—11 (*μηκος δ' αὐτοῦ — sc. τοῦ πολέμου —, διὰ τε τὸ μέγεθος τῶν ἔργων, σὺν ἐπιείξει ὡς ἐπ' ἐχθροῦς ἰδίους ταχυνόντων, οὐ πολὺ ὡς ἐπὶ τοσοῖσδε ἔργοις ἐγένετο*) Schw. et M. ita mihi videri recte offendisse in τε et in ἔργοις et in asyndeto, ut eas offensiones simplicissime censeam deleri deletis verbis *διὰ γε τὸ μέγεθος τῶν ἔργων*, quae nescio an adscripta fuerint aut ad interpretanda verba *ὡς ἐπὶ τοσοῖσδε ἔργοις* aut pro varia horum lectione.

Particula ἢ disiunctiva³⁾ pro καὶ legitur non solum in enuntiatis negativis (541, 10 Nfm.⁴⁾ 1050, 15 Mfm., cf. 624, 7. 482, 2. 398, 17. 823, 19. 855, 27. 1055, 2), sed etiam alibi saepius, cf. 25, 23 *καὶ ταῖς δημοκοπίαις ἐπαιρούμενος ἐβούλευσεν ἤδη χρεῶν ἀποκοπὰς κοινὰς, ἢ τὸν δῆμον ἠξίον τοῖς δανείσασιν ἀποδοῦναι.* 635, 23 *ἐς ὄψεις ἐτρέποντο ἀθελίστους, κιννύντες τε ἀηλεῶς καὶ περιτέμνοντες ἀχένας ἀνδρῶν ἤδη τεθνεώτων, καὶ προτιθέντες τὰς συμφορὰς ἐς φόβον ἢ κατάπληξιν ἢ θάνατον ἀθελίστων,* Schfc. καὶ. 974, 12 *Σίτιος μὲν δὴ πρῶτος ἢ μόνος ἀνδρῶν ὕδε . . ἐφυγαδεύετο,* vHfc. καὶ. 1066, 15 *οἳ τε νέοι καὶ γέροντες ἢ αἱ γυναῖκες,* Schwv. „mulieresque“; quales loci extant 19, e quibus 10 Mafo. — Ceterum 567, 20, ubi legimus *τοσοῦτον ἦν ἄρα τοῖς ὀρώσιν ἔτι τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ δέος, ἢ τῆς ἀποθέσεως κατάπληξιν, ἢ τῶν εὐθυνῶν τῆς*

1) cf. K. II. p. 787, 3. Kaelker p. 286.

2) cf. de coll. verb.

3) cf. Kr. § 69.

4) cf. de neg.

ἐπαγγελίας αἰδώς, ἢ ἄλλη φιλανθρωπία, καὶ λογισμὸς ἐπὶ συμφέροντι τὴν τυραννίδα γενέσθαι, Nfc. καὶ vel ἢ καὶ λογ., δέος enim et κατάπληξις et αἰδώς et φιλανθρωπία sunt varia sensus genera, λογισμὸς autem pertinet ad mentem. Neque enim pro vocabuli ἄλλη (quod non vertentes optime vertamus) significatione illa ¹⁾ dubitandum est, quin, si ἢ λογισμὸς scripsisset A., legeremus ἢ φιλανθρωπία ἢ ἄλλος λογισμὸς. —

Quo accedit locus 14, 8, ab hominibus doctis satis vexatus; de quo quid iudicem, data occasione iam proferam. Vaticani igitur scripturam ὧδε μὲν ἐς βίβλους ἕκαστα τῶν ἐθνῶν ἢ στρατηγῶν τὰ ἐμφύλια διήρηται quod emendavit Schw.¹⁾ (p. 133) ita ut „sententia et ratio grammatica flagitabant“, cum scripsit ἕκαστα τῶν ἐθνῶν ἢ ἐς στρατηγούς τὰ ἐμφύλια, διήρηται, M.²⁾ contra eam emendationem his verbis disputavit: „at vero nec ἢ hic locum habet — καὶ enim necessario requiritur“ (quod vertendo significavit Schw.) — „nec articulus abesse potest sicut recte paulo ante cap. 14“ (quo ipso loco Schw. nisus est ad commendandam praepositionem ἐς!), „scriptum est: (τὰ ἐμφύλια) ἐς τοὺς στρατηγούς τῶν στάσεων διήρηται.“ Quibus disputatis M.²⁾ ipse proposuit recipiendum esse καὶ ἐς τοὺς στρατηγούς τὰ ἐμφύλια.

Quam coniecturam ne ipsam quidem ego probaverim; puto enim hunc locum omnino non illo mendo, quod investigasse sibi visi sunt homines docti laborare, sed servata Vaticani scriptura eicienda esse verba τὰ ἐμφύλια.

Ac primum quidem ideo mihi non placet scriptura a M.²⁾ proposita, quod A., ubicunque ὧδε particula antecedentia²⁾ comprehendit, comprehendit ita, ut nihil iam addat, quo explicando aut iterando recurrat ad ea, quae supra leguntur, aut minuat vim particulae ὧδε.³⁾ Locus autem 13, 24 mihi videtur non modo ad adiuvandam Schw. aut M. coniecturam per se nihil valere, sed potius induxisse lectorem quendam aut librarium, ut ad explicanda verba ἢ (sc. ἕκαστα τῶν) στρατηγῶν otiose sive in margine sive in ipso contextu adscriberet τὰ ἐμφύλια, cum loci sententiam, ut vernacula lingua utar, recte hunc in modum intellexisset „So (auf die eben, p. 12, 13 — 14, 7 beschriebene Weise) ist also die ganze Geschichte der Völker, beziehungsweise Feldherrn eingeteilt.“

Qua ex versione apparet, ni fallor, eiectis verbis τὰ ἐμφύλια requiri neque καὶ neque τῶν ante στρατηγῶν. Sed ex omnibus id maxime me

1) cf. de signif. verb.

2) cf. de pron. et K. II. p. 556 sqq.

3) cf. locos 172, 10. 378, 4. 402, 10. 412, 22. 416, 13. 447, 1. 452, 14. 455, 8. 485, 25. 515, 14 cet.

offendit in Schw. et M.² coniecturis, quod speciem praebent, quasi ipsa bella civilia ἐς βίβλους divisa non fuerint.

Quale iam evadit discrimen! Nonne potius exspectamus: „ὦδε μὲν ἐς ἔθνη τὰ μὲν ἄλλα, τὰ δ' ἐμφύλια ἐς στρατηγούς διήρηται“?

Quod frustra exspectamus, quia omnino antecedentia non expresso illo discrimine repetere voluit A., sed comprehendere vocabulo ὦδε ita, ut diceret: „Hoc modo, quem descripsi (hoc divisionis fundamento nisus) res gentium imperatorumve in libros divisi“, quae cum legisset interpolator, „res imperatorum“ explicavit additamento τὰ ἐμφύλια.¹⁾

Sed iam redeamus ad particulam ἦ; quae pro comparativa sola nonnunquam legitur, ubi exspectamus μᾶλλον ἦ; 751, 13 ὅλως τε κάμνουσιν αὐτοῖς ἐδόκει δρᾶν τι ἢ μετ' ἀργίας λιμῶ διαφθαρήναι. 829, 2 ἐν ἀκμῇ μεγάλων ἐστὶ κινδύνων ἡμῖν τὰ μέλλοντα ἢ τὰ ὄντα, Schwfo. 1036, 25 μηδὲ βραδυτῆτά τις ἠγείσθω τὴν ἐμπειρίαν ἢ ταχυτῆτα, Schwrs. ἢ ταχ. contra Mu., Mfd. 662, 11 δοκοῦσί μοι παρασκώπτοντες ἢ ἐκμειλισσόμενοι τὸν ἄνδρα ἐπιγράψαι, Schwfo. μᾶλλον ἦ; cum 835, 19 exspectemus ἄλλο ἦ, 852, 13 (Stfm.) ἄλλοθεν ἦ Postpositum legimus μᾶλλον 886, 3. 1171, 6. 846, 13 (Mfo. in ἠγάπων δὲ ὅμως Δολοβέλλαν ἔχειν τὸν στρατὸν Ἀντωνίου μᾶλλον); μᾶλλον ἀλλὰ pro μᾶλλον ἦ extat 899, 5 (Nfo.), αἰρεῖσθαι πρὶν pro αἰρεῖσθαι ἦ 937, 2 (cf. 934, 24), ἀλλ' ἦ denique legimus 1032, 8, πλὴν ἦ 1015, 12.

Particulam μὲν²⁾ quoque 19 locis desideramus (e quibus 18 Mafo.), cf. 641, 9 καὶ οἱ σὺν ὄργῃ παρήεσαν ὡς ἀμνηνούμενοι. τῶν δὲ ῥαβδοφόρων. . . . 880, 18 ἀλλ' ὠνειδίξε ἀχαριστίαν. . . . ἐμέμφετο δὲ. 1061, 2. 709, 23. 990, 5. 1159, 13 cet. Contra 9 legi locos, quibus superflua videretur esse (Mafo.), cf. 192, 3 οἱ δὲ οὐδέτερα τούτων δυνάμενοι. . . ἐπρέσβευον, τὴν μὲν ἀνάγκην αὐτῶν καὶ τὴν προαίρεσιν ὑποδεικνύοντες. 158, 1. 774, 21. 800, 23 cet.

δὲ pro δὴ legimus 16 locis (quibus Mafo.), cf. 573, 14. 265, 4. 27, 20. 808, 23 cet.

¹⁾ In universum quidem A. caret interpolationibus neque tamen desunt, quae uncis viri docti secluserint aut secludi voluerint; quales loci extant 35, e quibus commemoro 224, 26, ubi verba τούς κατασμίπους κτείνειν M. recte in suspicionem vocasse apparet e comparatis locis 483, 2. 517, 4. 172, 3. 251, 17. 255, 27. 143, 23. 1096, 21. 777, 1. 959, 2. 1053, 25. 1105, 10. 1180, 7 (cf. 506, 3. 393, 2. 560, 18. 293, 5. 260, 24. 345, 11); quibus interpolationibus nescio an addenda sint verba διὰ τὸ ἀσθενές 349, 1, οἷα Ῥωμαίων ἐστὶ καὶ τὰ γύναια 22, 7, καὶ παρ' αὐτὸ ἦν καὶ ἀμελούμενον 300, 1, εἴη δ' ἂν ἐν τοσούτοις βασιλεύς 663, 1, ἐς τὰ ἀπόκρημα 124, 12, quem locum tractabo, cum agam de verborum significatione.

²⁾ cf. Kaelker, p. 288. Stich, p. 207.

Locis 576, 25. 265, 4 aliis apodosis incipit a δέ, locis 739, 19. 599, 5. 361, 6 (Schwfm.) 443, 9 item, cum prodosis sit genetivus absolutus.

Jam quod nonnusquam legimus δέ pro τέ, τέ pro δέ, οὔτε pro οὐδέ, οὐδέ pro οὔτε, μήτε pro μηδέ, ἔτι pro ἤδη, ἤδη pro ἔτι, haec confusio Appiano libratione sit attribuenda, fateor me haesitare.

ἔτι pro attributo legimus 341, 2 (διὰ τὰς ἔτι πρεσβείας, Mfm. in ἄρτι, Schwfc. ἔτι παρούσας, recte interpretatur) 1069, 2 (διὰ τοὺς ἔτι πολέμους)¹⁾ 392, 24. 424, 7. 488, 16. 551, 13 (Mfo.?) 689, 18. 847, 24, ἤδη 723, 17. Locis 379, 6. 254, 7. 535, 12 „porro“ vel „praeterea“ ἔτι significat; 826, 18 autem nescio an Mro.

ἤδη idem est atque νῦν vel νῦν δὴ (nostrum „eben“) 244, 9 (μάλιστα μὲν εἰκὸς αὐτοὺς ἤδη σπονδῶν φυλακῆς αἰσθάνεσθαι) 406, 10 (ὄθεν ἤδη πολλὰ κάμνοντες ἐνεδίδοσαν ὑπὸ τῆς ἀπορίας, Nfc. δὴ) 7 aliis locis.

In οὐδὲν ἔτι 561, 4 (καὶ τὴν ἐς τὸ μεσόγειον ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην, οὐδὲν ἔτι τῷ Μιθριδάτῃ προσήκοντα) non video cur offenderit M.; inest certe hoc loco in ἔτι notio non temporalis, sed localis ita ut significet, excedi e finibus quibusdam non temporis sed spatii.

Particulam ἀλλὰ nonnusquam legimus ita positam, ut negationis paullo antecedentis vim non contrarii quidquam introducendo minuat, sed ipsam narrationem continuet, quasi negatio non antecesserit: 1066, 14 καὶ αἱ πόλεις ἤξιον τὴν Ἰταλίαν ἄπασαν ἐπινείμασθαι τὸ ἔργον, ἢ ἐν ἄλλαις διαλαχεῖν, τῆς τεγῆς τιμὴν τοὺς δωρουμένους ἤτουν, καὶ ἀργύριον οὐκ ἦν, ἀλλὰ συνιόντες ἀνά μέρος ἐς τὴν Ρώμην ἐθρήνον, Mfc. lacunam post ἀλλὰ. — 700, 10 καὶ κληθεὶς ἐς μαρτυρίαν ὁ Καῖσαρ οὐ κατεῖπεν, ἀλλὰ καὶ τότε δήμαρχον ἐς ἐπιβουλὴν τοῦ Κικέρωνος ἀπέφηνε, cf. 230, 2 (Mrs. contra R.) 673, 11 (Mfo.). 465, 13 — 15 (Mfo.).

Jam particula ἄν, ut 856, 1 a M. recte videtur vocari in suspicionem, ita locorum numero haud exiguo, qui est 16 (e quibus 15 Mafo.), nequaquam inserenda mihi videtur 820, 13 καὶ οὔποτε ἂ ἐπιστεῦθην προδώσω, πρὶν καμὲ τις ἐπανελέη 821, 16 ἐγὼ μὲν γὰρ ὄντας γε Ρωμαίους οἶμαι πολλάκις ἀποθανεῖν ἐλέσθαι μᾶλλον ἢ δουλεύειν . . . 592, 2 ἀρίστον καὶ ὀφελιμοτάτον, εἰ ἐδύνατοπραχθῆναι, γενομένου cet.

23) De verborum significatione.

De verborum significatione quaestionem ita instituiam, ut primum, quae in universum mihi videantur esse dicenda, proforam, deinde singula verba, quorum significationem aut significationis variationem observaverim, enumerem.

¹⁾ M. confert Kr.¹ II. 42, 3, p. 204.

Primum igitur solet A. nonnusquam unam notionem exprimere duobus vel pluribus verbis, imprimis ita, ut duo substantiva ponat, ubi nos expectamus substantivum cum adiectivo aut cum genetivo coniunctum.

Qualem figuram (*ἐν διὰ δυοῖν*) exhibent loci:

- 180, 18 *σὺν ὄργῃ καὶ βοῇ*, cf. 802, 5.
 141, 27 *ὑπὸ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ κόμης καὶ χρόνον*.
 184, 21 *τὰ δ' ἐντὸς ἐξετετάφρευτο καὶ διείληπτο*.
 11, 2 *δὲ εὐβουλλαν καὶ χρόνον*, Schw. Ni. Mfo.
 301, 23 *χρόνῳ καὶ μελέτῃ*, cf. 408, 14.
 161, 8 *πολέμοις καὶ εὐτυχίαις*, Schwfo.
 414, 26 *σὺν... λεία βαρυντάτη καὶ στρατῷ καταγόμενῳ*, Schw. Mfo.;
 390, 1 non valet ad mutandum.
 579, 15 *δεδιότος τε καὶ πάσχοντος*, Mfc. *δεδρακότος*, quod si legeremus, dubitarem, quodnam πάθος intellegendum esset; πάθος autem est τὸ δέος, cf. v. 7 et 8. Schwfv. *πάσχοντος* „pericula haec subeuntis.“¹⁾
 580, 8 *δρόμον καὶ φυγὴν*. 606, 3 *χρόνῳ καὶ λιμῷ*.
 620, 3 *παρηρησιαζόμενον τε καὶ λέγοντα*.
 679, 13 *μετ' ἔλεον καὶ μνήμης*.
 715, 21 *πίνῳ καὶ χρόνῳ*. 802, 22 *σὺν φόβῳ καὶ δρόμῳ*.
 1098, 18 *ἐν ὄψει οἰκτρᾶ καὶ ἰξεία μεταβολῇ*.
 1161, 11 *ἐν πολέμῳ καὶ θαλάσῃ*, Schw. Mfo.
 1178, 9 *ἐν ἐσπέρα καὶ κόπῳ*.
 160, 22 *χρόνῳ τε καὶ στρατείαις*.
 747, 8 *χωρὶς αἰδοῦς καὶ παραγγέλματος*, Mfo.

Deinde quod attinet ad poetice dicta, in hanc rem accuratius non inquisivi neque tamen, quae quidem mihi adnotaverim, dubito huc afferre. Constat igitur, Appianum libenter uti locutionibus poeticis, imprimis antiquae et epicae dictionis²⁾; occurrerunt autem mihi cum alia tum haec:

- 62, 4 *περίκλυτος*. 62, 18 *πολυώνυμος*. 62, 7, 11 (173, 6. 199, 10 cet.) *πέλαγος*. 92, 19 *ἀριπρεπής*. 160, 4. 175, 7 *ὀδύρεσθαι*. 160, 8 *δηοῦν* (= vastare). 166, 24 *αἰοίδιμος*. 177, 16 *παμμυγής*. 178, 5 *ἄληκτος*. 567, 3 *νηλεής*. 232, 12. 258, 5 *περιώδινος*. 236, 10 *νέμεσις*. 241, 12 *περιώνυμος* et *θαλασσοκράτωρ*. 236, 26 *εὐελπὶς*. 9, 14. 300, 13 *ὁ θεός* pro *ἥλιος*. 319, 6 *πόλις ἀνθήσασα*. 163, 22 *αἱ σάλπιγγες ἤχησαν* (Schrs. contra N.) etc. etc.

¹⁾ Ceterum verba *ὑπὲρ αὐτῶν* suspicionem mihi movent propter antecedentia *ὑπὲρ τε σφῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ*; quamquam eicienda ea esse pro certo non affirmaverim.

²⁾ cf. Krebs p. 19 adn. et Sch. ad 163, 22.

Jam pauca quae de singulis verbis observavi, deinceps proferam, ac primum quidem de substantivis, deinde de adiectivis etc.

γνώμη non solum sententiam significat, sed etiam factionem vel factionis studium, cf. 910, 15 (*φιλοτιμώτατον κάκεινον ἐς τὴν Καίσαρος γνώμην φανέντα*, Mfc. *μνήμην*. An *γνώμην* delendum, suppleto *ἀρχήν*?) 1016, 22 *γνώμην δημοκρατικῆς διανοίας*¹⁾. 1100, 2. 1090, 6 rogationem legemve 663, 19 aliis, consilium 1107 aliis, sententiam 872, 23 aliis.

βουλευτήριον omnibus aliis locis sedem senatus significat, solo loco 798, 21 senatus conventum.

χρῆμα pro *πλήθος* legimus 45, 9 (*χρῆμα Κελτῶν*).

μοῖρα non modo momentum significat, sed etiam factionem, cf. 1049, 12 *ὄντε τῆς Μάγνου Πομπηίου μοίρας*. 925, 11 *τούς τε τῆς ἐναντίας μοίρας νῦν γε μεταθήσεσθαι*. 911, 8. 1174, 16. 1175, 19.

χρόνος et longinguitatem significat (8, 5. 582, 19. 10, 2) et vetustatem (263, 20 *Καρχηδόνος αὐτῆς* — sc. *περί* — *χρόνον καὶ πλήθος καὶ δυνάμειος*. 292, 20) et certum terminum (303, 12 *ἔσται δὲ . . χρόνος ὠρισμένος, ἐν ᾧ — διαθήσονται*) et, plurali numero positum, singulos temporis terminos (12, 15). *χρόνον ἔχειν* extat 1138, 6.

ἀπιστία, *ἄπιστος* cet. significant et suspicionem et perfidiam et incredulitatem, cf. 183, 19 *ἐς ἀπιστίαν τῶν πρότερον εἰρημένων*. 205, 13 *ἄπιστος ἐς ἑκατέρους γενόμενος*. 220, 8 *τὴν ἐς τοὺς ἄρχοντας ἀπιστίαν τοῦ δήμου*. 298, 18 *οὐ γὰρ τινα διάλυσιν προσεδόκων, ἀπιστα πρότεροι κελεύσαντες*, Mrs. 321, 1 Mrs.²⁾ 62, 15. 183, 18, 22. 192, 24. 246, 4.

In *ἔπειξις* vocabulo 582, 25 (*ταῦτα τε δὴ καὶ τὰς ἐπὶ τούτοις τῶν διαζόντων ἐπέειξις οὐ φέροντες*) Mfo ; „huiusmodi molestias et rerum iudicatarum praeproperas executiones non ferentes“ Schwrv.; ceterum cf. 619, 19. 639, 7. 646, 10. 734, 18. 740, 24. 778, 5. 854, 15. 863, 4. 913, 6. 940, 2. 946, 8. 1026, 7. 1043, 22. 1130, 9. 1144, 14.

Jam agam de significatione vocabuli *ἀπόκρημνος* accuratius tractans locum 124, 12; puto enim interpolata esse verba *ἐς τὰ ἀπόκρημνα*, quae iteratione, quae insit, molesta verborum *ἐς ἀπόκρημνα* valde turbent totam periodum praesertim cum enuntiato primaria incipiat ab ipso demum vocabulo *περιφόβως*, ita ut quasi uno tenore inter se cohaereant verba *ἐς ἀπόκρημνα* et *ἐς τὰ ἀπόκρημνα*. Accedit, quod ne idem quidem utroque loco significare potest vocabulum *ἀπόκρημνα*, quod Schw. mihi videtur sensisse, cum vertit „eodemque die, tertio conflictu, Romanis in praerupta

1) cf. de genetivo.

2) cf. de ellipsi.

loca compulsis, multi ex iis et pedites et equites cum equis per praecipitia detrusi sunt*. Neque tamen recte vertendo discrimen expressit. Nam si modo (quamvis artificiose) locum interpretari volumus, facere non possumus, quin *ἀπόκρημνα* vocabulum, quod apud A. ut omnino sive pro substantivo sive pro adiectivo usurpatum significet loca praerupta, declivia, ardua, praecipitia¹⁾, versu 10 intellegamus loca praerupta (schluchtenreiches, abschüssiges Terrain), versu 12 singulos locos praeruptos (Abhänge). Sin autem utroque loco idem significatur, exspectamus post *κατέωσαν* non *ἐς τὰ ἀπόκρημνα*, sed *ἐς (τὰς) φάραγγας* (cf. 112, 13. 124, 4. 609, 19. 608, 6. 288, 5. 368, 8) vel *ἀπὸ (κατὰ) τῶν (ἀπο —) κρημνῶν* (cf. 540, 12). Quod mihi concedet, quicumque comparaverit locos 318, 6 (*τὸ ἀπόκρημνον, ἐς ὃ... ἀνέβαινον*) et 158, 13 (*ἄνω πρὸς τὰ ἀπόκρημνα*, cf. 158, 16 *ἀνεπήδων ἐπὶ τοὺς κρημνούς*).

Jam vero, ut rem comprehendendo diudicemus, si *ἐς ἀπόκρημνα* significat sursum, exspectamus *κατέωσαν ἀπὸ τῶν ἀποκρημνῶν* vel *κατὰ τῶν κρημνῶν*; sin autem significat deorsum (velut 581, 9), verba *ἐς τὰ ἀπόκρημνα* aus molestam exhibent iterationem aut artificiosa egent interpretatione.

Quae cum ita sint, equidem *ἐς τὰ ἀπόκρημνα* eiecerim; quod cum facio, non nego, *τὰ ἀπόκρημνα* significare posse singulos locos praeruptos, i. e. idem fere atque *φάραγγες* vel *βάραιθρα*; immo idem significat 390, 2; hoc solum contendo, Appianum, si quid addidisset, additurum non fuisse verba *ἐς τὰ ἀπόκρημνα*, quippe quae molestam exhibuissent iterationem et mutationem significationis artificiosam.

Locus autem 389, 25 — 390, 1, ubi paullo post *δρος ἀπόκρημνον* legimus *ἐξέπιπτον ἐς τὰ ἀπόκρημνα καὶ κατεφέροντο*, meae coniecturae non repugnat; nam plane gemellus non est, praesertim cum adiectivum *ἀπόκρημνον* repetatur substantivo *ἀπόκρημνα*. —

Sed iam pauca addam de significatione pronominis *ἄλλος*; quod saepius ita extat, ut significet praeterea aut omnino aut ne vertendum quidem sit²⁾, cf. 659, 7 *ὅτι... τῶν δ' ἐχθρῶν οὐδενὸς ἐς ἔσχατον*

¹⁾ cf. 108, 18. 22. 255, 14. 158, 3. 13. 288, 4. 149, 14. 318, 6. 386, 21. 387, 16. 389, 26. 390, 2. 479, 24. 536, 14. 914, 6. 1027, 10. *κρημνοὶ* legimus 300, 19. 299, 26. 117, 21. 158, 16. 25. 540, 12. 480, 3, 6, 14, 22. 609, 10. 833, 17. 981, 24. 1001, 10. 1022, 22. 1025, 17. 1038, 10. 1134, 2. 481, 22, quo loco deleverim *πρὸς αὐτόν* suppletis verbis *ἐς τοὺς κρημνοίς*, respiciens locos 390, 1 et 1001, 10—12, pro inepto additamento, quod si recte fecero, adiuvabit haec coniectura alteram de loco 124, 12 prolatam. *κρημνός* legitur 820, 25. 841, 14, *περίκρημος* 539, 21. 540, 17. 1024, 17, *κατάκρημος* 540, 21.

²⁾ cf. Kr. § 50, 4, 11. K. II. 235, 1. § 405, b, 2, c, adn. 1. Wi. p. 493. § 59.

κακοῦ γείσεται, ἀλλὰ καὶ τοὺς στρατηγούς ἢ ταμίαις ἢ χιλιάρχους, ἢ ὅσοι τι συνῆπραξαν ἄλλο τοῖς πολεμοῖς . . . μετελεύσεσθαι, Mfm. in ἄλλοι.

1040, 1 ὡς δὲ κατέσχον, ἄλλα τέλη δέκα μετεστρατοπέδενον ὑπὲρ πέντε σταδίου, ἀπιοῦσιν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὑπὲρ ἄλλους τέσσαρας δύο, Mfo.

266, 16 ὅσοι τῆς γερονσίας ἢ τῆς ἄλλης πόλεως.

576, 3. 664, 13. 7, 12. 864, 6¹), 567, 20²). 883, 25. 889, 17. 891, 14. 923, 10. 973, 13 (cf. 974, 11) 988, 7. 1023, 5. 1078, 21.

In loco 107, 11 (*παρά τε τὰς στήλας τὰς Ἡρακλείους τὸν ἄκεανὸν ἐπέρων, καὶ οἱ μὲν τὴν ἄλλην Λιβύην κατέσχον, οἱ δ' Οκίλην πόλιν ἐπολιόρουσαν*) „ob ambiguitatem illam nominis Ἡρακλειῶν στήλων“ difficillimo Schw¹ro. p. 271, non recte ex ἄλλην effecit, Ocilen oppidum fuisse Africanum, quod, si Λιβύην retinemus, sequitur potius e v. 13—16. Sententiam autem a Schw.¹ postulatam „Lusitanos illos, expugnata Conistorgi, navibus Oceanum ad fretum usque superasse aut per ipsum etiam fretum esse transvectos ibique locorum excensione facta partim agros Romanae dictionis depopulatos esse, partim Ocilen urbem obsedisse“ quominus accipiamus, stat per solum, ni fallor, vocabulum Λιβύην, quod nescio an sit eiciendum. Eget tamen hic locus accuratiore inquisitione (cf. etiam 13, 7. 83, 26. 58, 23. 80, 9 cet.).

Jam restant loci 149, 2 Ἄννιβας δὲ . . . καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ἄλλοι Κασχηδονίων τε καὶ Ῥωμαίων στρατηγοί. 156, 63 τὰ δὲ λάφυρα ἐκ τῶν ἱερῶν καταφέροντες, ἃ ἐκ πολέμων ἄλλων κόσμος αὐτοῖς περιέκειτο. 163, 3. 172, 8. 180, 5. 192, 14. 208, 23. 571, 18. 731, 11. Loco 567, 3 (*σφαγαὶ τῶν ἐν ποσὶν ἐγένοντο νηλεεῖς, καὶ ἄλλων . . . προγραφαί*) Nfm.; intercedit enim oppositio quaedam inter τῶν ἐν ποσὶν et ἄλλων.

Desideramus ἄλλος 628, 24 Τίβυρτόν τε καὶ Πραϊνεστόν καὶ ὄσαι μέχρι Νώλης, et 341, 11 ὁ δὲ Περσεὶ μὲν ἀπεκρίνατο Ῥωμαίων ἀξίας οὐκ εἶναι διαλύσεις αὐτῶ, εἰ μὴ καὶ Μακεδόνας καὶ ἐαντὸν ἐπιτρέψει Ῥωμαίους.

De verborum significatione pauca observavi neque tamen tam gravia, ut proferenda mihi ea esse animum inducam; ceterum iis quoque confirmatur Appiani varietas.

1) cf. 671, 16. 597, 5 et de gen. obj.

2) cf. de particula ἦ.

24) De verborum structura.

De verborum structura in universum dicendum est, hinc quoque apparere varietatem et inconstantiam Appianeam; quod demonstrant, quae observavi de singulis verbis; quae sunt haec¹⁾:

μετατίθεσθαι et cum *πρός* legimus coniunctum et cum *ἐς* absolute positum (236, 17. 246, 13. 925, 11) et cum genetivo (752, 24 Cobfm., Schr. confert 867, 7).

κελεύειν saepissime cum accusativo coniunctum legitur, cum dativo nonnusquam.

προλαμβάνειν et *τι* et *τινά* secum habet et absolute ponitur.

πολεμεῖν plerumque cum dativo coniungitur, cum accusativo 6 locis²⁾ (891, 5. 1111, 23. 196, 26. 198, 25. 1050, 11. 667, 5, quibus Mafo.).

ἐπιτρέχειν modo accusativum secum habet modo dativum.

ἀφαιρείσθαι *τινά* *τι* saepius extat, item *ἀφ.* pro passivo (cum gen.), cum acc., *ἀφ.* *τινός* *τι*, *τὰ ἀφαιρεθέντα* 1038, 24, *ἀφαιρείσθαι* *τινα* cum *μή* et inf. 235, 13.

ἀπογινώσκειν modo cum acc. legitur, modo cum genetivo, modo cum infinitivo (930, 12. 284, 2. 704, 18.), modo pro passivo (909, 21).

καθαρός, *καθαίρειν*, *καθαρεύειν* et cum genet. extant et cum *ἀπό* et genet. (687, 14) et cum *ἐκ* (431, 8, vHfm. Sch. cft. Dionem Cass. 37, 24, 2).

φθάνειν legimus et cum *τι* et cum *τινά* et cum inf. et absolute aut cum participii nominativo coniunctum.

ὑπεροῶν cum gen., cum acc., cum inf. extat, *ὑπεροῶσθαι* *ὑπό* 986, 1. 136, 22.

βιάζεσθαι pro passivo legitur 864, 27, pro medio et intransitivo 591, 16 aliis, pro medio et transitivo 257, 20.

ἐπιτροπεύειν c. acc. 887, 10 (cf. 1146, 20), c. gen. 1067, 22.

Jam, aliis omissis, adiciam singulas constructiones mentione dignas:

1040, 19 *ἀναβαίνειν τὸ περιτείχισμα.*

544, 20 *ὑπεραλγεῖν* *τινος.*

1016, 11 *διαθεῖναι* cum duplici accusativo.

1120, 19 *έφορμεῖν* *τὴν ἀκτὴν.*

1029, 9 *ἀποτεμέσθαι* *τινά* *τι.*

192, 26 *αἰτίαν ἐμβάλλειν*, Schw¹rs., Mfo.; cf. 578, 8! 200, 6! 296, 7.

301. 4. 374, 5. 382, 28. 374, 5. 379, 10, 14. 458, 6. 915, 6.

¹⁾ Loci cum ad unamquamque fero structuram pertineant permulti, eos ita fere non afferam, ut satis habeam structuras commemorasse.

²⁾ cf. Stich p. 152 et de accus.

499, 2 καταλοιδορεῖν τινα.

81, 25 ἐς ἐπήκοον ἐλαίνειν, cf. 318, 20. 401, 12. 504, 15. 1006, 24. 736, 3!

939, 26 ἐπιβαίνειν ταῖς ἀπονοταῖς, cf. 840, 15. 880, 9! 630, 3. 265, 2. 54, 8.

Postremo loco adiungam locos, qui magnum praebeant verborum ambitum: 199, 21. 175, 16. 167, 25. 235, 23. 243, 2. 580, 5. 268, 7 cet.

(Orationes leguntur cum alibi tum 234, 13. 237, 17. 241, 4. 245, 24. 263, 23. 265, 18. 629, 13. 272, 11. 500, 18. 492, 12).

25) De verborum collocatione.

In verbis collocandis ad magnam A. progressus est licentiam, negligentiam, variationem, imprimis in particulis:

τε igitur saepius non verbum, quo pertinet, sequitur, sed aliud verbum¹⁾, cf. 752, 21 ἐπὶ κακῷ τε αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτὸν ἀναπειθόντων, quales locos legi 17 (e quibus 13 Mafo.); item μὲν 7 locis (bis Mafo.), cf. 454, 4 Μιθριδάτης μὲν βασιλεύει, . . . προσκείμεται δὲ; item δὲ 8 locis (bis Mfo.), cf. 844, 10 τοῦ χρόνου δὲ pro τοῦ δὲ χρόνου, 601, 2 οἱ Ἰταλιῶται δ' pro οἱ δ' Ἰταλιῶται. 88, 18 (M²fm.; comma post ἔχειν delendum, ponendum ante παρά) 1030, 15 ὡς ἀρξάμενος δ' εἶχεν pro ὡς δ' ἀρξάμενος εἶχεν, aliae particulae 483, 15. 451, 19. 700, 10. 797, 2. 823, 21. 1123, 7 (quibus locis Mfo.); cf. etiam 601, 16 cum 276, 15.²⁾

ὅμως cum participio coniunctum id non modo sequitur, sed etiam praecedit: 655, 20 τρισμυρίους ὅμως ἔτι ἔχων. . . ἔφηνε, et 444, 11 ὅμως δ' αὐτῶν βραδύνοντι συννεῖς ὁ νεανίσκος ἐς λόγους ἦλθεν, ἐθέλοντι κάκεινφ, Schw. Mfo. Schwfv., sententia enim inest haec: „quamquam aliquid suspicatus est, tamen, quia ille morabatur, cum eo collocutus est“, cf. locum 320, 16 (Schw. Mfo.), ubi ὡσαύτως non ad ἰδόντες pertinet, sed ad ἐξεπήδων.

Idem cadit in locum 781, 8 (καὶ ὁ Σπιτίων αὐτός ἅμα Ἀφρανίφ, πάντα μεθεῖς, ἔφηνεν), quem M. recte intellexit, non recte vocavit in suspicionem; neque enim deleto commate ante πάντα opus iam est mutatione.

Nec magis recte offendit M. in vocabulo εὐθύς ante participium posito 742, 14, qui locus prorsus aequè sit comparatus atque ii, quos modo rettuli.

1) cf. K. p. 789, 5, d. Kaelker, p. 287.

2) cf. Kaelker, p. 259.

Jam mentione digni sunt loci 178, 19 (*εἴτε θεοῦ παράγοντος αὐτὸν ἀεὶ ὡς καὶ τότε*). 433, 17. 313, 11. 470, 10. 663, 3. 752, 7. 938, 2 (quibus Mafo.), ubi *ἀεὶ* insolitam exhibet collocationem; quam et ipsam particulae *ἔτι* 391, 7 (*ἧ δὲ καὶ μάλιστα προύλαβε τοῦ πελάγους ἔτι Ῥωμαίων ἀναπειρωμένων*) non est quod denegemus.

Quam particulam, cum *καὶ* et *νῦν* coniunctam, magna cum varietate videmus collocari; legimus enim *ἔτι καὶ νῦν* 246, 1, *καὶ ἔτι νῦν* 347, 4, *καὶ νῦν ἔτι* 250, 4. 553, 10. 430. 5. 489, 21. 1012, 3; quibus locis nisus 238, 7 inter *καὶ* et *ἔτι* inseruerim *νῦν*, quod postulet sententiarum conexus et quod facillime potuerit intercidere, repudiata scriptura codicum deteriorum¹⁾ *ἔτι καὶ νῦν*; (ceterum ad hanc coniecturam impugnandam nihil valet *ἔτι καὶ* 668, 2); eadem vi legimus *ἔτι νῦν* et *καὶ νῦν* multis locis, *ἐς ἔτι νῦν* extat 949, 19.

Jam ut mittamus particulas, nonnusquam apud Appianum usu venit, ut vocabulum, quod suum locum habet extra enuntiatum quoddam relativum, legatur intra id enuntiatum, quod apparet e locis 456, 3 (*ἦν δὲ καὶ νεῶν στόλος αὐτοῖς, οὗ περὶ Βυζάντιον... ἠγοῦντο* pro *στόλος αὐτοῖς περὶ Β. οὗ.*) 667, 8. 847, 16. 944, 2. 365, 11 (ter Mafo.).

Permultis deinde locis genetivus *αὐτοῦ* vel *αὐτῶν* praecedit substantivum, quo pertinet, minus magisve longe, cf. 986, 23 (*ἔκοπτεν αὐτοῦ τὸ τεῖχος ἤδη καὶ ἐσάλευεν*) 214, 22 (*ἐνθα τις αὐτοῦ τὸν Σύφακος ἵππον ἔβαλεν*). 172, 24 (GH., Ni., Schfm., cf. etiam 475, 5 et 297, 7); quales loci mihi occurrerunt 19 (ter Mafo., 246, 7 Rrc.); omnino libenter videtur genetivum A. anteponere, cf. 192, 16. 453, 9 (Rfo. in *τῆς ἀποκρίσεως τὴν ἀπορίαν*) 950, 25 (Schwfo.). 951, 11 (Mfo.). 1108, 20. 1106, 2. 1121, 2.

Locis autem 789, 12, 13 (Mfo., *τοῦ ποδὸς* dependet a *ταρσόν*)²⁾ et 624, 7³⁾ genetivus, ut non praecedit, ita longissime abest a nomine unde dependeat; quale spatium A. solet interponere etiam inter *αὐτὸν* vel *αὐτοῖς* et verbum quo referendum sit, ita tamen ut accusativus praecedat, cf. 196, 14. 91, 28! 73, 23! 434, 7. 515, 11. 542, 10. 549, 17. 514, 8! 965, 22 (Mfo.)⁴⁾. Similiter comparati sunt loci 853, 20. 951, 15 (Mfo.). 543, 1 (Nfo.) 871, 20 (Nfo.) 866, 5—6, quibus genetivus longius solito praecedit verbum, a quo dependet.

Tum *αὐτοῦ* (— *ῶν*) legitur inter articulum et substantivum,

1) de quibus cf. M. I. p. XVII.

2) cf. de acc. abs.

3) cf. de gen. obj. et de art.

4) 65, 8 huc non pertinet; servandum enim est *αὐτῶν*, cf. de ellipsi.

cui attributum sit¹⁾: 8, 12 (περὶ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας) 442, 4. 670, 14. 744, 2²⁾).

Loco 242, 18 extant verba τοὺς Ἰταλῶν Ἀντίβα προσθεμένους pro Ἰταλῶν τοὺς Ἀντίβα προσθεμένους, 799, 10 τῶν τις περὶ αὐτὸ οἴκων pro τις τῶν π. ἀ. οἴκων vel τ. π. ἀ. οἴκων τις.

Porro μάλιστα quoque longius solet abesse a verbo, -quo pertinet, cf. 560, 26 (τεσσαράκοντα δύο ἔτεσι μάλιστα καθελόντες) alios. Pronomen ἕκαστος substantivum modo praecedit modo sequitur.

Chiasmum praebent loci 571, 18, 19. 720, 5. 880, 4. 241, 20 (cf. 245, 5) 687, 24 — 688, 1. 973, 7³⁾).

Sed haec omnia mentione haud fere videntur esse digna respicienti eos locos, quos iam enumerabo, ubi tam variae et mirae inveniantur verborum collocationes, ut certae condiciones aut leges ex eis non appareant, nisi quod verba quae inter se cohaerent, miro modo inter se interdum disiunguntur, cf. 268, 20 εἰ μὲν ἔστι καὶ τῶν πρότερον εἰρημένων ἔτι πρὸς ὑμᾶς, ὧ Ῥωμαῖοι, λόγος.

927, 15 τὰ χρήματα δὲ συνενεχθῆναι κελεύσας, ὅποσα πρότερον αὐτοῖς ἐπεγέγραπτο.

954, 3 εἷς ἀπέθανε πολλοὺς ἀποκτείνας.

999, 14 μακρόθεν, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀγῶσι, σὺν δρόμῳ καὶ βοῇ μετέφερον.

1029, 4 ἀφηρεῖτο δὲ τὴν ὄψιν τοῦ ἔργου τοὺς πολεμίους ὁ περὶ κῶς ἔτι δόναξ ἀμφὶ τῇ διόδῳ, ubi equidem ὁ ante ἀμφὶ suppleverim neque tamen inseruerim⁴⁾. 484, 22 (ὧν pertinet non ad Ῥωμαίους sed ad ἑστῆ sc. ὑμεῖς, cf. 264, 13. 893, 14. 983, 20, 21). 949, 3 (expectamus τοὺς κατ' Ἀντωνίου ὡς κατὰ τυράννον λόγους συγγράφων⁵⁾); quo accedunt, quos, ne longus fiam, verbis non exscribo, loci hi: 1020, 21. 1047, 11. 1072, 4, 5. 1077, 22. 1108, 14. 1143, 25. 1149, 9. 1179, 7, 8. 212, 25 (Mrs.) 524, 8. 818, 12. 777, 1. 767, 2 (comma delendum). 849, 10. 858, 4. 899, 24. 804, 1. 901, 6. 908, 3. 1084, 14. 1087, 3, 5 (εἰ = ὁπότε). 1101, 24. 1108, 8 (noli μετὰ τῶν ἐδζώνων inserere ante οἷς) 1058, 25. 492, 20. 744, 2, 3. 659, 23 (Cobfm. in ἑτέροις τῶν ὄντων). 861, 1. 777, 4. 1127, 3. 152, 21. 192, 21. 288, 8. 476, 23; quorum e locorum numero 29 sunt, quibus Mafo. —

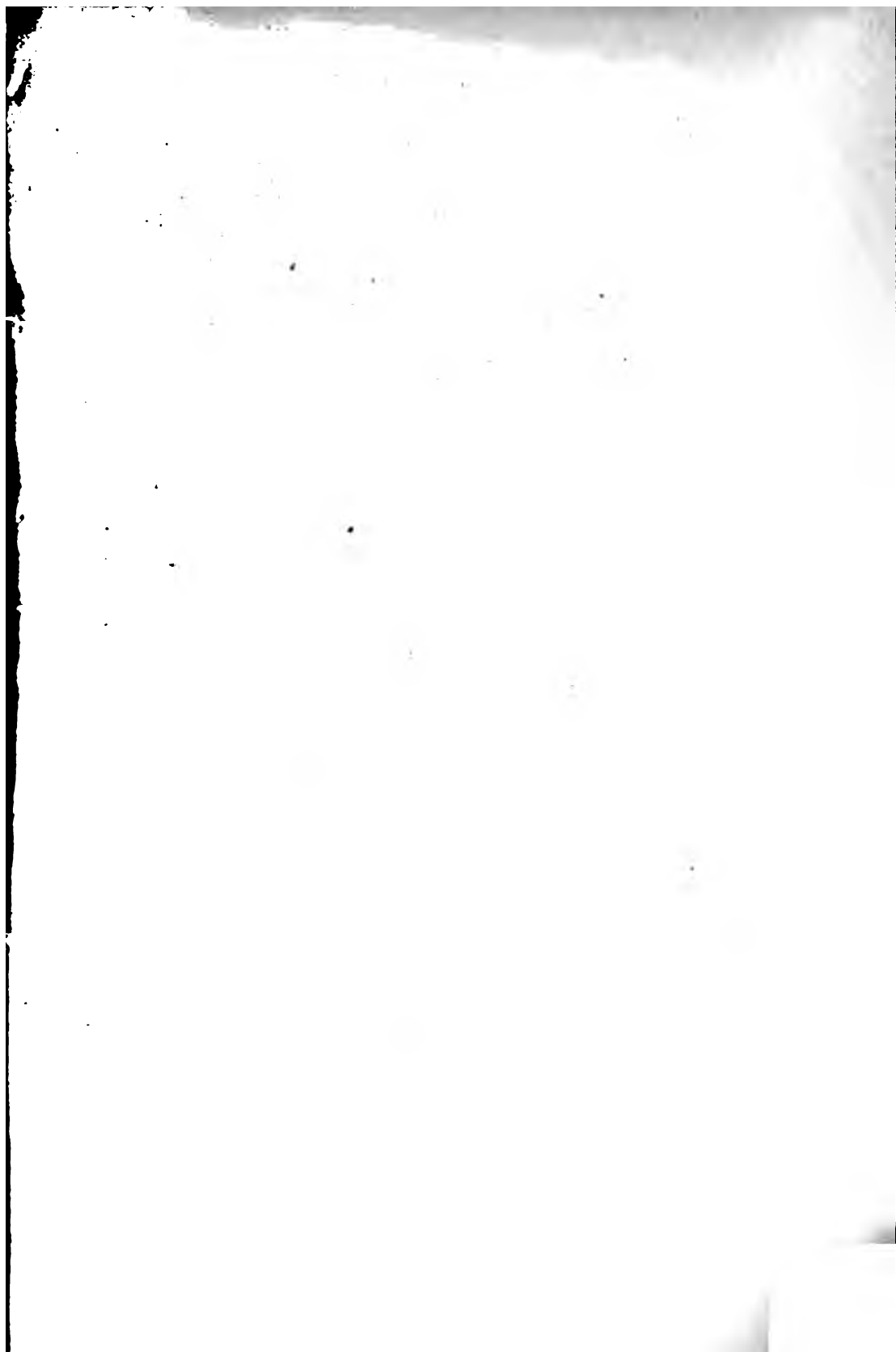
1) cf. Kaelker p. 257.

2) cf. Stich p. 162.

3) cf. Stich p. 207.

4) cf. de art.

5) cf. de particulis et de ell.

3 2044 011 851 573

STACKSTUDY
NOV 01 1991
CHARGE

STACKSTUDY
NOV 01 1991
CHARGE

